หนังสือพุทธมนต์ ได้ผ่านพิธีมหาพุทธาภิเษก ให้วางไว้ที่สูง

2005

พุท โธ

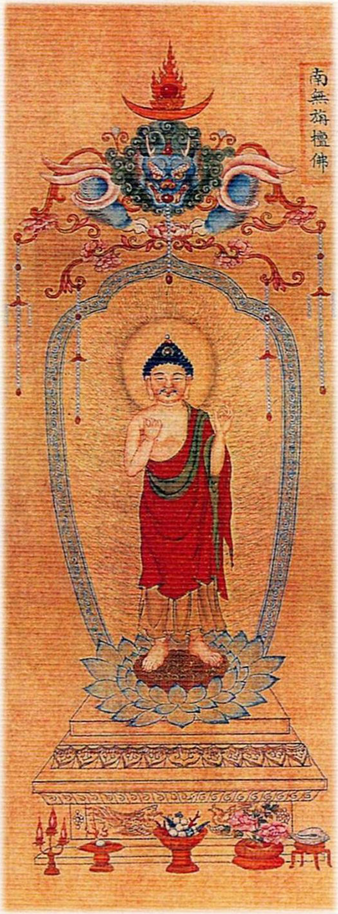
พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร
(พระแก้วมรกต)

หลวงพ่อโสธร

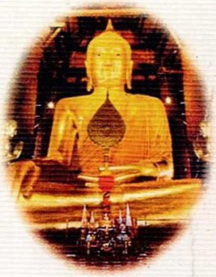

หลวงพ่อโต

พระพุทธชินราช

พระพุทธไตรรัตนนายก
(หลวงพ่อโต ซำปอกง)

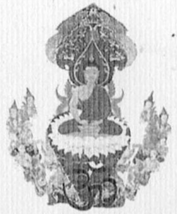

พระพุทธชินสีห์

(หนังสือฉบับนี้แจกเป็นธรรมทาน สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามซื้อขาย)

พุท โธ

พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร
(พระแก้วมรกต)

พระพุทธชินราช

หลวงพ่อโสธร

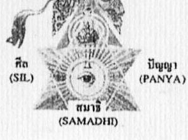
พระพุทธไตรรัตนนายก
(หลวงพ่อโต ซำปอกง)

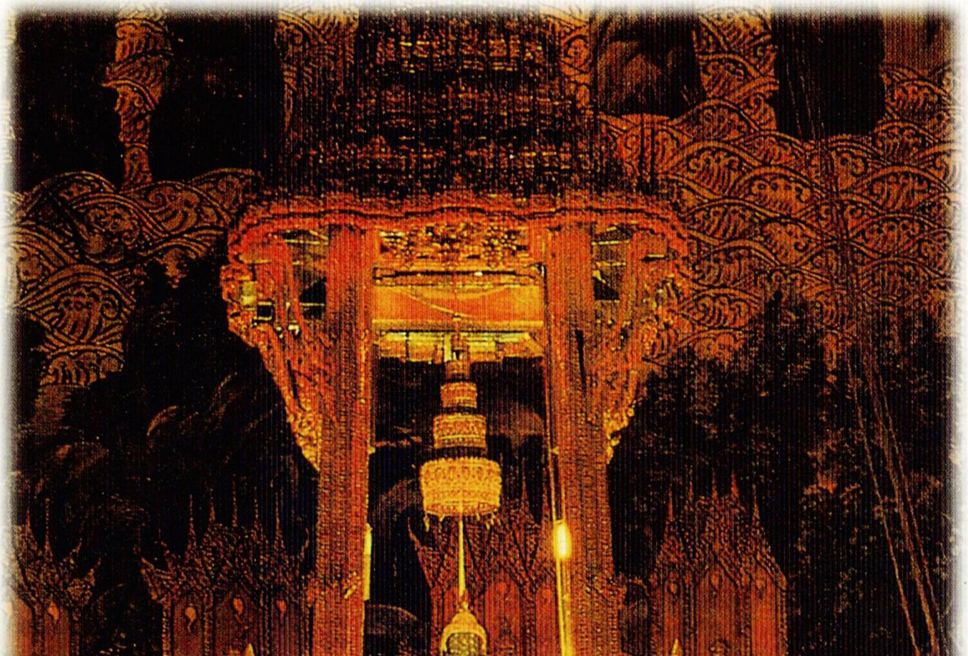
หลวงพ่อโต

หลวงพุทธชินสีห์

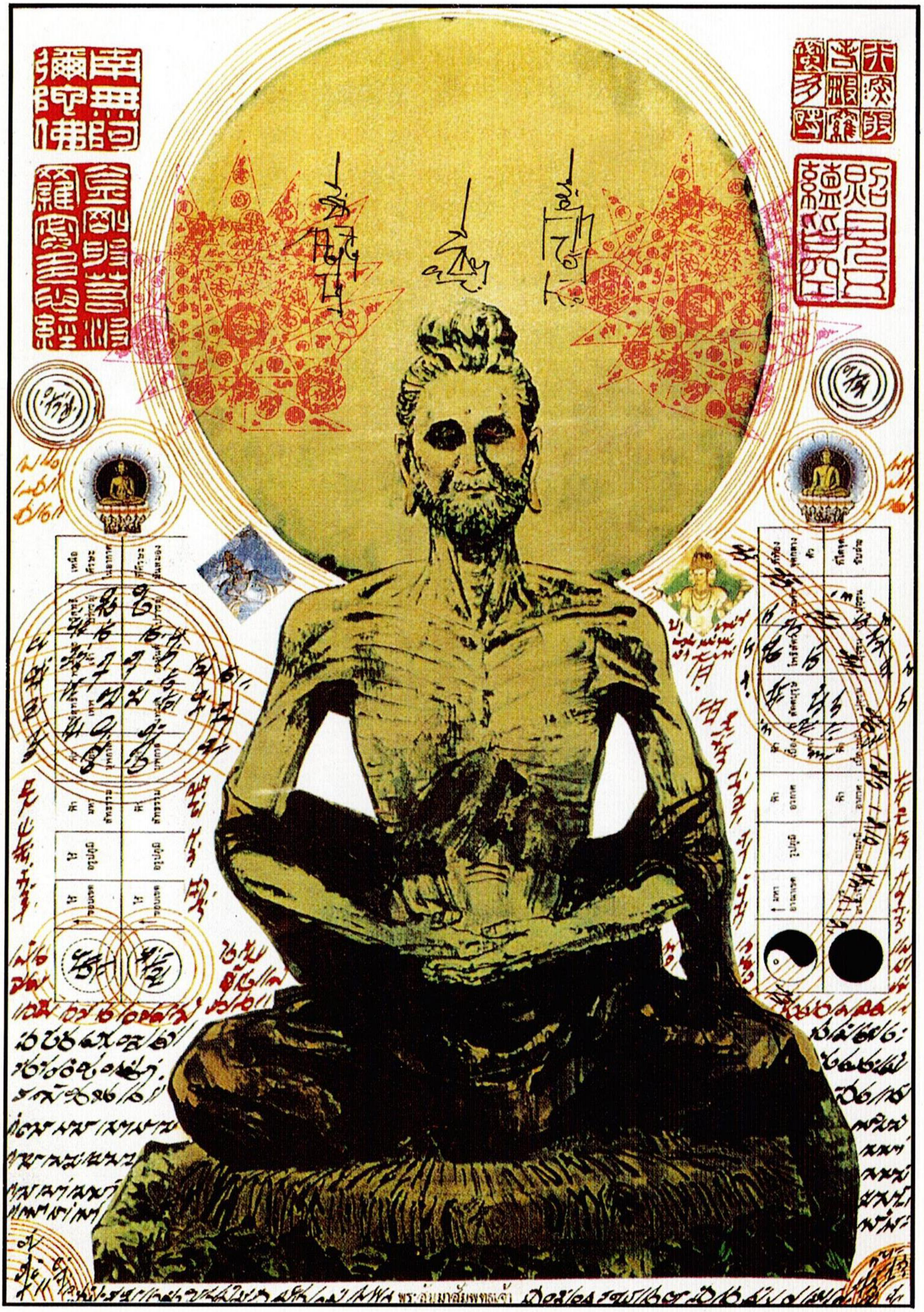
สารบัญ

พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร (พระแก้วมรกต)
วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร

Guru Nanak, founder of the Sikh religion
ผ่านการอธิฐานจิตแล้ว

พระศรีอารย์
พระศรีอารย์
The Enlightened
"Dhamma Leads To Heavens"

南無阿彌陀佛
照見五蘊皆空

三會彌勒尊佛會

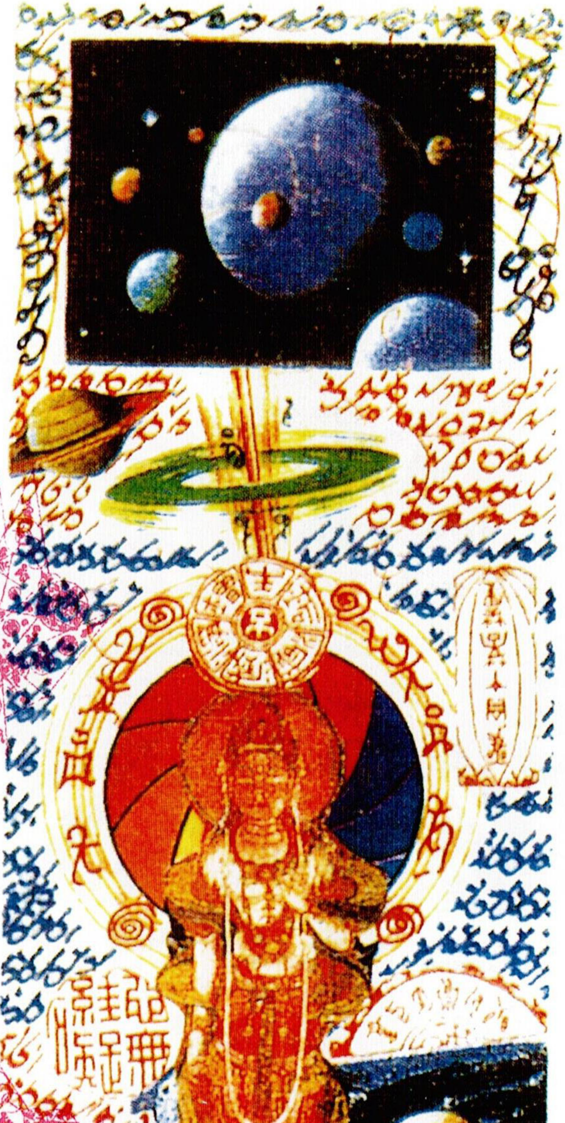
นะโมฮอนีท่อฮุก

นะโมฮอนีท่อฮุก

นะโมกวงซีอิมผ่อสัก

โอมมณีปัทเมฮุม

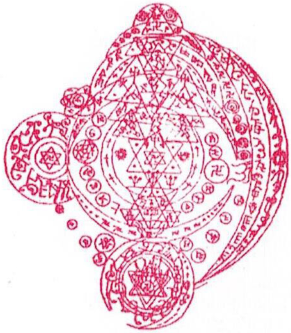
โอมมณีปะณีฮง

นะโมกวงซีอิมผ่อสัก

พระคาถามหากรุณาธารณีสูตร

นโมรัตนตรายายะ นโม อารยะ อวโลกิเตศะวะรายะ โพธิสัตตวายะ มหาสัตตวายะ มหากรุณิกายะ โอม สะวะละวะติ ศุททะนะตัสยะ นมัส กฤตฺวานิมาง อาระยะ อวโลกิเตศะวะระลันตาภา นโมนิลากันถะ

ศรีมหาปะฎะศะมิ สระวาทฺ วะตะศุภัม อสิยูม สะระวะสัตตวะ นโมปวสัตตวะนโมภะคะ มะภะเตตุตัทยะถา โอมอวโลกา โลกาเต กาละติ อีศีลี มหาโพธิสัตตวะสาโพสาโพ มะรามะรา มะศิมะศิฤธะยุ คุรุคุรุฆามัม ธูรูธูรูภาษียะติ มหาภาษียะติ ธาระธาระถิรินี ศะวะรายะ ชะละชะละ มามะภามะละ มุธิริ เอหิ เอหิศินะศินะ อาละลินภะละศรี ภาษาภาษิน การะ ศะยะ หูลุหูลุมะระ หูลุหูลุศรี สะระสะระ สิริสิริ สุรุสุรุ พุทธายะ พุทธายะ โพธายะโพธายะ ไมตรีเย นิละกัน สะตะ ตริสะระณะ ภะยะ มะนะ สวาหา สีตายะ สวาหา มหาสีตายะ สวาหา สีตาเย ศะวะรายะ สวาหา นีลากันถิ สวาหา มะละนะละ สวาหา ศรีสิงหะมุขายะ สวาหา สะระวะมหาสัสตายะ สวาหา จักระอัสตายะ สวาหา ปัทมะเกสายะ สวาหา นีละกันเตปันตะลายะ สวาหา โมโผลศังกะรายะ สวาหา นโมรัตนตรายายะ นโมอารยะ อวโลกิเต สะวะรายะ สวาหา โอมสิทธิยันตุ มันตรา ปะทะเยะ สวาหา

白衣大士聖像

一心恭敬觀自在●百千萬劫盡消除

千處祈求千處應●苦海常作渡人舟

白衣大士神咒

南無大慈大悲救苦救難廣大靈感
觀世音菩薩（叩首）
南無大慈大悲救苦救難廣大靈感
觀世音菩薩（叩首）
南無大慈大悲救苦救難廣大靈感
觀世音菩薩（叩首）
南無佛　南無法　南無僧　南無
救苦救難觀世音菩薩　怛只哆
唵　伽羅伐哆　伽羅伐哆　伽訶
伐哆　囉伽伐哆　囉伽伐哆　娑
婆訶　天羅神　地羅神　人離難
難離身　一切災殃化為塵
南無摩訶般若波羅蜜

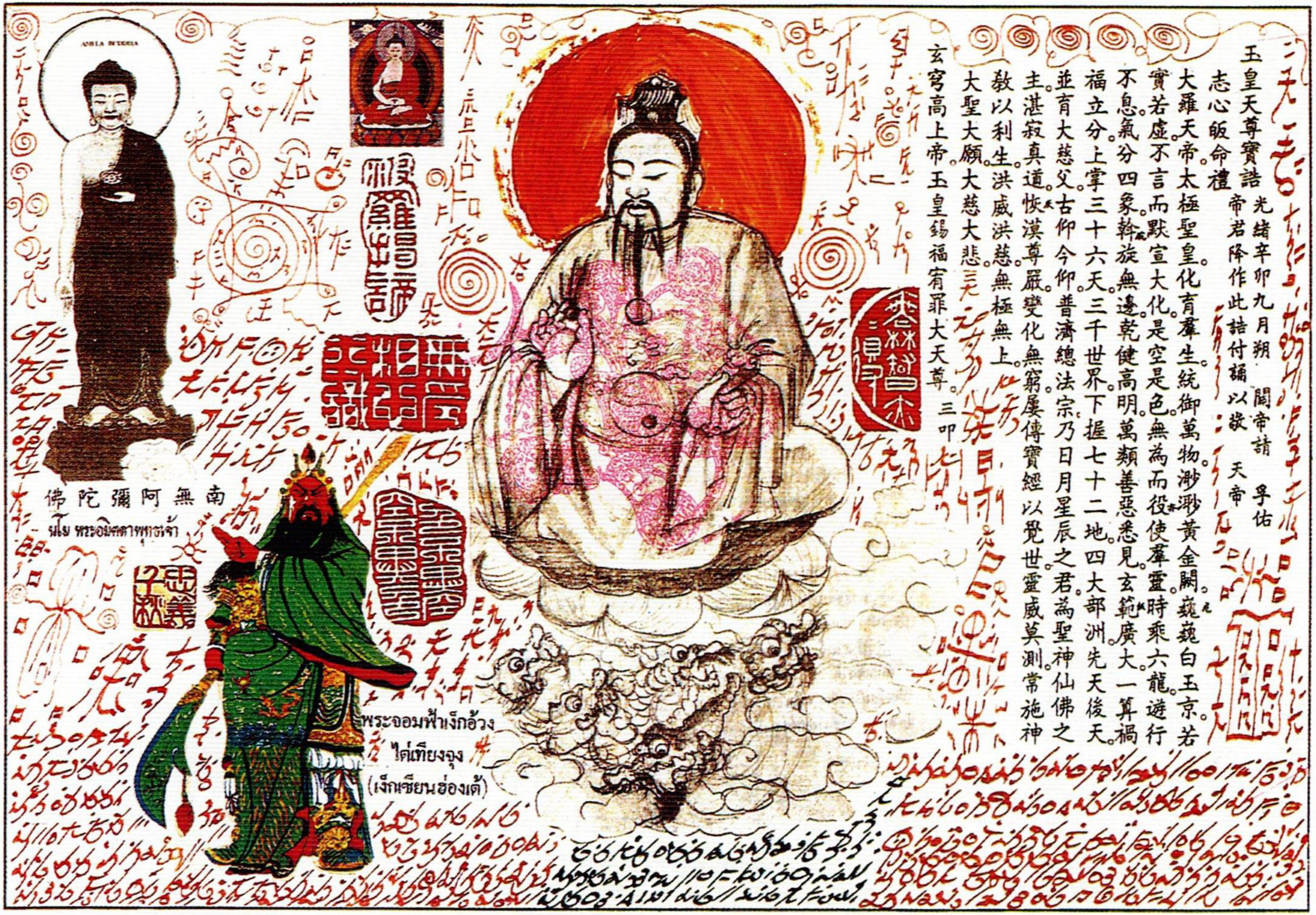
神咒誦五遍點一圈・旁圈點
滿後・印送一千二百張為一願
・所求必應・公德無量・

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิวโคว กิวหลั่ง กวงไต่ เล่งก๊ำ กวงสี่อิมผู่สัก. *(กราบ)*
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิวโคว กิวหลั่ง กวงไต่ เล่งก๊ำ กวงสี่อิมผู่สัก. *(กราบ)*
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิวโคว กิวหลั่ง กวงไต่ เล่งก๊ำ กวงสี่อิมผู่สัก. *(กราบ)*

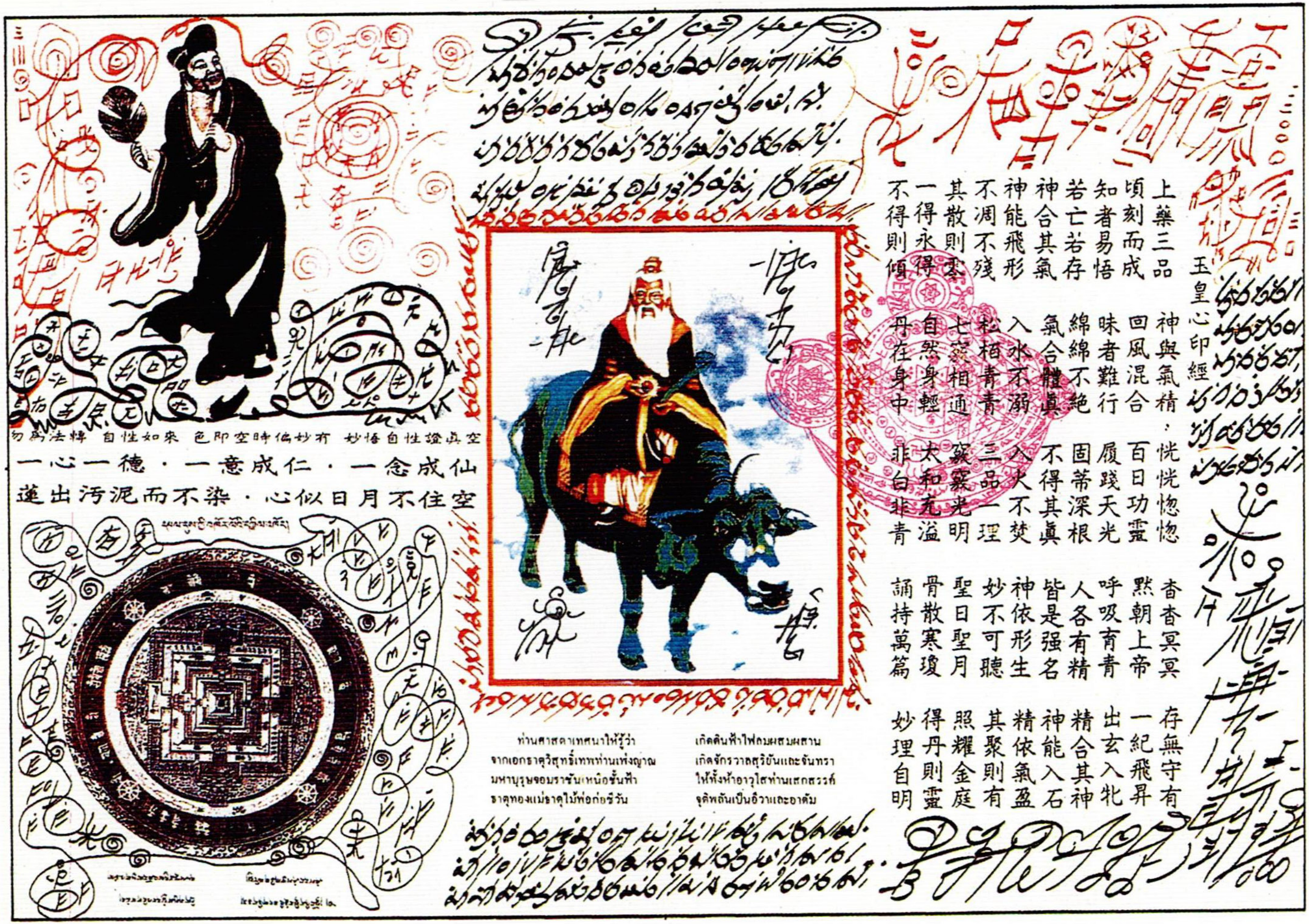
นำโมฮุก นำโมหวบ นำโมเจ็ง นำโมกิวโค่ว กิวหลั่ง กวงซีอิมผู่สัก ทั่งจี้โต โอม เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวดโต เกียออฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ซาผ่อออ เทียงหล่อซิ้ง ตี่หล่อซิ้ง นั้งลี่หลั่ง หลั่งลี่ซิง เจ็กเฉียก ใจเอียงห่วยอุ่ยติ๊ง นำโมม่อออปวกเยี่ยปอล้อบิ๊ก. *(จบ)*

(ในการสวดบทสวดมนต์เจ้าแม่กวนอิมนี้ เพื่อให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ เมื่อสวดมนต์บทสรรเสริญพระคุณครบ 5 จบแล้ว ให้จุดทึบที่วงกลม 1 วงทุกครั้ง เมื่อสวดครบตามจำนวนวงกลมแล้ว ให้ท่านพิมพ์บทสวดมนต์นี้แจกเป็นธรรมทานจำนวน 1,200 แผ่น ท่านก็จะบังเกิดความสำเร็จและสมความปรารถนาทุกประการ)

玉皇天尊寶誥
光緒辛卯九月朔 閭帝請 孚佑
帝君降作此誥付誦以敬 天帝
志心皈命禮
大羅天帝。太極聖皇。化育羣生。統御萬物。渺渺黃金闕。巍巍白玉京。若
實若虛。不言而默宣大化。是空是色。無為而役使羣靈。時乘六龍。遊行
不息。氣分四象。斡旋無邊。乾健高明。萬類善惡悉見。玄範廣大。一算禍
福立分。上掌三十六天。三千世界。下握七十二地。四大部洲。先天後天。
並育大慈父。古仰今仰。普濟總法宗。乃日月星辰之君。為聖神仙佛之
主。湛寂真道。恢漠尊嚴。變化無窮。屢傳寶經。以覺世靈威莫測。常施神
敎以利生。洪威洪慈。無極無上。
大聖大願。大慈大悲。
玄穹高上帝。玉皇錫福宥罪大天尊。三叩
佛陀彌阿無南
นโม พระอมิตตาพุทธเจ้า
พระจอมฟ้าเง็กอ้วง
ไต่เทียงจุง
(เง็กเซียนฮ่องเต้)

玉皇心印經
上藥三品 神與氣精 恍恍惚惚 杳杳冥冥 存無守有
頃刻而成 回風混合 百日功靈 默朝上帝 一紀飛昇
知者易悟 昧者難行 履踐天光 呼吸育青 出玄入牝
若亡若存 綿綿不絕 固蒂深根 人各有精 精合其神
神合其氣 氣合體真 不得其真 皆是強名 神能入石
神能飛形 入水不溺 入火不焚 神依形生 精依氣盈
不凋不殘 松柏青青 三品一理 妙不可聽 其聚則有
其散則零 七竅相通 竅竅光明 聖日聖月 照耀金庭
一得永得 自然身輕 太和充溢 骨散寒瓊 得丹則靈
不得則傾 丹在身中 非白非青 誦持萬遍 妙理自明
勿為法悼 自性如來 色即空時偏妙有 妙悟自性證真空
一心一德・一意成仁・一念成仙
蓮出污泥而不染・心似日月不住空
ท่านศาสดาเทศนาให้รู้ว่า
จากเอกธาตุวิสุทธิ์เทพท่านเพ่งญาณ
มหาบุรุษจอมราชันเหนือชั้นฟ้า
ธาตุทองแม่ธาตุไม้พ่อก่อชีวัน
เกิดดินฟ้าไฟลมผสมผสาน
เกิดจักรวาลสุริยันและจันทรา
ให้ทั้งห้าอาวุโสท่านเสกสรรค์
จุติพลันเป็นอีวาและอาดัม

無極瑤池金母至尊
瑤池金母
到處迷津指引 此日廣揚道蹤＊ 悟心是佛佛即心
修心一念無邪 緣結正氣覓蹤＊ 念佛明心心即佛
南無大勢至菩薩
正氣浩然
แม่กวนอิมพระมหาโพธิสัตว์
พระโพธิสัตว์มหาสถามะปราบต์

大悲觀世音

十一面觀世音

พระกวนอิม (อวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์)

***

บรรดาพระโพธิสัตว์องค์สำคัญๆ ของพุทธศาสนามหายาน ปรากฏว่าพระอวโลกิเตศวรมีผู้เคารพนับถือมากที่สุด เพราะเชื่อกันว่า พระองค์เป็นผู้ทรงไว้ด้วย พระมหากรุณาอันกว้างใหญ่ไพศาลในอันที่จะโปรดสัตว์โลกที่ได้รับความทุกข์ชาวจีนเรียกพระองค์ว่า "กวนซืออิม พู่สัก หรือ กวนจือจ่ายพู่สัก" ชาวพุทธศาสนิกชนจีนเคารพบูชาพระปฏิมา หรือภาพของพระองค์อย่างแพร่หลายด้วยความศรัทธาเนื่องด้วยพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ทรงมีพระวทัญญู (ความเมตตากรุณาธิคุณ) คอยปลดเปลื้องทุกข์ภัยของสรรพสัตว์ พระองค์จึงได้รับพระนิมิตตกนาม (นามที่มาจากลักษณะและคุณสมบัติ) ตามภาษาจีนเรียกว่า กวนอิมพู่สัก มีความหมายดังคำอธิบายต่อไปนี้

กวน ได้แก่ **การพิจารณาสอดส่อง**
อิม ได้แก่ **การสดับตรับฟังเสียงสรรพสัตว์เพื่อช่วยปลดเปลื้องทุกข์**

กวนอิมพู่สัก จึงหมายถึง พระโพธิสัตว์ที่มีพระกรรณาธานโลกาศัพท์ พระโพธิสัตว์ที่คอยสดับตรับฟังเสียงความทุกข์สุขของชาวโลก

ตามคติฝ่ายมหายานว่า เมื่อพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (กวนอิมพู่สัก)จะเสด็จไปโปรดท้าวพระยามหากษัตริย์พระองค์ก็นิรมิตกายเป็นเมธาติมานพ ทรงเครื่องภูษามหากษัตริย์ ถนิมอลังการสง่ากว่าพระมหากษัตริย์พระองค์นั้น หากพระองค์จะเสด็จไปโปรดพระยายักษ์พระยามาร พระองค์ก็สำแดง กายมีจัตุหัสถ์ (สี่มือ) บางครั้งพระสหัสสกรสหัสสเนตร (พันมือพันตา) ประกอบด้วยเดโชพลเป็นที่น่าครั่นคร้าม

ปางนี้เป็นรูปที่มีพระหัตถ์ถึง 1,000 พระหัตถ์ และใจกลางพระหัตถ์มีพระเนตรประดิษฐานอยู่ทุกๆ พระหัตถ์ หมายความว่า

พระหัตถ์อันมากมาย เป็นสัญญลักษณ์แสดงถึงความสามารถที่จะช่วยเหลือปลดเปลื้องแก่สรรพสัตว์ ส่วนพระเนตรก็เป็น สิ่งแสดงว่าพระองค์ทรงเป็นผู้มีปัญญารอบรู้อย่างหาขอบเขตมิได้ โดยมีพระเนตรถึง 1,000 เนตร คอยสอดส่องดูแลความทุกข์สุขของปวงสรรพสัตว์ พระองค์ทรงประทานมนต์ มีชื่อเรียกกันติดปากว่า **"พระมหากรุณา ธารณี"** อันศักดิ์สิทธิ์เพื่อภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระองค์

การภาวนาพระคาถาที่พระองค์ประทานจะต้องกระทำพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ กาย วาจาและใจ เพื่อโน้มน้าวไปตามธรรมมานุธรรมปฏิบัติ (ความประพฤติดีงามตามสถานะ) จึงจะเกิดธรรมสารคุณ (คุณในแก่นแห่งธรรม) นับว่าพระองค์เป็นผู้ให้คุโณปการ (การอุดหนุนให้ทำคุณงามความดีต่างๆ) คือช่วยชี้ทางและเตือนใจให้สร้างสมคุณธรรม นั้น ๆ ขึ้น

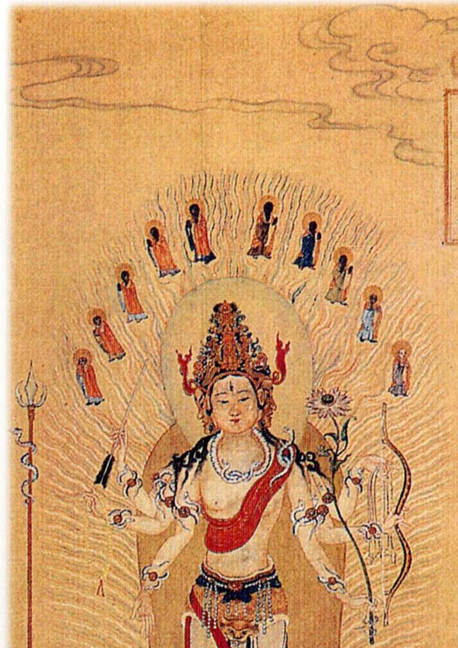
ประวัติย่อของเจ้าแม่กวนอิม

พระแม่กวนอิม แต่เดิมมีกำเนิด เป็นราชธิดาของพระเจ้าเมี่ยวจ้วนและพระมารดาเป้าเต๋อแห่งประเทศซิงหลิน มีพระราชธิดา 3 องค์ คือ เมี่ยวอิน, เมี่ยวหยวน, เมี่ยวส้าน หรือพระนางเมี่ยวซัน ก็คือ "องค์พระมหาโพธิสัตว์เมี่ยวซันกวนอิม เนี่ยเนี้ย" หมายถึงผู้มีกุศลอันมหัศจรรย์ซึ่งจะมีสติปัญญาและใจเมตตาเป็นที่ตั้งชอบถือศีลกินเจปฏิบัติธรรมะ ตั้งแต่วัยเด็กมีจิตใจเมตตามาโดยตลอด พระบิดารักใคร่เพราะเป็นลูกคนสุดท้อง อยากจะให้แต่งงานแต่นางไม่ยินยอม ในที่สุดพระบิดาพิโรธ สั่งให้ประหารชีวิตนางเสีย

ขณะกำลังประหาร ได้มีเสือมาคาบเอาศพนางไปในที่สุดนางกลับฟื้นคืนชีพ ได้ออกบวชเป็นภิกษุณีสำเร็จโพธิญาณ เป็นพระโพธิสัตว์เสด็จประทับอยู่เกาะกลางทะเลใต้ (น่ำไฮ้) ภายหลังกษัตริย์เมี่ยวจางประชวรด้วยโรคผิวหนังเพราะผลบาปกรรมที่ฆ่าฟันผู้คนมามากทนทรมาน

普陀落伽山觀世音

แสนสาหัส ไม่มีทางจะรักษาให้หายได้ นอกจากได้ดวงตาของธิดามาผสมยา จึงจะแก้ได้พระนางเมี่ยวส้านพระโพธิสัตว์ทราบ จึงควักดวงตาทั้งสองข้างถวาย พระบิดาจึงหายจากโรคร้าย ภายหลังสละราชสมบัติเสด็จตามหาราชธิดาที่เกาะทะเลใต้ ระหว่างทางได้ผจญภัยต่างๆ เป็นการชดใช้กรรมเก่าให้หมดไปในที่สุดได้พบกัน พอทราบว่าพระธิดาเป็นพระโพธิสัตว์ จึงได้ประพฤติปฏิบัติธรรมด้วยกษัตริย์เมี่ยวจวงเองก็ได้สำเร็จพระโพธิญาณด้วย

รวมสิริพระชนมายุ 34 ปี 6 เดือน หรือ นับแบบจีน 7 เดือน สถานที่ทิ้งขันธ์ “เขาโปตละโลกา ทะเลใต้” บัดนี้ชาวพุทธได้ค้นพบว่า สถานที่บำเพ็ญอยู่ที่ “**เขาโพวถ่อซัว**” กลางทะเลของเซี่ยงไฮ้ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนในปัจจุบัน รูปพระแม่กวนอิม เท่าที่เราเห็นเป็นรูปเพศหญิงความจริงรูปเพศหญิงนี้ เป็นเพียงนิรมาณกายหนึ่งในจำนวน32 กาย หาใช่พระกวนอิมเป็นเพศหญิงไม่ ทรงเนรมิตร่างกายได้ถึง 84 ภาค เรียกว่า 84 นิรมาณกาย

มีทหารเอกที่คอยติดตามอารักขาคือ **ฮูฮวบซิ้ง** หรือ **อุยท้อเอี๊ย** (พระผู้พิทักษ์ธรรม) เพื่อพิทักษ์ธรรมคอยช่วยเหลือส่งเสริมให้พระธิดาเมี่ยวซันบำเพ็ญจนสำเร็จพระโพธิสัตว์

มีสาวน้อยและเด็กชายเคียงข้างซ้ายขวาขององค์เจ้าแม่กวนอิม คือ เทพบริวารสาวน้อยนั้นเป็นธิดาปู่เจ้ามังกร สาวน้อยมีชื่อว่า **เซียงหลงหนี่** (เง็กนึ้ง) เด็กชายที่มีชื่อว่า **ซานไช้ (กิมท้ง)** บ้าง และยังมีเด็กชายมีชื่อว่า เจ้าชาย **ซั่งไฉกงจื้อ** (หรือ เจ้าชายอั๊งไฮ้ยี้) คนไทยหรือ คนแขกเรียกว่า **สุธนกุมาร**

“ตราบใดสัตว์โลกยังไม่พ้นทุกข์ ตราบนั้นพระองค์”
“จะไม่ยอมเข้าแดนพุทธเกษตรหรือเข้าแดนนิพพาน”

เบื้องต้นแห่งพิธีกรรมเก้าอ๊วงเจ

มีอรรถกล่าวไว้ ดังนี้

ในกาลสมัยหนึ่ง สมเด็จพระบรมศาสดาทรงประทับอยู่ ณ ศิวาลัยรัตนสถาน มีบรรดา พระโพธิสัตว์ ท้าวมหาพรหม ท้าวสักะ เทพเจ้ายักษ์ นาค คนธรรพ์ กินนร ฯลฯ ได้พากันมาเฝ้า สมเด็จพระพุทธองค์ในขณะมีพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ได้ทูลถามต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า "ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญอันพระเทพ สัตตเคราะห์ ทั้ง 7 พระองค์ได้มีกุศลสะสมมาอย่างไร กับมีปัจจัยอย่างไร จึงได้เสวยทิพย์ผลอันรุ่งเรืองเพรียบพร้อมไปด้วยยศและอำนาจใน เทวภพนี้"

สมเด็จพระบรมศาสดาจึงมีพระพุทธดำรัสว่า "ดูก่อนมัญชุศรีอันดาวเทพสัตตเคราะห์ทั้ง 7 นั้น แท้จริงเป็นพระอวตารภาพแห่งอดีตพระพุทธเจ้า 7 พระองค์ ทรงแบ่งภาคมาแสดงให้ปรากฏกับพระโพธิสัตว์อีก 2 พระองค์ ก็แบ่งภาคเป็นดาวพระราหูและ ดาวพระเกตุ รวมเป็นดาวพระเคราะห์ทั้ง 9 ฉันนั้น จึงสมบูรณ์ด้วยอลังการ แห่งยศและอำนาจอันไม่มีปริมาณ เห็นปานฉะนี้"

ในพระสูตร **"ปั๊กเต๊าโก๋วฮุดเซียวไจเอียวซิ่วเมียวเกง"** ได้กล่าวพระนามพระพุทธเจ้า 7 พระองค์กับพระโพธิสัตว์ 2 พระองค์ คือ

1. **พระวิชัยโลกมนุจรพุทธ** คือ ดาวไท้เอี๊ยงแช **(พระอาทิตย์)**
2. **พระศรีรัตนโลกประภาโฆษอิศวรพุทธ** คือ ดาวไทอิมแช **(พระจันทร์)**
3. **พระเวปุลลรัตนโลกสุวรรณสิทธิพุทธ** คือ ดาวฮวนแช **(พระอังคาร)**
4. **พระอโศกโลกวิชัยมงคลพุทธ** คือ ดาวจุ้ยแช **(พระพุธ)**
5. **พระวิสุทธิอาศรมโลกเวปุลลปรัชญาวิภาคพุทธ** คือ ดาวบั๊กแช **(พระพฤหัสบดี)**
6. **พระธรรมมติธรรมสาคจรโลกมโนพุทธ** คือ ดาวกิมแช **(พระศุกร์)**

四十八臂觀世音

白水精觀世音

7. พระเวปุลลจันทรโลกไภษัชไวฑูรยพุทธ คือ ดาวโห้วแซ (พระเสาร์)
8. พระศรีสุชโลกปัทมครรภอลังการโพธิสัตว์ คือ ดาวล่อเกาแซ (พระราหู)
9. พระศรีเวปุลลสังสารโลกสุขอิศวรโพธิสัตว์ คือ ดาวโกยโต้วแซ (พระเกตุ)

ประวัติการกิจเจ เดือน 9

(เก้าอ๊วงเจ หรือ กิวอ๊วงเจ)

พิธีการกินเจ เดือน 9 ตามปฏิทินจีนทุก ๆ ปี มีกำหนด 9 วัน ลัทธิมหายาน ในพระพุทธศาสนามีอรรถาธิบายว่า เป็นการประกอบพิธีกรรม การสักการะบูชา พระพุทธเจ้า 7 พระองค์ กับพระโพธิสัตว์อีก 2 พระองค์ รวมเป็น 9 พระองค์ หรือนัยหนึ่ง เรียกว่า ดาวพระเคราะห์ทั้ง 9 อันมีพระอาทิตย์,พระจันทร์,พระอังคาร,ดาวพระพุธ,ดาวพระพฤหัสบดี, ดาวพระศุกร์, ดาวพระเสาร์, พระเกตุ

พิธีเก้าอ๊วงเจนี้ มีกำหนดเอาวันตามจันทรคติ คือ **เริ่มตั้งแต่วันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9-วันขึ้น 9 ค่ำ เดือน** 9 เป็นพิธีกรรมสักการะบูชา **พระพุทธเจ้า** 7 **พระองค์ และพระโพธิสัตว์** 2 **พระองค์** นี้มีผู้ศรัทธา ในพระพุทธศาสนาต่างสละโลกียวัตรและบำเพ็ญ ศีล สมาทานกินเจบริโภค แต่อาหารที่เป็นผักและผลไม้ งดเว้นไม่ทำกิจใดๆ อันนำมาถึงความเบียดเบียน เดือนร้อนให้แก่สัตว์ทั้งปวง กล่าวคือ

1. **ไม่เอาชีวิตของสัตว์มาต่อเติมชีวิตของเรา**
2. **ไม่เอาเลือดของสัตว์มาเป็นเลือดของเรา**
3. **ไม่เอาเนื้อของสัตว์มาเป็นเนื้อของเรา**

ซักฟอกมลทินออกจากร่างกาย วาจา และใจ สวมใส่เสื้อผ้าสะอาดบริสุทธิ์ปราศจากจุดด่างพร้อย พากันเดินทางสู่วัดวาอารามพร้อมด้วยดอกไม้ ธูปเทียน ไปนมัสการบูชา แก่ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

และพระพุทธเจ้า 7 พระองค์ กับพระโพธิสัตว์ 2 พระองค์ ทั้งจัดหาเครื่องกระดาษทำเป็นรูปทรงเสื้อผ้า หมวกรองเท้า กระดาษเงิน กระดาษทองต่างๆ ไปน้อมถวายเป็นเครื่องสักการะ เป็นกุศลสมาทาน ขอพรเพื่อความเจริญและความสมบูรณ์พูนสุข

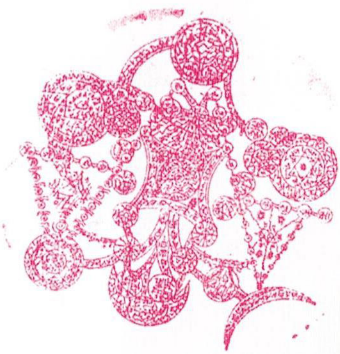
อาการของคนกินเจ - ที่ควรงดเว้น คือ อะไร ?

อาหารเจ งดการปรุง งดการเสพ งดพืชผัก 5 ชนิด ได้แก่

1. **กระเทียม** (หัวกระเทียม,ต้นกระเทียม)
2. **หัวหอม** (ต้นหอม,ใบหอม,หอมแดง,หอมขาว,หอมหัวใหญ่)
3. **หลักเกียว** (ลักษณะคล้ายหัวกระเทียมแต่เล็กกว่า)
4. **กุ้ยฉ่าย** (ใบคล้ายใบหอม แต่แบนและเล็กกว่า)
5. **ใบยาสูบ** (บุหรี่,ยาเส้น,ของเสพติดมึนเมา)

พืชผัก 5 ชนิด	**อวัยวะหลักภายในทั้ง 5 (ทำลายระบบ)**	**เบญจธาตุ(ธาตุสำคัญ 5) (ซึ่งกระทบต่อธาตุในกาย)**
1. กระเทียม	หัวใจ	ธาตุไฟ
2. หัวหอม	ไต	ธาตุน้ำ
3. หลักเกียว	ม้าม	ธาตุดิน
4. กุ้ยฉ่าย	ตับ	ธาตุไม้
5. ใบยาสูบ	ปอด	ธาตุโลหะ

****

六臂觀世音
如來降伏魔軍地神出現

真身觀世音

วันต่างๆ ของพระโพธิสัตว์กวนอิม (ตามปฏิทินจีน)

1. วันเกิด	ตรงกับ เดือน 2 วันที่ 19
2. วันเริ่มการถือศีล (บวช)	ตรงกับ เดือน 6 วันที่ 19
3. วันสำเร็จมรรคผล	ตรงกับ เดือน 9 วันที่ 19

จงอธิษฐานขอพร ต่อ
พระแม่กวนอิม มหาโพธิสัตว์ โดยขอให้...

1. สมปรารถนา	9. ชนะทุกสารทิศ
2. สิทธิโชค	10. แรงอุปถัมภ์
3. การค้าร่ำรวย	11. เทพอุปถัมภ์
4. กิจการเจริญรุ่งเรือง	12. รุดหน้าไปเรื่อย
5. สันติสุขทั้งครอบครัว	13.ปัญญาเพิ่มทวี
6. สุขภาพ - อนามัย	14. สุขสันต์ชั่วกาลนาน
7. จตุรเทพเสริมส่ง	15. ลาภยศ - ลูกหลานร่ำรวย
8. ไปมาปลอดภัย	16. ราบเรียบมั่นคง

จิตที่คิดจะให้
จะมีความสุขกว่า
จิตที่คิดจะเอา

อย่า
เห็น
แก่ตัว

"ทุกคนได้สร้างกรรมดีและชั่วต่างกัน"
จึงมีจุดจบที่ไม่เหมือนกัน

"คนถือศีล ต้องทำ**ใจ**และ**ปาก** ให้มี **ศีล** ด้วยพร้อมทั้ง **กาย วาจา ใจ**

บทสรรเสริญพระคุณ
พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

นำโมไต๋ซื้อไต่ปุย กิวโค่วกิวหลั่ง
กวงไต๋เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)
นำโมไต๋ซื้อไต่ปุย กิวโค่วกิวหลั่ง
กวงไต๋เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)
นำโมไต๋ซื้อไต่ปุย กิวโค่วกิวหลั่ง
กวงไต๋เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)

นำโมฮุ๊ก นำโมหวบ นำโมเจ็ง นำโมกิวโค่วกิมหลั่ง
กวงสี่อิมผู่สัก ทั่งจี้ตอโอม เกียล้อฮวดตอ เกียล้อฮวดตอ
เกียคอฮวดตอ หล่อเกียฮวดต่อ หล่อเกียฮวดตอ
ซาผ่อออ เทียงหล่อซิ่ง ตี่หล่อซิ้ง
นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซิง เจ็กเฉียกใจ เอียงห่วยอุ่ยติ๊ง
นำมอ หม่อ ออ ปัวเยี๊ยก ปอหล่อบิ๊ก (กราบ)

ใจความขอพรจากพระแม่กวนอิมฯ

นะโมขอนอมน้อมพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้นด้วยความเมตตากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาล โปรดบำบัดทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงด้วยเถิด (คำอาราธนา)

นะโม ขอพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ และเทพเจ้าเบื้องบนและเบื้องล่างพร้อมทั้งพระคาถาอันศักดิ์สิทธิ์นี้ โปรดขจัดปัดเป่าทุกข์โศก โรคภัยและเวรกรรมสรรพเคราะห์ทั้งมวลจงวินาสสันติหมดสิ้นไป (คำพระแม่กวนอิมประทานพร)

智慧天行佛母

大聖大黑天神
大聖福德龍女

มหากรุณาธารณีสูตร (ไต่ปุยจิ่ว)

"โชย ชิ่ว โชย งั่ง บ่อ ไหง ไต่ ปุย ซิม ทอ ลอ นี จิ่ว"

(3 จบ)

"ปึง ซือ ออ นี ทอ ยู ไล้"

(3 จบ)

(1) นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย (2) นำ มอ ออ ลี เย (3) ผ่อ ลู กิด ตี ซอ ปอ ลา เย (4) ผู่ ที สัต ตอ พอ เย (5) หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย (6) หม่อ ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย (7) งัน (8) สัต พัน ลา ฮัว อี (9) ซู ตัน นอ ตัน เซ (10) นำ มอ สิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ลี เย (11) ผ่อ ลู กิด ตี สิด ฮู ลา เลง ถ่อ พอ (12) นำ มอ นอ ลา กิน ซี (13) ซี ลี หม่อ ฮอ พัน ตอ ซา เม (14) สะ พอ ออ ทอ เตา ซี พง (15) ออ ซี เย็น (16) สัต พอ สัต ตอ นอ มอ พอ สัต ตอ นอ มอ พอ เค (17) มอ ฮัว เตอ เตา (18) ตัน จิต ทอ (19) งัน ออ พอ ลู ซี (20) ลู เกีย ตี (21) เกีย ลอ ตี (22) อี ซี ลี (23) หม่อ ฮอ ผู่ ที สัต ตอ (24) สัต พอ สัต พอ (25) มอ ลา มอ ลา (26) มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน (27) กี ลู กี ลู กิด มง (28) ตู ลู ตู ลู ฟา เซ เย ตี (29) หม่อ ฮอ ฮัว เซ เย ตี (30) ทอ ลา ทอ ลา (31) ตี ลี นี (32) สิด ฮู ลา เย (33) เจ ลา เจ ลา (34) มอ มอ ฮัว มอ ลา (35) หมก ตี ลี (36) อี ซี อี ซี (37) สิด นอ สิด นอ (38) ออ ลา ซัน ฮู ลา เซ ลี (39) ฮัว ซอ ฮัว ซัน (40) ฮู ลา เซ เย (41) ฮู ลู ฮู ลู มอ ลา

(42) ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี (43) ซอ ลา ซอ ลา (44) สิด ลี สิด ลี (45) ซู ลู ซู ลู (46) ผู่ ถี่ เย ผู่ ถี่ เย (47) ผู่ ถ่อ เย ผู่ ถ่อ เย (48) มี ตี ลี เย (49) นอ ลา กิน ซี (50) ตี ลี สิด นี นอ (51) ผ่อ เย มอ นอ (52) ซอ ผ่อ ฮอ (53) สิด ถ่อ เย (54) ซอ ผ่อ ฮอ (55) หม่อ ฮอ สิด ถ่อ เย (56) ซอ ผ่อ ฮอ (57) สิด ทอ ยี อี (58) สิด พัน ลา เย (59) ซอ ผ่อ ฮอ (60) นอ ลา กิน ซี (61) ซอ ผ่อ ฮอ (62) มอ ลา นอ ลา (63) ซอ ผ่อ ฮอ (64) สิด ลา เซ็ง ออ หมก เค เย (65) ซอ ผ่อ ฮอ (66) ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ สิด ถ่อ เย (67) ซอ ผ่อ ฮอ (68) เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย (69) ซอ ผ่อ ฮอ (70) ปอ ทอ มอ กิด สิด ถ่อ เย (71) ซอ ผ่อ ฮอ (72) นอ ลา กิน ซี พัน เค ลา เย (73) ซอ ผ่อ ฮอ (74) มอ พอ ลี เซ็ง กิด ลา เย (75) ซอ ผ่อ ฮอ (76) นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย (77) นำ มอ ออ ลี เย (78) ผ่อ ลู กิต ตี (79) ซอ พัน ลา เย (80) ซอ ผ่อ ฮอ (81) งัน สิด ติน ตู (82) มัน ตอ ลา (83) ปัด ถ่อ เย (84) ซอ ผ่อ ฮอ

娑竭海龍王
難陁龍王

(1) นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย

นี่คือรูปองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ถือลูกประคำ ผู้ปฏิบัติจะต้องท่องสวดด้วยความมีเมตตากรุณา และความศรัทธาอย่าสวดเสียงดัง อย่ารีบร้อน

(2) นำ มอ ออ ลี เย

นี่คือองค์พระจินดามณีจักรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ เป็นรูปถือธรรมจักร ผู้ปฏิบัติจะต้องปฏิบัติตามด้วยความเคารพ

(3) ผ่อ ลู กิด ตี ซอ ปอ ลา เย

นี่คือรูปองค์อวโลกิเตศวรโพธิสัตว์อุ้มบาตร ผู้ปฏิบัติจะต้องเพ่งเห็นองค์ท่าน สามารถให้สรรพสัตว์ได้ มีอายุยืนยาว

(4) ผู่ ที สัต ตอ พอ เย

นี่คือพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระอมงบาง โพธิสัตว์โปรดสัตว์

(5) หม่อ ฮอ สัต ตอ พอ เย

นี่เป็นรูปพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ เวลาสวดคาถามนต์นี้ถ้าผู้ปฏิบัติตามนี้ จะได้หลุดพ้นจากทุกข์

(6) หม่อ ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย

นี่คือพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นอัศวโฆษโพธิสัตว์ ตรัสรู้เอง หลุดพ้นเอง และให้ผู้อื่นเห็นแจ้งโปรดผู้อื่น

(7) งัน (โอม)

นี่เป็นราชาแห่งเทพ ต้องพนมมือฟังคาถานี้ พุทธเจ้าทุกองค์ล้วนเพ่งคำนี้แล้วบรรลุสัมมาสัมพุทธิ

(8) สัต พัน ลา ฮัว อี

นี่คือพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นจตุโลกบาลเทพราชกาย โปรดพวกมารด้วยบารมี 6

(9) ซู ตัน นอ ตัน เซ

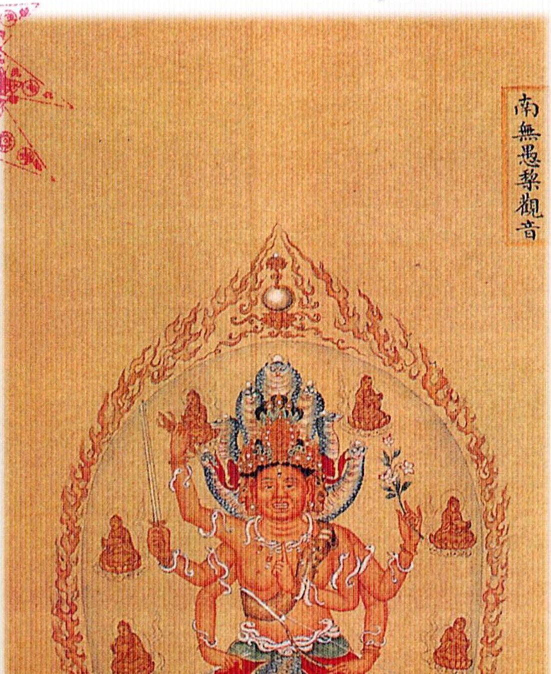
นี่เป็นพระอวโลกิเตศวร ปรากฏเป็นจตุโลกบาล เทพราชพร้อมกับเทพเจ้าภูตผีปีศาจในบังคับบัญชา เพื่อให้มนุษย์เลิกทำบาปหันไปทำความดี

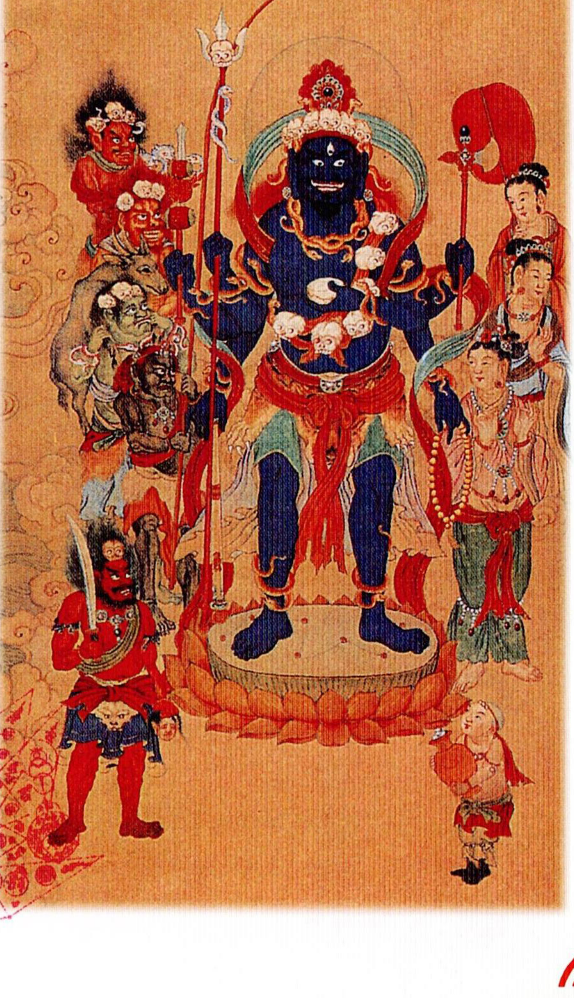

(10) นำ มอ สิด กิด ลี ตอ อี หม่ง ออ ลี เย

นี่คือพระอวาโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระนาคารชุนโพธิสัตว์คุ้มครองผู้ปฏิบัติ ปราบปรามเหล่าศัตรูคู่อริ

南無愚黎觀音

大安藥叉神

(11) ผ่อ ลู กิด ตี สิด ฮู ลา เลง ถ่อ พอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสัมโภคกายของพระไวโรจนะพุทธเจ้า เพื่อโปรดสัตว์จำนวนอมิต

(12) นำ มอ นอ ลา กิน ซี

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระไวโรจนะพุทธเจ้า อันเป็นธรรมกายให้สัตว์โลกทั้งหลายมีความสุขสำราญ

(13) ซี ลี หม่อ ฮอ พัน ตอ ซา เม

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปเมษศีรษะเทพเจ้า

(14) สัต พอ ออ ทอ เตา ซี พง

นี่คืออมฤตโพธิสัตว์และก็คือพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ มือหนึ่งถือทันตโบณ มือหนึ่งถืออมฤตกุณฑ์ เพื่อโปรดสัตว์โลก

(15) ออ ซี เย็น

นี่เป็นรูปที่พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นยักษ์เหาะเหิน ราชตรวจตราไปตามสี่ทิศ พิจารณาความผิดถูก ตักเตือนให้มนุษย์ทำความดี ละความชั่ว

(16) สัต พอ สัต ตอ นอ ม่อ พอ สัต ตอ

นอ มอ พอ เค

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปเทพเจ้าภคดิ ร่างใหญ่ผิวดำถือมีด

(17) มอ ฮัว เตอ เตา

นี่เป็นพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปกุนตาลี ถือจักรและบ่วงบาศ มีดวงตา 3 ดวง

(18) ตัน จิต ทอ

นี่เป็นพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระอรหันต์

(19) งัน ออ พอ ลู ซี

นี่เป็นรูปพระโพธิสัตว์พนมมือตรงที่หน้าอก แสดงความเมตตากรุณา ให้ความสุขและปลดความทุกข์ ของสัตว์โลก

(20) ลู เกีย ตี

นี่เป็นพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นร่างพระมหาพรหม เทพราช

大勝金剛抉

(21) **เกีย ลอ ตี**

นี่เป็นพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นร่างของเทพเจ้า ช่วยเหลือสรรพสัตว์

(22) **อี ซี ลี**

นี่เป็นพระโพธิสัตว์ปรากฏเป็นเทพเจ้ามเหศวร แห่งสวรรค์ชั้นดาวดึงส์นำทัพเทพยดา มาโปรดสัตว์

(23) **หม่อ ฮอ ผู่ ที สัต ตอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ใช้ความเมตตากรุณาอันบริสุทธิ์ เป็นคาถาที่มีความเป็นอนัตตา อบรมผู้ปฏิบัติ

(24) **สัต พอ สัต พอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นร่างคนธาลัยโพธิสัตว์นำทหาร ภูติผี 5 ทิศ และผู้ติดตาม มาโปรดสรรพสัตว์

(25) **มอ ลา มอ ลา**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นพระปัณฑรวาสินีโพธิสัตว์ มือขวาถือแก้วมณี มือซ้ายอุ้มชูเด็ก แสดงให้เห็นว่าสัตว์โลกจะได้รับความมีอายุยืนยาว

(26) **มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นพระอมิตาภาพุทธเจ้า เมื่อสิ้น สมโภคกายนี้แล้ว ต่างไปเกิดในสุขาวดีภูมิ

(27) **กี ลู กี ลู กิด มง**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นอากาศกายโพธิสัตว์ นำทัพเทพจำนวนหมื่นโกฎิ มาโปรดสัตว์จำนวนอมิตา

(28) **ตู ลู ตู ลู ฟา เซเย ตี**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นพระอุครโพธิสัตว์ คุมทหาร ของมยุรราชปราบปรามเหล่ามาร

(29) **หม่อ ฮอ ฮัวเซ เย ตี**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นแม่ทัพมหาพละ ถือคทา มาคุ้มครองสรรพสัตว์ซึ่งปฏิบัติธรรมอยู่

(30) **ทอ ลา ทอ ลา**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นมหาบุรุษ ทำทุกข์กิริยา

(31) **ตี ลี นี**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสิงหราช ทดสอบ การศึกษาธรรมของเหล่ามนุษย์

(32) สิด ฮู ลา เย
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระคำรามโพธิสัตว์ มือถือคทาทองคำ ปราบปรามมารและบริวารของมาร

(33) เจ ลา เจ ลา
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นหักหาญโพธิสัตว์ มือถือสุวรรณจักร โปรดเหล่ามารให้มายอมน้อมนอบต่อพระศาสนา

(34) มอ มอ ฮัว มอ ลา
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปอภิจารกมารวชิร มือถือสุวรรณจักรคุ้มครองสัตว์โลก ให้มีความเป็นศิริมงคล

(35) หมก ตี ลี
นี่คือรูปพระพุทธเจ้าและพระโพธิสัตว์ พนมมือ ทำใจสดใส ฟังและสวดคาถา ผู้ปฏิบัติถ้าปฏิบัติแบบนี้ จะบรรลุพระพุทธผล

(36) อี ซี อี ซี
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปมเหศวรเทพเจ้า โปรดทวยเทพและมนุษย์ได้สะดวก

(37) สิด นอ สิด นอ
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นกาณะมารเทพราช สั่งสอนให้ทวยเทพ อย่าให้ร้ายแก่มนุษย์

(38) ออ ลา ซัน ฮู ลา เซ ลี

นี่คือรูปพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ถือธนูลูกศร

(39) ฮัว ซอ ฮัว ซัน

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏกายเป็นแม่ทัพ สุวรรณมงกุฎ ภูมิถือกระดิ่งประกาศธรรมตามกาลที่เหมาะสม โปรดสัตว์ โปรดโลกทั่วไป

(40) ฮู ลา เซ เย

นี่คือพระอมิตาพุทธเจ้า ถ้าจิตของสรรพสัตว์ ระลึกถึง พระพุทธสวดพระนามท่าน จะต้องได้พบท่านในปัจจุบัน หรือในอนาคต

(41) ฮู ลู ฮู ลู มอ ลา

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นร่างเทพเจ้าแปดคติ พนมมือ ตั้งเมตตาจิตปราบปรามเหล่าภูติผี

(42) ฮู ลู ฮู ลู ซี ลี

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปเทพสิกร มือถือดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ ส่องแสงสว่าง เพื่อโปรดทวยเทพมนุษย์

(43) ซอ ลา ซอ ลา
นี่เป็นภาพถ้ำพรหมโฆษ ที่ภูเขาพูถอ มณฑลจีเจียง ผู้ที่ตั้งใจนมัสการขอเห็นรูปท่าน ท่านก็มักจะปรากฏกาย ให้เห็นนับว่าเป็นที่อัศจรรย์อย่างยิ่ง

(44) สิด ลี สิด ลี
นี่เป็นพระโพธิสัตว์ ปรากฏให้เห็นใบหน้าอันเปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา มือถือทันตโบณและกุณโท พรมน้ำอมฤตโปรดสัตว์

(45) ซู ลู ซู ลู
นี่คือเสียงใบไม้ร่วง บ้างแปลเป็นน้ำอมฤต สรรพสัตว์จะได้รับการ "อภิเษก" "ชุ่มชื่นกาย" "ชื่นใจ" "อิ่มเอิบ" อันเป็นประโยชน์ทางธรรม

(46) ผู่ ถี่ เย ผู่ ถี่ เย
นี่เป็นรูปพระโพธิสัตว์ มีเด็กติดตาม แสดงความเมตตากรุณาเพื่อโปรดสรรพสัตว์

(47) ผู่ ถ่อ เย ผู่ ถ่อ เย
นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระอานนท์เถระ มืออุ้มบาตรเพื่อโปรดสัตว์

(48) **มี ตี ลี เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระเมตไตรย์โพธิสัตว์ แนะนำสรรพสัตว์ ปฏิบัติมหากรุณาธรรม เพื่อบรรลุความสุขในโพธิธรรม

(49) **นอ ลา กิน ซี**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระกษิตครรภ์โพธิสัตว์ โปรดสัตว์ให้บรรลุธรรม ปลุกพวกหลงหลับให้ตื่นขึ้นพ้นจากทุคติ

(50) **ตี ลี สิด นี นอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระรัตนธวัชโพธิสัตว์ ทำมือเป็นมุทร ถือหอกทองคำสามง่าม เพื่อโปรดสัตว์

(51) **ผ่อ เย มอ นอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสุวรรณาภาธวัชโพธิสัตว์ มือถือวชิรคทา เพื่อโปรดสัตว์

(52) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏรูปสามเศียรสุอริยะ นั่งขัดสมาธิ โปรดสัตว์ด้วยพระนิพพานธรรม

(53) **สิด ถ่อ เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปพระสารีบุตรเถระ ทำมือเป็นปทุมมุทร รอบรู้ธรรมทั้งหลาย

(54) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นลักษณะโพธิสัตว์จำนวนเท่าเมล็ดทราย แม่น้ำคงคา ตั้งตัวตรงอยู่ในธรรมสาคร โปรดสัตว์ด้วยมงคลจิต

(55) **หม่อ ฮอ สิด ถ่อ เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นเปล่งรัศมีโพธิสัตว์ มือถือรัตนธวัชส่องแสงสว่างโปรดสัตว์

(56) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระโมคคัลลานะเถระ ถือขักขระ และอุ้มบาตร โปรดสัตว์ด้วยระงับภยันตรายให้สัตว์โลก

(57) **สิด ทอ ยี อี**

นี่คือบรรดาพระโพธิสัตว์และทวยเทพ ต่างมาชุมนุมพร้อมกันที่สุขาวดี แล้วต่างได้รับธรรมรส อันเป็นประโยชน์แก่เทพและมนุษย์ทุกทิศทั่วกัน

(58) สิด พัน ลา เย

นี่คือ รูปกำยานของพระอมิตาพุทธเจ้า กับพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ และพระโพธิสัตว์ปรากฏเป็นเทพี

(59) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นอชานเถระ ปรากฏเป็นใบหน้าหัวเราะชูบาตรขึ้นสูง เพื่อเพิ่มพูลกำลังใจในการโปรดสัตว์

(60) นอ ลา กิน ซี

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นคีรีสาครปัญญาโพธิสัตว์ มือถือดาบทองคำ โปรดอริยเถระฝ่ายหินยาน

(61) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นจัณฑาลเถระ หาบงอบฟางถือสัทธรรถธรรมอสังสกฤติ โปรดสัตว์ทั้งหลาย

(62) มอ ลา นอ ลา

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรัตนมุทรราชโพธิสัตว์ มือถือ ขวานทองคำ ทดสอบจิตและการกระทำของสัตว์โลก

(63) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นเกาซีลาเถระ สวมรองเท้าหญ้าอ้อเดินอยู่บนคลื่นน้ำ เปล่งเสียงดังคลื่นทะเล เพื่อเตือนให้โปรดสัตว์

(64) สิด ลา เซ็ง ออ หมก เค เย

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นเภสัชราชโพธิสัตว์ ถือสมุรไพรรักษาโรคให้สัตว์โลก

(65) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือ พระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสมบูรณ์โพธิสัตว์ สวมเสื้อแดง มือทำเป็นมุทร ด้วยจิตอันสมบูรณ์ อำนวยความสุขแก่สัตว์โลก

(66) ซอ ผ่อ หม่อ ฮอ ออ สิด ถ่อ เย

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นอุตรเภสัชโพธิสัตว์ มือถือกุณโฑรักษาโรคให้มนุษย์

(67) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระสารีบุตรเถระ มือยกชูพระสูตร เพื่อพระสัจธรรม โปรดสัตว์ไปจุติใน สุขาวดีภูมิ

(68) เจ กิด ลา ออ สิด ถ่อ เย

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นแม่ทัพพยัคฆ์คำราม ถือขวาน ปราบปรามมารศัตรูด้วยความมีจิตมั่นคง

(69) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปบรรดาเทพมารราช ถือหอกยาวแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก ระงับความเกลียดชั่งซึ่งกัน

(70) ปอ ทอ มอ กิด สิด ถ่อ เย

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสัทคนธ์เทพโพธิสัตว์ ยกกระถางธูปมโนรสคุ้มครองสัตว์โลก

(71) ซอ ผ่อ ฮอ

พระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นรูปเทพเจ้าโปรยดอกไม้ เป็นดอกบัว พันกลีบ เพื่อบรรลุความปรารถนาที่จะให้สัตว์โลกมีความสุข

(72) นอ ลา กิน ซี พัน เค ลา เย

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระปูรณเถระ อุ้มบาตร ช่วยสัตว์ให้พ้นจากภยันตราย

(73) ซอ ผ่อ ฮอ

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นตาลาณีบุตรโพธิสัตว์ ถือผลไม้สดเพื่อโปรดสัตว์ให้ทานแก่สรรพสัตว์ ปฏิบัติโดยสัจจริง รู้ถึงสภาวะธรรมมีความเป็นสูญ

(74) **มอ พอ ลี เซ็ง กิด ลา เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสมาธิฌาณโพธิสัตว์ นั่งขัดสมาธิจักร ถือรัตนโคมไฟ ส่องแสงไปทั่วธรรม โลกธาตุ

(75) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นพระมหากัสสปเถระ มือซ้ายถือลูกประคำ มือขวาถือไม้เท้า แนะนำสรรพสัตว์ ปฏิบัติธรรม

(76) **นำ มอ ห่อ ลา ตัน นอ ตอ ลา เหย่ เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นอากาศครรภ์โพธิสัตว์ ถือดอกไม้นั่งบนอาสน์หินให้สัตว์โลกมั่นคงในศรัทธา วิริยะกล้าหาญ

(77) **นำ มอ ออ ลี เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นสมัตภัทรโพธิสัตว์นั่งขัดสมาธิ บนคันธหัสดร์ร้อยรัตน ให้สรรพสัตว์บรรลุการ ปฏิบัติธรรม โดยสมบูรณ์

(78) **ผ่อ ลู กิต ตี**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปรากฏเป็นมัญชูศรีโพธิสัตว์ นั่งอยู่บน สิงหอาสน์ ฝ่ามือหนึ่งชี้ขึ้นทางท้องฟ้า เพื่อให้สรรพสัตว์ เข้าถึงธรรม

(79) **ซอ พัน ลา เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ปลดประสาทตาที่รับรูป เป็นลักษณะดอกบัวทองพันกลีบ เพื่อให้เหล่าสัตว์โลกละประสาทตาและรูปภายนอกอันเป็นความหลงผิด เห็นสภาวะของตนเอง

(80) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือพระโพธิสัตว์บรรยายหูประสาทไปวิพากษ์เสียง วางแขนสีทองคำลงมาเบื้องล่าง ให้เหล่าสัตว์ละหูประสาทและเสียงอันไม่เป็นความจริง ได้ฟังความสูญแห่งสภาวะของตน

(81) **งัน สิด ติน ตู**

นี่คือพระโพธิสัตว์บรรยาย ถึงการดมกลิ่นต่าง ๆ เป็นรูปชูนิ้วทั้ง 5 เพื่อให้สรรพสัตว์เห็นความปลอมแปลงในการดมกลิ่นของประสาทจมูกซึ่งมาจากภายนอก และรู้ไปถึงสภาวะ รากมูลของสภาวะนั้นเป็นสูญ

(82) **มัน ตอ ลา**

นี่คือพระโพธิสัตว์บรรยายเรื่องลิ้นประสาทไปชิมรส เป็นรูปชูมือตูละนุ่น ให้ละลิ้นประสาทในการชิมรส รู้ถึงเป็นการปลอมแปลงแล้วเข้าถึงสภาวะของตนมีความเป็นสูญ

(83) **ปัด ถ่อ เย**

นี่คือพระโพธิสัตว์ ยกคณฑ์บาตร บรรยายการโลภในการสัมผัสแตะต้อง ให้สรรพสัตว์ละกายประสาทและกายสัมผัสถือว่าเป็นเรื่องหลอกลวง และทราบถึงสภาวะแห่งตนเป็นสูญ

(84) **ซอ ผ่อ ฮอ**

นี่คือรูปพระโพธิสัตว์ถือธวัชยาว บรรยายการวิภาคแยกแยะธรรมลักษณะต่าง ๆ ให้รู้ว่าจิตประสาทและธรรมภายนอกเป็นสิ่งปลอมแปลง เข้าถึงสภาวะตนอันเป็นความสูญ

คาถามหากรุณาธารณีสูตร (ภาษาธิเบต)

นโมรัตนตรายายะ นโมอายะชานะ สักการา เปโรชานะ โยกะระชายะ ตัททะกาทายะ อะระหะเต สังยาสัง พุทธายะ นโมสังวา กัตทะกาเตเต อะระหะตาเต สังยาสัง พุทธเตเต นโมอะยะอวโลเกเต โชระยะพุทธิสัตวายะ มหาสัตวายา มหาการุณิกายะ กายะทา โอม ธารา ธาระ ถิริถิรี ธุรู ธุรู อิติเว อิติชาเล ชาเล กุระชาเล กุระชาเล กุสสุเม กุสสุมา วาเร อิมิมิริช ชิติ โชกะระมะ ปะระยะโช อา

濟公活佛聖訓

พระโอวาทของท่านอรหันต์จี้กง

1 一生都是命安排 求什麼

ชีวิตย่อมเป็นไปตามวิถีแห่งกรรมที่ลิขิต (ละชั่วทำดี) วอนขออะไร

2 今日不知明日事 愁什麼

วันนี้ไม่รู้เหตุการณ์ในวันพรุ่งนี้ กลุ้มเรื่องอะไร

3 不禮爹娘禮世尊 敬什麼

ไม่เคารพพ่อแม่แต่เคารพพระพุทธองค์ เคารพทำไม

4 兄弟姐妹皆同氣 爭什麼

พี่น้องคือผู้ที่เกิดตามกันมา ทะเลาะกันทำไม

5 兒孫自有兒孫福 憂什麼

ลูกหลานทุกคนล้วนมีบุญตามลิขิต ห่วงใยทำไม

6 豈可人無得運時 急什麼

ชีวิตย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จได้ ร้อนใจทำไม

7 人世難逢開口笑 苦什麼

ชีวิตใช่จะพบเห็นรอยยิ้มกันได้ง่าย ทุกข์ใจทำไม

8 補破遮寒暖即休 擺什麼

ผ้าขาดปะแล้วกันหนาวได้ อวดโก้ทำไม

9 才過三寸成何物 饞什麼

อาหารผ่านลิ้นแล้วกลายเป็นอะไร อร่อยไปใย

閱畢存置・功德無量

อ่านแล้วเก็บรักษา บุญรักษาเนืองนอง

10 死後一文帶不去 慳什麼
ตายแล้วบาทเดียวก็เอาไปไม่ได้ ขี้เหนียวทำไม

11 前人田地後人收 佔什麼
ที่ดินคือสิ่งที่สืบทอดแก่คนรุ่นหลัง โกงกันทำไม

12 得便宜處失便宜 貪什麼
โอกาสจะได้กลายเป็นเสีย โลภมากทำไม

13 舉頭三尺有神明 欺什麼
สิ่งศักดิ์สิทธิ์อยู่เหนือศีรษะเพียง 3 ฟุต ข่มเหงกันทำไม

14 榮華富貴眼前花 傲什麼
ลาภยศเหมือนดอกไม้ที่บานอยู่ไม่นาน หยิ่งผยองทำไม

15 他家富貴前生定 妒什麼
ทุกคนย่อมมีลาภยศตามวาสนาที่ลิขิต อิจฉากันทำไม

16 前世不修今受苦 怨什麼
ชีวิตลำเค็ญเพราะชาติก่อนไม่บำเพ็ญ แค้นใจทำไม (บำเพ็ญไวไว)

17 賭博之人無下梢 耍什麼
นักเล่นการพนันล้วนตกต่ำ เล่นการพนันทำไม

18 治家勤儉勝求人 奢什麼
ครองเรือนด้วยความขยันประหยัดดีกว่าไปขอพึ่งผู้อื่น สุรุ่ยสุร่ายทำไม

對衆宣傳・尤所希望

รู้แล้วบอกกันทั่ว บุญกุศลเรืองรอง

19 寃寃相報幾時休 結什麼

จองเวรจองกรรมเมื่อไรจะจบสิ้น อาฆาตทำไม

20 世事如同棋一局 算什麼

ชีวิตเหมือนเกมหมากรุก คิดลึกทำไม

21 聰明反被聰明悞 巧什麼

ฉลาดมากเกินจึงเสียรู้ รู้มากทำไม

22 虛言折盡平生福 謊什麼

พูดเท็จทอนบุญจนบุญหมด โกหกทำไม

23 是非到底見分明 辯什麼

ดีชั่วย่อมรู้กันทั่วในที่สุด โต้เถียงกันทำไม

24 誰能保得常無事 誚什麼

ใครจะป้องกันมิให้มีเรื่องเกิดขึ้นได้ตลอด หัวเราะเยาะกันทำไม

25 穴在人心不在山 謀什麼

ฮวงซุ้ยที่ดีอยู่ในจิตไม่ใช่อยู่ที่ภูเขา แสวงหาทำไม

26 欺人是禍饒人福 卜什麼

ข่มเหงผู้อื่นคือทุกข์ รู้ให้อภัยคือบุญ ถามโหรเรื่องอะไร

27 一旦無常萬事休 忙什麼

ทุกสิ่งจบสิ้นลงด้วยความตาย วุ่นวายทำไม

กินเป็นบุญ หรือ เป็นบาป

***

กินเป็นบุญ	หรือเป็นบาป	อยากทราบไหม?
กินด้วยใจ	มีเมตตา	มหากุศล
ละเว้นเนื้อ	แต่ละมื้อ	คือฝึกตน
สัตว์มากล้น	จะพ้นตาย	ไก่ชีวี
กินเป็นบุญ	เช่นกินเจ	มังสวิรัติ
ลองปฏิบัติ	กินสักวัน	กันไหมนี่
ปลุกสำนึก	กินเนื้อเขา	เศร้าเต็มที
สัตว์ถูกตี	ถูกไล่เชือด	เลือดสาดนอง
กินเป็นบาป	อาหารนี้	มีซากศพ!
เจตนาครบ	เกิดเวรกรรม	ตามสนอง
บาปตามทัน	อาจโดนจับ	โดนจำจอง
บ้างก็ต้อง	ถูกทุบหัว	จนตัวตาย.!
กินเป็นบุญ	หรือเป็นบาป	เลือกเอาเถิด
บุญ-กรรมเกิด	ตามปัจจัย	ได้หลากหลาย
กินเป็นบุญ	กินแล้วสวย	กินแล้วสบาย
ขับถ่ายง่าย	อายุยืน	ถึงหมื่นปี
กินเป็นบาป	อาจอ้วนกลม	จนกลิ้งได้
โรคหัวใจ	โรคปวดข้อ	เก๊าท์ก็ถี่
ปวดท้องบ่อย	มะเร็งมา	ล่าชีวี
ภัยมากมี	ชี้ให้เห็น	เป็น “กฎแห่งกรรม”

****

คาถาปล่อยสัตว์

呂(หลื่อ)純(สุ่ง)陽(เอี๊ยง)祖(โจว)師(ซื่อ)放(ปั้ง)生(แซ)神(เส่ง)咒(จิ่ว) 三遍 (3 จบ)

天(เทียง)吒(จา)吒(จา) 地(ตี่)吒(จา)吒(จา) 罟(คู)網(มั่ง)變(เปี้ยง)成(เส่ง)佛(ฮุ๊ก)袈(เกีย)裟(ซา)

山(ซัว)中(ตัง)鳥(เจียว)獸(สิ่ว)歸(กุย)巢(เฉ่า)穴(ฮวก) 水(จุ้ย)中(ตัง)魚(ห็อ)鱉(ปิ)盡(เจ่ง)歸(กุย)沙(ซา)

一(เจ็ก)切(เฉียก)昆(คุ่ง)蟲(ทั้ง)歸(กุง)淨(เจ่ง)土(โท่ว) 若(เหยียก)有(อู่)一(เจ็ก)個(ไก๊)走(เจา)不(ปุ๊ก)脫(ถุก)

山(ซัว)神(เซ้ง)水(จุง)將(เจี่ยง)來(ไหล่)救(กิ้ว)他(ทา) 唵(งัง)兜(เตา)利(หลี)兜(เตา)利(หลี)

摩(หม่อ)訶(ฮอ)兜(เตา)唎(หลี) 兜(เตา)多(ตอ)唎(หลี) 娑(ซา)婆(ผ่อ)訶(ฮอ) 四叩

บทแผ่เมตตาจีน

(ฮ๊วยเฮียงกี๋)

ยง อี ซือ กง เต็ก
จัง งิม ฟู เจ็ง โทว
เซียง เปา ซือตา เอิน
ฮา จี่ ซาม ทู คู
หยก เยา เกี่ยน บุน แจ
เลิด ฝับ ผู ที่ ซิม
จิน ซือ อี เปา เซง
ทง เซง เกก ลก กวด

ยง เซียว ซาม เจียน จู ฟัน เนา
ยง เต็ก ตี ฟุย จิน เมง เลียว
โพว ยง จุย เจียน เสก เซียว ซี
ซือ ซือ เซียน ฮัง ผู่ สัก เตา

บทกรวดน้ำของจีน

ง่วง อี้ ซื่อ กง เต็ก โผ้ว กิม อี เจก เฉียก
อั่ว เต้ง อือ เจ่ง แซ กั่ง ตัง เซ้ง ฮุก เต๋า

บทคาถาปล่อยสัตว์

หลื่อสุ้งเอี้ยงโจวซื่อปั้งแซเส่งจิ่ว (3จบ)

เทียงจาจาตี่จาจา คู่มั่งเปี้ยงเส่งฮั๊กเกียซา
ซัวต้งเจียวสิ่วกุยเฉ่าฮวก จุ้ยตัวหื่อปิเจ่งกุยซา
เจ็กเฉียกคุงทั้งถุงเจ่งโท่ว เหยียกอู่เจ็กไก๊เจาปุ๊กถุก
ซัวเซ้งจุงเจี่ยงไหล้กิ้วทา โอม เตาหลีเตาหลี
หม่ออฮอเตาหลี เตาตอหลี ซาผ่อฮอ (3 จบ)

หรือ **"โอม มา นี ปะ หมี่ ฮง"**
หรือ **"นำ โม กวน ซือ อิม ผ่อ สัก"**
หรือ **"นำ โม ออ นี ถ่อ ฮุก"**

กวนอิมพู่สัก มีความหมายดังนี้ คือ

กวน ได้แก่ การพิจารณาสอดส่อง

อิม ได้แก่ การสดับตรับฟังเสียงสรรพสัตว์เพื่อปลดเปลื้องทุกข์

กวนอิมพู่สัก หมายถึง พระโพธิสัตว์ที่มีพระกรรณาธานโลกาศัพท์ (พระโพธิสัตว์) ที่คอยสดับตรับฟังเสียงความทุกข์สุขของชาวโลก)

****

หลักการใช้ธูปบูชา

ธูป	1	ดอก	ใช้ไหว้ผี และวิญญาณ
ธูป	2	ดอก	ใช้บูชาเจ้าที่
ธูป	3	ดอก	ใช้บูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
ธูป	5	ดอก	ใช้บูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์และพระคุณของบิดามารดา
ธูป	5	ดอก	ใช้ไหว้พระภูมิ
ธูป	7	ดอก	ใช้ไหว้พระพรหม
ธูป	9	ดอก	ใช้บูชาแก้วเก้าประการ พระพุทธคุณทั้งเก้าและพระเทพารักษ์
ธูป	12	ดอก	ใช้บูชาพระคุณของแม่
ธูป	15	ดอก	ใช้บูชาเจ้าแม่กวนอิม
ธูป	16	ดอก	ใช้บูชาพระอิศวร 16 ชั้นฟ้า
ธูป	19	ดอก	ใช้บูชาเทวดาทั้งสิบทิศ
ธูป	21	ดอก	ใช้บูชาพระคุณของคุณพ่อ
ธูป	32	ดอก	ใช้สวดชุมนุมเทวดาทั้ง 4 พิศ
ธูป	108	ดอก	ใช้บูชาสิ่งที่สูงสุดทั่วโลกทุกชั้นฟ้า

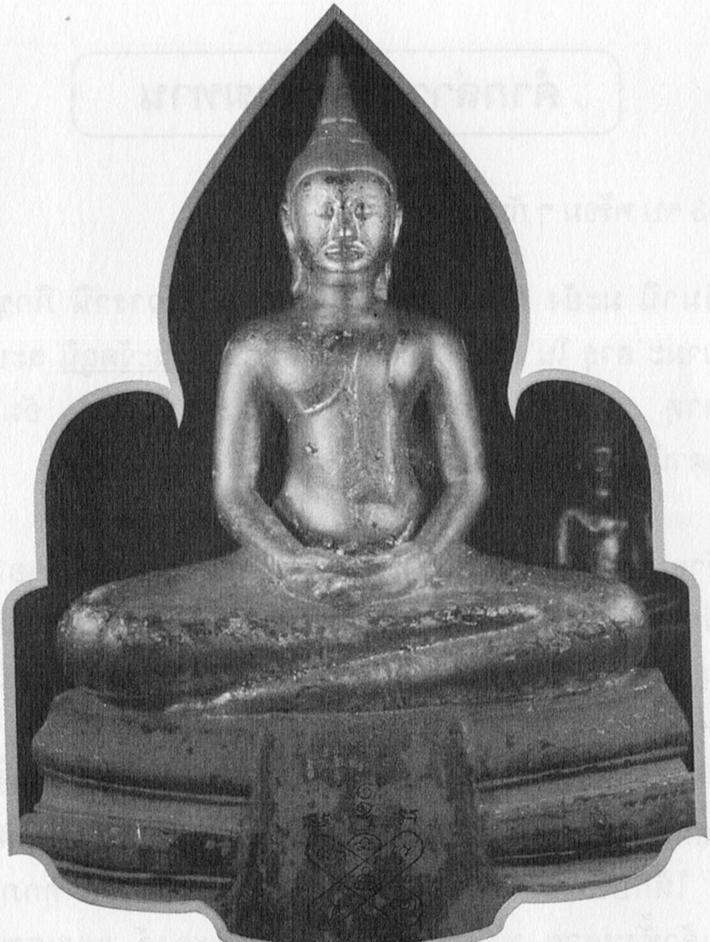
ธูป สำหรับบูชาพระพุทธเจ้า นิยมจุดครั้งละ 3 ดอก หมายถึง การบูชา "พระคุณ 3" ของพระพุทธเจ้าได้แก่ พระปัญญาคุณ พระบริสุทธิคุณพระมหากรุณาธิคุณ ธูปที่ใช้นิยมใช้ธูปที่ใช้นิยมใช้ธูปที่มีกลินหอม กลินธูปนั้นมีลักษณะแปลกแตกต่างกว่ากลินหอมอื่นๆ กล่าวคือ เมื่อได้กลินธูป กิเลสจะยุบตัวลงมีจิตใจสงบไม่ฟุ้งซ่าน ส่วนกลินหอมอื่นๆ มักจะทำให้กิเลสฟูตัว ฟุ้งซ่านง่าย

การใช้เทียนบูชา 2 เล่ม

เล่มที่ 1	ใช้บูชาพระวินัย
เล่มที่ 2	ใช้บูชาพระธรรม

เทียน สำหรับบูชาพระธรรม นิยมจุดบูชาครั้งละ 2 เล่ม เป็นอย่างน้อย มีความหมายถึงพระธรรมและพระวินัย เทียนบูชาพระธรรมนี้นิยมใช้เทียนขนาดใหญ่พอสมควรแก่เชิงเทียน มีจุดมุ่งหมายเตือนใจว่า ธรรมดาของเทียนนั้นเมื่อจุดขึ้นคราใดจะขับไล่ความมืดให้หมดไป จะมีความสว่างเข้ามาแทนที่ ฉันใด พระธรรมของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ถ้าผู้ใดได้ศึกษาอบรมตนจนเกิดความรู้ความเข้าใจแล้ว ย่อมกำจัดความมืด คือ โมหะ ภายในจิตใจของบุคคลผู้นั้นให้หมดไปเกิดปัญญาภายในจิตใจขึ้นแทน ฉันนั้น

ดอกไม้ สำหรับบูชาพระสงฆ์ มีความหมายว่า ธรรมดาดอกไม้เมื่ออยู่กับต้น ก็ย่อมสวยงามตามสภาพของพันธุ์ไม้นั้น เมื่อบุคคลเก็บดอกไม้นั้นมากองรวม ๆ กัน โดยมิได้จัดสรร ย่อมไม่เป็นระเบียบ หาความงามมิได้ ต่อเมื่อนายมาลาการ (ช่างดอกไม้) นำมาจัดใส่พานหรือแจกัน ย่อมเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามน่าชม ฉันใด บรรดาพระสงฆ์ก็เช่นกัน เมื่อยังเป็นคฤหัสถ์ย่อมมีมารยาททางกาย วาจา ใจ หยาบบ้าง ละเอียดบ้าง ตามภูมิชั้นฐานะของตระกูล แต่เมื่อมาบวชเป็นภิกษุ มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประดุจนายมาลาการ ทรงวางพระวินัยไว้เป็นแบบแผน ให้พระภิกษุสามเณรประพฤติปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน งามด้วยศีลเสมอกัน จึงเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยชวนให้เลื่อมใสศรัทธา น่าเคารพสักการบูชา ฉันนั้น

เย ธมฺมา เหตุปฺปภวา เตสํ เหตุ ตถาคโต
เตสญฺจ โย นิโรโธ จ เอวํ วาที มหาสมโณ

ธรรมทั้งหลายเกิดขึ้นจากเหตุ ดับไปก็เพราะเหตุ
พระตถาคตตรัสเหตุแห่งธรรมเหล่านั้น
มหาสมณะมีปกติกล่าวอย่างนี้

****

คำกล่าวถวายสังฆทาน

ตั้ง นะโม 3 จบ พร้อม ๆ กัน แล้วว่าตาม

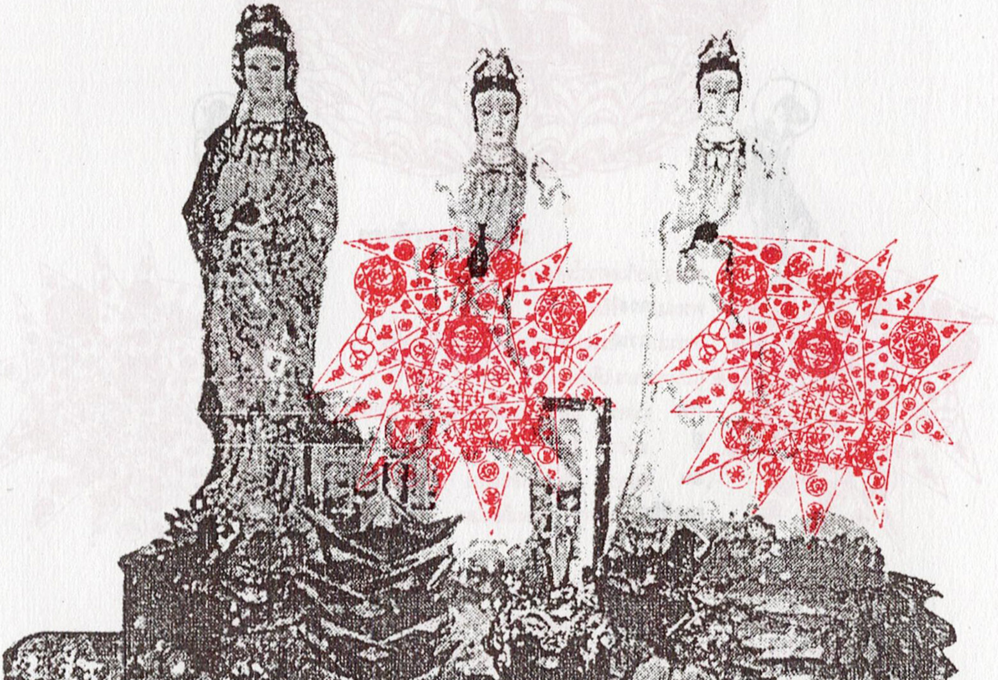
อิมานิ มะยัง ภันเต ทานะวัตถูนิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโนชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ทานะวัตถูนิ สะปะริวารานิ ปฏิคัณหาตุ มาตาปิตุ อาทีนัง ญาตะกานัญจะ อัมหากัญจะ สัพพะสัตตานัญจะ ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย วัตถุทาน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ วัตถุทาน กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ และความสุข ของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมถวาย พระมหากุศลในครั้งนี้ให้กับ พระอวโลกิดเตศวร พระมหาโพธิสัตว์กวนอิม และพระโพธิสัตว์ทุก ๆ พระองค์ ให้กับบิดามารดา ทุกภพทุกชาติ ครูอาจารย์ ทุกภพทุกชาติ พระอริยเจ้าทั้งหลาย พระสังฆราชทุก ๆ พระองค์ และเทพพรหมทุก พระองค์ผู้มีพระคุณต่อข้าพเจ้าทั้งหลายมีพระมหากษัตริย์ทุกๆ พระองค์ และทหารหาญ ที่ปกปักรักษาพระพุทธศาสนา และประเทศชาติมาดีแล้ว ทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีพระนเรศวรมหาราชเจ้า พระเจ้าตากสินมหาราช และพระสยามเทวาธิราช เป็นต้น ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวรของ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ญาติทั้งหลาย สรรพสัตว์น้อยใหญ่ทั้งหลาย จิตวิญญาณทั้งหลายอยู่ใกล้หรือไกล รู้จักก็ดีไม่รู้จักก็ดี ขอจงได้อนุโมทนา ในส่วนบุญส่วนกุศลในครั้งนี้ด้วยกันทุกท่าน

ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทำขึ้นนี้ ขอจงเป็นปัจจัยนำส่งให้ข้าพเจ้าทั้งหลายรู้เห็นในหลักธรรมขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้มีสติ มีปัญญา มีบารมี ยิ่งๆ ขึ้นไป ถึงซึ่งความสุขความเจริญ ในหน้าที่การงาน และความเป็นอยู่ให้มีความสุขกาย สุขใจ เป็นที่ตั้ง ปรารถนาสิ่งใด อันเป็นทางแห่งความสุข ความเจริญ ขอความปรารถนาเหล่านั้น จงสำเร็จผลแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย ตลอดกาลนานเทอญฯ

ถ้าถวายสังฆทานอาหารสดใช้ ภัตตานิ แทน ทานะวัตถูนิ และใช้ ภัตตาหาร แทน วัตถุทาน

ปางพันเนตรพันกร

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์

พระแม่**กวง**ซีอิมผ่อสัก

พระแม่**กวน**อิมมหาพระโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร

(เป็นพระนามเดียวกัน)

กวง แปลว่า มอง มองด้วยปัญญา เพ่งพินิจพิจารณา

ซี แปลว่า โลก สังคม

อิม แปลว่า เสียง คลื่นเสียง กระแสเสียง

กวงซีอิม แปลว่า มองเสียงโลก

พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร ทรงเป็นพระมหาโพธิสัตว์ที่ยิ่งใหญ่ ทรงเปี่ยมด้วยมหาเมตตา มหากรุณาอิทธิและบุญญฤทธิ์มากมายสุดพรรณา พระบารมีของพระองค์แผ่ไพศาลไปทั่วทั้งไตรภูมิ ทรงคอยเงี่ยหูฟังเสียงร้องของสรรพสัตว์อยู่มิได้ขาดความทุกข์ความเดือดร้อนของทุกคนเป็นเช่นดังความทุกข์ของพระองค์เอง **ทรงมีปณิธานอันยิ่งใหญ่ที่ไม่มีใครเหมือน คือทรงได้ตั้งจิตอธิษฐานที่จะมาโปรดมาช่วยมาชี้ทางสว่างเป็นที่พึ่งพิงของสรรพสัตว์ในวัฏฏสงสาร (ในโควไฮ้) นี้ไปตราบเท่าจนกว่าชีวิตทุกชีวิต จะสามารถหลุดพ้นจากทะเลทุกข์ถึงฟากฝั่งพระนิพพานได้หมด แล้วพระองค์จึงจะทรงตามไปเป็นองค์สุดท้าย**

กำเนิดพระแม่กวนอิม

อาณาจักรชิงหลินเป็นอาณาจักรที่กว้างใหญ่ไพศาล มีเจ้าผู้ครองนามว่า **"พระเจ้าเมี่ยวจวง" และมเหสี"เซี่ยวหลิน"** มีพระธิดาอยู่ 3 พระองค์คือ

1. พระพี่นางคนโต ชื่อว่า **พระนางเมี่ยวเชง** นางได้อภิเษกสมรสกับข้าราชการชั้นบัณฑิต มีสติปัญญาเฉียบขาดแหลมคมสมศักดิ์ศรีแห่งวงศ์ตระกูล

2. พระพี่นางคนกลาง ชื่อว่า **พระนางเมี่ยวหยิน**ได้อภิเษกกับนายทหารชั้นแม่ทัพมีฝีมือแก่กล้าในเชิงรบทำศึกจนเลื่องลือคู่บารมีของพระเจ้าเมี่ยวจวง

เจ้าผู้ครองอาณาจักรชิงหลิน ต่างก็มีใจตรงกันกับราชบุตรเขย คือ ปรารถนาที่จะแผ่ขยายอำนาจยึดครองอาณาจักรอื่นๆ เพื่อให้ตกเป็นของตน มีความเหี้ยมเกรียมเข่นฆ่าฝ่ายตรงข้ามอย่างไม่เลือกเพศและวัย

ที่ร้ายที่สุด พระเจ้าเมี่ยวจวงและพระราชบุตรเขยไม่ทรงยอมรับนับถือองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นจอมพระศาสดาโดยเข้าใจเอาว่า **"พระพุทธองค์มีแต่ธรรมะ"** มีแต่ความเมตตาอันประกอบด้วยความดีงาม เพราะความดีนี้จะเป็นสื่อชักนำให้เกิดความอ่อนแอและพ่ายแพ้แก่ศัตรูสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความตรงกันข้ามกับอุปนิสัยของพระธิดาองค์ที่ 3ซึ่งเป็นองค์สุดท้อง

3. พระนางชื่อว่า **พระธิดาเมี่ยวซัน** พระธิดาองค์นี้มีความงามบริสุทธิ์เป็นผู้มีความเลอโฉมตรึงใจของบุรุษเพศและผู้พบเห็น

พระราชธิดาเมี่ยวซันนอกจากจะมีความงามภายนอกแล้ว ภายในคือดวงพระทัยของพระองค์ยังทรงมีน้ำพระทัยเมตตาอารี จิตใจปราณีแก่คนและสัตว์ ชอบช่วยเหลือบุคคลที่ตกทุกข์ได้ยากอยู่เสมอๆความเมตตาของพระธิดา ล่วงเลยมาถึงบรรดาทหารต่างแคว้นที่ต้องตกมาเป็นเชลยศึกที่พระบิดาและพระราชบุตรเขยนำมาขังทรมานไว้ พระธิดาเมี่ยวซันผู้งามด้วยน้ำพระทัยจำต้องเสี่ยงภัย ซึ่งหมายถึงชีวิตเป็นประกัน เข้าช่วยเหลือทหารที่ได้รับทุกขเวทนา แม้จะเป็นฝ่ายตรงข้ามแต่ด้วยวิสัยแห่งพระโพธิสัตว์เจ้าพระองค์ต้องปลอมแปลงตัวเข้าไปช่วยถึงที่คุมขังจนบังเกิดความศรัทธาเคารพนอบน้อมพระนางด้วยความบริสุทธิ์ใจเรื่องการช่วยเหลือของพระนางได้ล่วงรู้เข้าพระกรรณของมารดา นางต้องพยายามปกปิดความจริงนี้อย่างสามารถเพราะถ้าแม้ล่วงรู้ถึงพระกรรณของพระบิดาและบรรดาทหารคู่พระทัยแล้ว พระธิดาเมี่ยวซันไม่พ้นอาญาอย่างแน่นอน

โดยปกติแล้ว พระเจ้าเมี่ยวจวงเจ้าผู้ครองอาณาจักรชิงหลิน เป็นผู้ที่มีความเด็ดขาดโหดเหี้ยมอยู่แล้ว การกระทำลักษณะดังกล่าวของพระราชธิดา จึงจำเป็นต้องเร้นลับสุดยอดเลยทีเดียวในเรื่องนี้

พระราชธิดาเมี่ยวซัน ผู้ปรารถนาพระโพธิสัตว์ ได้เติบโตเป็นสาวขึ้นมาท่ามกลางสภาพการ

ประหัตประหารขาดความยั้งคิด ไม่มีจิตเมตตาปรานีด้วยภาพอันน่าสลดใจนี้เอง พระองค์จึงได้ตั้งปณิธานไว้ว่า"จะต้องพยายามด้วยความมานะอดทน เพื่อขจัดทุกข์ของมวลมนุษย์ทั้งหลายให้พบความสุขให้จงได้"

วันหนึ่งพระบิดาได้รับสั่งให้พระธิดาเมี่ยวซันเข้าเฝ้า และได้ปรารภขึ้นว่า "เมี่ยวซันเติบโตขึ้นมากแล้ว ควรที่จะมีคู่ครองเช่นเดียวกับพี่นางทั้งสอง พ่อต้องการให้ลูกเลือกคู่ครองที่เก่งกล้าสามารถในเชิงรบ เพื่อจะได้เป็นกำลังสำคัญป้องกันอาณาจักรซิงหลินนี้" นางได้ยินคำบิดาเช่นนั้น จึงกราบทูลขึ้นว่า"ข้าฯ แต่บิดาผู้มีพระคุณล้ำฟ้าของลูก ลูกทราบเจตนาดีของบิดาที่จะให้ลูกมีความสุขกับชายผู้กล้า แต่หม่อมฉันขอพระกรุณาโปรดจากพระราชบิดาว่า ลูกไม่ขอมีคู่ครองเพคะ" ลูกขอกราบบังคมทูลไปออกบวชเป็นพระภิกษุณีบำเพ็ญบุญกำจัดบาป จนกว่าจะบรรลุพระโพธิสัตว์ญาณ"เมื่อพระเจ้าเมี่ยวจวง ทราบเจตนาของพระธิดาตนก็ทำให้ขัดพระทัยนัก แต่ก็พยายามปลอบและพยายามขู่ไปด้วยในที ก็หาชนะจิตใจของพระนางได้ จึงประกาศออกไปว่า "ถ้าไม่รักดีอย่างนั้น ก็จงออกจากวังไปบวชเป็นพระภิกษุณีตามต้องการ และต้องทำงานทุกอย่างให้เหมือนสามัญชน คือ กวาดลานวัด ตักน้ำ ผ่าฟืน หุงหาอาหาร ด้วยตนเอง จงไปที่อาราม "นกขาว" แต่ลูกจงจำ ถ้าแม้อยู่ทนทุกข์ทรมานไม่ไหว จะสึกกลับคืนมายังตำหนักราชวังพ่อก็ยินดีรับลูกเหมือนเดิม"

พระราชบิดาพยายามแกล้งให้พระราชธิดาทุกข์ยากลำบาก จะได้กลับใจเลือกคู่ครอง แต่วิสัยพระโพธิสัตว์ ย่อมมีบารมีแต่อดีตชาติมาเป็นฐานจิตใจ จึงมีความเด็ดเดี่ยวมั่นคงยิ่งนัก

พระราชธิดาเมี่ยวซัน ได้ออกบวชเป็นภิกษุณีอย่างสมใจที่อารามนกขาว พระนางทำงานด้วยพระองค์เองทุกอย่าง ไม่มีการย่อท้อเลยแต่น่าอัศจรรย์เป็นกำลัง คงเป็นอำนาจบุญกุศลหรือสิ่งลี้ลับที่ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถจะหยั่งถึง ทุกครั้งพระนางจะทำอะไรก็ตาม เช่น กวาดลาน ผ่าฟืน ตักน้ำ เช็ดปัดกวาด ถูกุฏิมักจะมีเหล่าเทวดาที่สถิตอยู่ในที่ต่างๆ พากันมารับอาสาทำงานแทนช่วยเหลืออยู่เสมอทุกครั้งจึงทำให้พระนางมิต้องแตะต้องงานเหล่านี้เลย

ด้วยความเป็นผู้มีอิทธิฤทธิ์อัศจรรย์นี้ได้เข้าพระกรรณของบิดาว่า...........การที่พระองค์ทรงออกอุบายให้กิจการงานแก่พระภิกษุณีเมี่ยวซันทำงานด้วยตนเอง เมื่อพบกับความทุกข์ยากก็คงจะกลับสู่วังเอง แต่นี่น่ากริ้วนักเพราะรายงานได้แจ้งข่าวมาว่า พระธิดาอยู่ในอารามนกขาว อย่างเป็นสุขสบายทุกอย่างไม่ต้องทำงานให้ยุ่งยาก เพราะเทวดาทั้งหลายมาช่วยทำงานทุกอย่างให้จนหมดพระนางมีแต่บำเพ็ญสมาธิภาวนา บำเพ็ญให้ยิ่งในธรรมเท่านั้น พระเจ้าเมี่ยวจวงพิโรธโกรธเคืองเป็นยิ่งนัก อีกใจหนึ่งก็หวั่นพระทัยในอิทธิฤทธิ์ของพระธิดา เกรงจะเล่าลือจนเข้าหูทหาร

และประชาชนจะกลับไปเลื่อมใสแล้วพากันมาบวชเรียนกันจนเกิดความอ่อนแอในทางทหารไปหมดจึงมีบัญชาให้ทหารไปเผาวัด(อารามนกขาว) ทันที เมื่อแสงพระเพลิงสว่างขึ้นอย่างน่ากลัว พระธิดาเมี่ยวซันหรือพระภิกษุณีเมี่ยวซันก็เข้าที่ทำสมาธิภาวนาแล้วได้อธิษฐานจิตลงไปว่า "หากกรรมเวรของข้าพเจ้ายังไม่หมดสิ้น ขอข้าพเจ้าจงได้รับความทุกข์เดือดร้อนเพียงคนเดียวเถิด ขอพระเพลิงอย่าลุกลามทำลายอารามให้เป็นที่เสียหายเดือดร้อนเลย ข้าพเจ้าขอรับความทุกข์แต่เพียงผู้เดียว"

เมื่อพระธิดาเมี่ยวซันอธิษฐานจบลง เทพเทวาอารักษ์ได้รับรู้วาจาของพระโพธิสัตว์ผู้เปี่ยมบารมีธรรมบังเกิดฝนตกขนาดหนักนองพื้น จนสามารถดับเพลิงได้หมดสิ้นพระเจ้าเมี่ยวจวงผู้ครองนครอาณาจักรชิงหลินได้ล่วงรู้ความเป็นผู้มีบุญญาแก่กล้านัก ก็ทรงพิโรธอย่างหนักให้ทหารไปจับตัวพระธิดาของพระองค์มา ฝ่ายพระมารดาของพระธิดาเมี่ยวซันสงสัยในพระรับสั่ง พระนางเซี่ยวหลินจึงถามขึ้นว่า"พระองค์ทรงให้ทหารไปจับตัวพระธิดาเมี่ยวซันภิกษุณีมาทำไม" ทรงตอบมเหสีไปว่า"มันเป็นคนมีฤทธิ์แก่กล้า เห็นทีจะเก็บไว้ไม่ได้ ต้องไปจับมันมาให้จงได้" พระองค์ไปจับบุตรสาวที่กำลังบวชมาทำไมเพคะ คำตอบที่เหี้ยมเกรียมโหดร้ายของพระเจ้าเมี่ยวจวงผู้บิดา เป็นคำตอบที่ประหยัด...สั้นๆ ว่า"ประหารชีวิตมัน"เท่านั้นเองพระราชมารดาลมจับพับลงกับแท่นพระภิกษุณีเมี่ยวซันได้มาถึงตรงหน้าพระพักตร์ของบิดา ทันทีที่ได้พบหน้าพระองค์ทรงบอกทหารให้ลงดาบประหารทันที! น้ำพระทัยแห่งพระโพธิ์สัตว์เจ้ามิเคยหวั่นไหว ไม่ทรงขอร้องให้ชีวิตยืนอยู่ต่อไป"จิตใจราบเรียบเยือกเย็นดุจน้ำทิพย์ หลับพระเนตรนิ่ง สติรู้ยิ่ง แผ่เมตตาธรรมแก่พระราชบิดา พระราชมารดาและบรรดาเพชฌฆาต

ไม่ขอติดใจให้กลายเป็นหนี้กรรมต่อกัน พระองค์ทรงให้อโหสิกรรมแก่ทุกๆคน พระภิกษุณีเมี่ยวซัน(องค์พระโพธิสัตว์กวนอิม)ท่านจึงได้ทรงอธิษฐานจิตแผ่เมตตาไปเป็นกุศลบารมี อุทิศให้แก่พระมารดาเซี่ยวหลินจงมีความสุข ปราศจากทุกข์ทั้งปวง และยังทรงได้อธิษฐานแผ่เมตตาสู่พระราชบิดาที่กำลังมืดบอดด้วยปัญญาหลงไหลบ้าอำนาจเที่ยวรบราฆ่าฟันยังจะเป็นบาปกรรมนำดวงจิตลงสู่ภพเบื้องต่ำ จะได้รับทุกข์ทรมานในเบื้องปลาย"ขออำนาจธรรมที่ข้าพเจ้าได้ประพฤติปฏิบัติมาและบูชาพระมหากรุณาธิคุณ แห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า (สมณโคดม) ขอได้เป็นประทีปธรรมส่องจิตใจของพระบิดาให้มองเห็นแสงสว่างพ้นจากความฟุ้งเฟ้อหลงใหลอันเป็นเวรกรรมนั้นด้วยเถิด"

พระภิกษุณีเมี่ยวซัน อธิษฐานจิตแล้วก็ได้รวบรวมจิตลงสู่สมาธิกำหนดลงสู่ฌาณ ยึดพระนามของพระพุทธเจ้า(พุท-โธ)เป็นองค์ภาวนา ขอสละกิเลสทั้งปวงในจิต และถอดจิตออกจากพระวรกาย

ดุจองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเมื่อครั้งที่พระองค์ทรงปฏิญาณว่า ถ้าพระองค์ไม่สำเร็จดังปรารถนาก็จะไม่ยอมหยุดยั้งเลย แม้จะต้องสละชีวิตก็ยอม

ดังที่พระองค์ตั้งพระทัยว่า...

แม้ใครประสงค์ดวงพระเนตร ก็จะควักให้

แม้ใครประสงค์ที่จะได้ดวงฤทัย ก็จะแหวะให้ดังนี้เป็นต้น

พระภิกษุเมี่ยวซันก็เช่นเดียวกัน ทรงมีปณิธานแน่วแน่มั่นคง ดาบของเพชฌฆาตกระหน่ำลงสู่พระศอของพระภิกษุณีเมี่ยวซัน ไม่ระคาย กลับเด้งกลับอย่างรุนแรง หอกของเพชฌฆาตลงไปสู่สรีระกลับไม่เกิดผลอีกเช่นเคย ต่อจากนั้นอาวุธนานาชนิดต่างก็ก่อกรรมกับร่างกายของพระนางก็หาระคายผิวของพระธิดาไม่

พระเจ้าเมี่ยวจวงพิโรธหนัก รับสั่งกับทหารว่า..."เอาผ้ารัดคอมันให้ตายเดี๋ยวนี้....เร็ว"ผ้าแพรมารัดคอของพระนางตามบัญชา ฟ้าดินมองเห็นความโหดร้ายเกินควร ฉับพลันทันใดนั้น ทุกคนในที่ประหารต้องพากันตกตะลึงเพราะ.... มีแสงสว่างคล้ายควันสีสันเย็นตาลอยพุ่งมาจากขอบฟ้ารวดเร็วตรงมายังร่างที่สงบนิ่งของพระภิกษุณีเมี่ยวซัน พลันผ้าแพรที่รัดพระศอกลับกลายเป็นพยัคฆ์มหึมามาคาบร่างพระภิกษุณีโผนออกไปสู่ราวป่าหายไปอย่างไร้ร่องรอย พระภิกษุณีเมี่ยวซันทรงอยู่ในสมาธินานเท่าไรมิได้ปรากฏ ครั้นลืมพระเนตรอีกครั้งก็กลับพบว่า มีบุรุษร่างงามคมคาย แม้สตรีใดมาพบเห็นเข้าจะต้องติดตาต้องใจอย่างแน่นแท้ แต่พระภิกษุณีเมี่ยวซันท่านเป็นผู้พ้นจากวิสัยโลกโดยสิ้นเชิง เมื่อฟื้นลืมตาขึ้น ก็ได้กล่าวขอบพระคุณบุรุษร่างงามนั้นแต่บุรุษเพศลึกลับ ได้ทดสอบจิตอันเด็ดเดี่ยวของพระนางว่า"พระนางรูปงาม ข้าพเจ้านี้มีความต้องใจนัก จักขอเชิญชวนพระนางมาเป็นคู่ชีวิตของข้าพเจ้าเถิด"ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้จะเปลี่ยนจิตใจและความตั้งใจด้วยวิสัยพระโพธิสัตว์เจ้าได้ในที่สุดหนุ่มรูปงามได้พูดขึ้นว่า...

"ท่านยอมตายเพื่อสงวนพรหมจรรย์แน่ละหรือ" พระภิกษุณีเมี่ยวซัน ไม่ยอมเปลี่ยนสัจจะที่ได้วางไว้แต่เดิมอย่างแน่นอนแล้ว หนุ่มรูปงามคนนั้นมีความศรัทธานัก จึงรับสารภาพไปว่า "แท้จริงข้าพเจ้านี้เป็นพระโพธิสัตว์องค์หนึ่ง มาพิสูจน์ทดสอบจิตใจท่าน ขอคารวะด้วยน้ำใจจริงแท้จากข้าพเจ้าด้วยเถิด..."

บัดนี้ พระภิกษุณีเมี่ยวซันได้ติดตามพระโพธิสัตว์ผู้มาโปรดให้ได้พบกับความสำเร็จ เพื่อบำเพ็ญบารมีสมดังใจปรารถนา โดยได้นำพระภิกษุณีเมี่ยวซันไปอยู่บนเกาะแห่งหนึ่งอันสงบเยือกเย็นดังดินแดนสวรรค์

๙ ปีแห่งการบำเพ็ญธรรมได้บรรลุผลแห่งความพากเพียรนั้นๆ อย่างสิ้นเชิงจนสำเร็จผลเป็น

พระโพธิสัตว์เจ้ามีฉายาธรรมตามภาษาจีนว่า...."กวนซีอิมผ่อสัก"ซึ่งหมายถึงพระโพธิสัตว์ผู้รู้ความจริงแห่งโลก(เงี่ยหูฟังเสียงโลก)เมื่อบรรลุสมความปรารถนาแล้วพระแม่กวนอิมองค์พระโพธิสัตว์ก็ทรงกำหนดจิตถึงพระบิดาทางสมาธิก็ให้แจ้งตามความเป็นจริง(ทิพยจักษุญาณ)ว่าพระบิดาคือพระเจ้าเมี่ยวจวงเกิดประชวรหนักมาก....ทั้งยังมีศัตรูปองร้ายคอยฉวยโอกาสที่จะแก้แค้นอยู่เป็นนิตย์ พระโพธิสัตว์กวนอิม หรือพระภิกษุณีเมี่ยวซัน รำพึงในใจว่า...."ลำพังการรักษาพระโรคของพระราชบิดาก็ย่อมหายได้ แต่วิสัยของพระบิดาเป็นบุคคลที่มีความทิฐิมากนักจะไม่ยอมให้รักษาเป็นเด็ดขาด ทางที่ดี ควรให้ศิษย์ผู้มีปัญญาหาอุบายไปรักษาให้จะสมควรกว่า" ศิษย์ของพระองค์ชื่อว่า "ซานใช้" จึงเดินทางเข้าพระราชวัง ดำเนินการตามแผนการที่รับสั่งมา จอมทิฐิแม้บังเกิดขึ้นกับวิสัยของผู้ใด ยากนักหนาที่จะละออกจากจิตใจได้

พระเจ้าเมี่ยวจวง แม้จะประชวรหนักสักปานใดและเมื่ออาณาจักรชิงหลินหมดนายแพทย์ฝีมือดีจะรักษาอาการพระโรคได้ก็ตาม พระองค์ก็ยังทรงปฏิเสธนายแพทย์ที่เป็นพระสงฆ์ เพราะได้เป็นปฏิปักษ์ต่อกันมานานอย่างไรก็ตาม ศิษย์ฝีมือดีของพระแม่กวนอิมองค์พระโพธิสัตว์ ก็สามารถใช้อุบายจนเกิดความเชื่อดังนี้ว่า

"โรคภัยของพระองค์ในครั้งนี้จะรักษาให้หายจริง ๆ แล้ว จำต้องใช้สิ่งสำคัญมาทำยา มีตัวยาสำคัญดังนี้ต้องใช้แขนและดวงตาทั้งสองข้างของพระโพธิสัตว์มาทำเป็นยานอกจากตัวยาวิเศษนี้แล้วจะไม่มียาใดๆ เลยในโลกนี้รักษาได้มิเช่นนั้น พระองค์จักต้องสิ้นพระชนม์แน่ๆ"

พระเจ้าเมี่ยวจวงแห่งอาณาจักรชิงหลิน หวั่นวิตกเกรงกลัวความตายที่จักบังเกิดแก่พระองค์เป็นอันมากจึงตรัสถามออกไปว่า"เราจักไปหาพระโพธิสัตว์ได้ที่ไหนล่ะ"ไม่ไกล... ข้าพเจ้าจักขอนำทางไปยังเกาะที่สงบสวยงามดังเมืองสวรรค์โน้น"เป็นที่ตกลงใจว่า จักต้องนำดวงตาและแขนของพระโพธิสัตว์ อันเป็นความไม่พึงปรารถนาของตนมาทำยารักษาพระโรคของพระองค์ แม้จิตใจของพระเจ้าเมี่ยวจวงจะไม่ยอมรับนับถือพระพุทธศาสนาแต่ความรักตัวกลัวตายก็ต้องยอมจำนน จึงสั่งให้เสนาบดีไปเอาดวงตาและแขนของพระโพธิสัตว์ให้ได้ อุปมาดังกับว่า เกลียดปลาไหลแต่กินน้ำแกง อุบายของศิษย์เอกนาม "ซานใช้" นับว่าได้ผลดังปรารถนาไว้ ท่านผู้อ่านจักสงสัยว่าทำไมซานใช้ศิษย์ของพระแม่กวนอิม จึงได้แนะนำให้ทหารมาเอาดวงตาและแขนพระอาจารย์ของตนไปทำยา ถ้าเราจักคิดความที่ว่า "เป็นผู้ส่งเสริมหรือสร้างบุญบารมีร่วมกัน"แล้วท่านจะไม่ตำหนิซานใช้หรือซานเอ๋อคนนี้เลย ที่แนะนำยาชนิดแผลงๆ

การสละดวงตา ก็ได้กล่าวไว้แต่แรกแล้วว่า แม้องค์พระผู้มีพระภาคเจ้าของเรา พระองค์ทรงเสวยชาติเป็นพระโพธิสัตว์ ก็เคยมีพระอินทร์แปลงตัวลงมาขอดวงตา และเท่าที่ศึกษามา

วิสัยแห่งพระโพธิสัตว์เจ้านั้นทั้งหมดทุกส่วนในร่างกายพระองค์ทรงสละเป็นทานจนหมดสิ้นเพื่อมุ่งหวัง "พระโพธิญาณ"เท่านั้น

บัดนี้ พระแม่กวนอิมพระโพธิสัตว์เจ้า พระองค์ทรงสละทานอันยิ่งใหญ่เพื่อทดแทนพระคุณของบิดา ด้วยการควักดวงตาและบั่นแขนทางด้านซ้ายอย่างละหนึ่ง แล้วได้มอบให้ทหารนำไปทำยารักษาพระโรคของพระเจ้าเมี่ยวจวงผู้พระบิดา เมื่อประกอบตัวยาแล้วเสวยทำให้ พระโรคของพระองค์หายไปครึ่งหนึ่งในความรู้สึกของพระองค์ แต่อย่างไรก็ตาม อาการเจ็บป่วยและทุกขเวทนาของพระเจ้าเมี่ยวจวงก็ยังทรงอยู่ ทำให้เกิดความทุกข์อย่างมากมาย ในที่สุด "ซานใช้" ได้บอกให้เสนาบดีทหารกล้าออกไปรับตัวยาวิเศษ คือ ดวงตาขวาและแขนขวาของพระโพธิสัตว์เจ้ามาทำยาถวายเพื่อกำจัดโรคภัยที่ยังคั่งค้างอยู่จนหายทุกขเวทนา ไม่แสดงอาการกำเริบอีกเลย ความลี้ลับอัศจรรย์เกิดขึ้นเพราะอำนาจแห่งความเป็นผู้รู้จักพระคุณของบิดามารดาและอำนาจแห่งทานคือการสละอันยิ่งใหญ่นั่นเอง พระเจ้าเมี่ยวจวงผู้ครองอาณาจักรชิงหลิน จึงหายจากโรคร้ายนั้นอย่างสิ้นเชิง.... ยาวิเศษอันประกอบด้วย ดวงตา และแขนของพระโพธิสัตว์ พระแม่กวนอิมได้ทำความประหลาดใจแก่พระเจ้าเมี่ยวจวงไม่น้อย จึงตรัสถาม "ซานใช้" ไปว่า

"เรามีความสงสัยแท้ พระโพธิสัตว์องค์ใดหนอ ที่อุทิศตาและแขนให้กับเรา เพื่อนำมาทำยาท่านเป็นใคร มีนามว่ากระไรหรือท่าน ซานใช้"

ซานใช้ศิษย์ผู้ส่งเสริมบารมีของพระโพธิสัตว์กวนอิมได้ทูลความจริงให้ทราบว่า....

ข้าฯแต่พระองค์....ดวงตาและแขนที่นำมาทำยาถวายพระองค์ไปนั้นแท้จริงแล้ว ท่านได้ฉายานามว่าพระโพธิสัตว์กวนอิม หรือกวนซีอิมผ่อสัก แต่เดิมพระองค์ก็คือ พระธิดาเมี่ยวซันของพระองค์เองพระเจ้าข้า"

สิ้นคำทูลถวาย พระเจ้าเมี่ยวจวงถึงกับทรุด น้ำตาคลอ ความเป็นเจ้าทิฐิมาโดยตลอดมืดบอดทั้งดวงตาและดวงใจ บังเกิดสำนึกบาปกรรมของตนที่ทรงกระทำไว้แก่พระธิดาอย่างสาหัสบางคราวคิดที่จะเอาชีวิตของสายเลือดแห่งตน เพราะอวิชาความโง่เขลามาปิดบังดวงใจของพระองค์ ฉับพลัน...ความสำนึกผิดบังเกิดขึ้นภายในดวงใจเหมือนกับน้ำทิพย์มาราดชำระความสกปรกโสมมด้วย กิเลส โลภะ โทสะ โมหะ อันเป็นมารร้ายมาปิดบังความดีงาม....

จนบังเกิดความสะอาดแจ่มใส ด้วยอำนาจบารมีของพระโพธิสัตว์พระแม่กวนอิม สามารถดับความโลภ ความโกธรความหลง ออกได้จนหมดสิ้น ความเห็นผิดทั้งหลายได้ถูกขจัดหายไปสิ้นพระองค์จึงทรงประกาศสละราชสมบัติ มอบหมายหน้าที่การเมืองให้ราชบุตรเขยดูแลแทน พระองค์ขอติดตามไปกราบพระแม่กวนอิมและขอปราณนาธรรมต่อไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ในการนั้น พระมเหสีและพระพี่นางทั้งสองได้ขอติดตามไปด้วยเพื่อสดับรับฟังธรรม ก่อนออกจากอาณาจักรพระเจ้าเมี่ยวจวงได้กระทำความดีไว้ด้วยการทำทานอันยิ่งใหญ่คือ

๑. ทรงปลดปล่อยเชลยศึกจนหมดสิ้น

๒. คืนทรัพย์สินสมบัติต่างๆที่เคยยึดมาจากต่างเมืองที่เคยรบชนะ ต่างก็เกิดความปิติยินดีอโหสิกรรมต่อกันจนหมดสิ้น

คณะของพระเจ้าเมี่ยวจวง อันได้แก่ พระมเหสีและพระพี่นาง ผู้ติดตามทั้งปวงได้ไปผจญกับอุปสรรคนานาประการอีกทั้งยังมีวิญญาณร้ายที่ได้เสียชีวิตลงไปด้วยการที่พระองค์ประหารเขาขณะทำศึกคอยติดตามอาฆาตจองเวร เกือบเสียชีวิตนับครั้งไม่ถ้วน พระองค์ต้องประครองตนด้วยความยากแค้นลำเค็ญมีความมานะพยายามระงับทุกขเวทนาด้วยจิตใจกล้าหาญ สมกับเป็นนักรบที่กระเดื่อง ในที่สุด "ซานใช้" ได้รับอาสานำมาจนถึงเกาะสงบงามนั้นอย่างสมใจ

ทั้งสี่พระองค์ มาถึงอาวาสของพระโพธิสัตว์พระแม่กวนอิมแล้วพลันได้พบกับ.... ภาพอันน่าสลดใจนั้นถึงกับร่ำไห้ด้วยความสงสารเพราะสภาพสังขารของพระโพธิสัตว์เจ้าที่ไร้ดวงตาแขนทั้งสองถูกบั่นออกเพื่อทดแทนพระคุณของบิดา พระเจ้าเมี่ยวจวง มีความเสียพระทัยอย่างสุดซึ้งปิ่มว่าจะขาดพระทัยลง ณ บัดนั้น ด้วยน้ำพระทัยแห่งองค์พระโพธิสัตว์เจ้ากล่าวได้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ การปฏิบัติสมาธิภาวนา จิตใจที่เจริญพรหมวิหารธรรมอยู่เป็นวิสัยอันนับชาติมิได้เป็นอย่างยิ่ง พระแม่กวนอิม ได้กล่าวแก่บิดาว่า.... **"ขอพระบิดาเจ้าอย่าได้เสียพระทัยไปเลย ข้าพเจ้ามีความเต็มใจเสียสละอวัยวะร่างกายแม้กระทั่งชีวิตถวายเพื่อความกตัญญูต่อพระบิดาได้เสมอ(วิสัยแห่งข้าพเจ้า ไม่มีความเสียดายอะไรเลย) ขอเพียงพระบิดามีพระชนม์ต่อไปเพียงเท่านั้น"**

ด้วยพระอำนาจแห่งพุทธานุภาพและคุณงามความดีที่พระธิดาเมี่ยวซัน หรือพระแม่กวนอิมได้บำเพ็ญนับชาติไม่ได้ก็ยังปรากฏความอัศจรรย์เมื่อกล่าวกับพระบิดาจบลง ดวงตาทั้งสองข้างพร้อมด้วยแขนซ้ายขวา กลับคืนสู่พระโพธิสัตว์กวนอิมโดยฉับพลัน อานุภาพอัศจรรย์นี้เองพระบิดาเมี่ยวจวงและพระมารดาเซี่ยวหลิน(ตลอดถึงข้าราชบริพารที่มาเฝ้าพระโพธิสัตว์) ต่างก็ได้ขอปวารณาตนบำเพ็ญธรรมกับพระโพธิสัตว์กวนอิม

และมีความเคารพบูชาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระธรรมคำสั่งสอน สามารถอยู่ฝึกฝนอบรมธรรมจนเกิดสติปัญญาออกเผยแพร่สัจจธรรมความดีจริงสืบต่อไป.....

พระประวัติโดยสังเขป

พระอวโลกิเตศวรบรมโพธิสัตว์ ทรงบำเพ็ญสำเร็จโพธิญาณตั้งแต่เมื่ออดีตอนันตกาลอันไม่อาจคำนวณนับจำนวนกับปีได้ด้วยเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา โพธิญาณของพระองค์ท่านได้สำเร็จด้วยการพิจารณากระแสเสียงโดยทรงศึกษาและปฏิบัติตามคำสอนแนะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในอดีตอนันตการนั้น ซึ่งทรงพระนามว่า"กวนซือิมยู่หล่าย"พระองค์ท่านได้ทรงพิจารณาจิตจนถึงที่สุดของกระแสเสียง และทรงนิ่งอยู่ในอารมณ์ธรรมชาติของกระแสนั้นจนบรรลุถึงจุดนิ่งทั้งปวงอันเป็นจุดธรรมชาติแห่งสุญญตา ด้วยจิตที่นิ่งสุดในสุญญตานี้จึงทรงเป็นอกริยาที่เหนือทั้งผัสสะความเกิดความดับ ความหวั่นไหวและไม่หวั่นไหวทั้งปวงด้วยผลอำนาจของจิตที่นิ่งสุดในสุญญตาดังกล่าวนี้ เสียงของสรรพสัตว์สรรพสิ่ง ทั้งที่มีตัวตนและไม่มีตัวตนในทุกหนทุกแห่ง ทรงอยู่ในพระกระแสแห่งความรู้เห็นของพระองค์ท่านทั้งสิ้น ไม่มีเสียงใดในโลก นอกโลก หรือเหนือทั้งโลกที่จะพ้นจากสายตาความรู้เห็นของพระองค์ท่านได้ พระนามของพระองค์ท่านจึงมีความหมายที่สำคัญคือ "มองเสียงโลก"ความจริงพระองค์ท่านก็ทรงเห็นสรรพสิ่งได้โดยไม่ต้องมองอยู่แล้ว **พระองค์ท่านได้ทรงสำเร็จพระโพธิญาณด้วย การพิจารณากระแสเสียงเพียงพระองค์เดียว** ด้วยปัญญาบารมีที่เข้าถึงพระเวทพระคาถาทั้งปวง จึงทรงสำแดงแปลงพระองค์ได้ถึงแปดหมื่นสี่พันพระเศียร พระกรและแปดหมื่นสี่พันพระเนตรหรือกว่านั้น ตามลำดับ ตลอดจนการสำแดงให้ปรากฏในรูปปางต่างๆ เพื่อโปรดสรรพสัตว์สรรพสิ่งได้มากถึงสามสิบสองปาง(ตามที่ปรากฏบนพระสูตรเล่งเงี่ยมเก็ง) พระองค์ท่านทรงเข้าถึงสรรพสัตว์ได้ด้วยบารมีแห่งที่สุดของเมตตา และทรงโปรดสรรพสัตว์สุดที่จะประมาณได้ด้วยบุญญาภินิหาร และอิทธิปาฏิหารย์อันล้นพ้น ซึ่งไม่เคยมีพระโพธิสัตว์องค์ใดที่จะโปรดได้มากเสมอเหมือน ปางที่ชาวโลกนิยมบูชาพระองค์ท่านมากที่สุดคือปางในเพศสตรีอันเป็นเพศที่บอกแสดงถึงความเมตตาและอ่อนโยน"**พระแม่เมตตา**"จึงเป็นอีกพระนามหนึ่งของพระองค์ท่านที่นิยมเรียกกันทั่วไป

แม่มีความหมายสำคัญอยู่ที่การเป็นผู้ให้กำเนิดแล้ว ยังเป็นคำที่ดีที่สุด มีความหมายที่สุดสำคัญที่สุดประเสริฐที่สุด มีคุณค่าที่สุด ลึกซึ้งที่สุด อบอุ่นที่สุด เมตตาที่สุด ให้อภัยที่สุด ล้นพ้นที่สุด น่ายกย่องที่สุดและน่าเคารพรักบูชาที่สุด ไม่มีคำใดในโลกนี้จะมีค่าเหมือน ไม่มีคำใดในโลกนี้จะอบอุ่นเกิน ไม่มีความรักใดในโลกนี้จะบริสุทธิ์เท่า ไม่มีความรักใดในโลกนี้จะยิ่งใหญ่เกินเป็นความรักที่เต็มใจเสียสละอย่างที่สุด และพร้อมที่จะให้ทุกอย่างได้เมื่อต้องการ เป็นความรักที่เปี่ยมด้วยความเมตตาอย่างสุดซึ้ง เป็นความรักที่บริสุทธิ์ที่สุดอย่างไม่หวังตอบแทนไม่มีสิ่งใดที่จะให้ไม่ได้สำหรับความรักของคำว่าแม่ เป็นคำที่มีความหมายมากที่สุดของโลกเท่าที่มีอยู่ เป็นคำที่

ทุกคนในโลกต้องการ จากความสำคัญทั้งหมดดังกล่าวนี้ คำว่าแม่จึงได้ปรากฏรวมอยู่ในพระนามของพระองค์ท่านด้วย อันเป็นการแสดงถึงความยกย่องที่สุด เคารพบูชาที่สุด นอบน้อมที่สุด ทั้งเป็นการแสดงออกถึงความรักอย่างบริสุทธิ์ที่ล้นพ้นจากใจ พระองค์ท่านทรงประทานสิ่งที่ดีได้ทุกอย่าง และให้กำเนิดสิ่งที่ดีที่สุดทุกอย่างได้ตามโอกาสและความเพียร แม้กระทั่งโพธิญาณ **เพื่อให้โอกาสในการรับสิ่งที่ดีจากพระองค์ท่านได้สัมฤทธิ์ผลตามความประสงค์ การทำความดีไว้เป็นฐานสำหรับรับสิ่งที่ดีจากพระองค์ท่าน จึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น** ผู้ที่สร้างฐานความดีได้มาก ก็จะได้รับผลมาก ผู้ที่สร้างฐานความดีได้น้อย ก็จะรับได้น้อย ดังคำกล่าวที่ว่า"เมื่อท่านช่วยตัวของท่านดีแล้ว พระเจ้าก็จะช่วยท่าน"เป็นโอกาสและโชคดีของทุกคนที่พระองค์ท่านทรงรักและเมตตาเหมือนดังแม่บังเกิดเกล้าไม่ว่าผู้นั้นจะมีแม่หรือไม่มี หรือมีแต่ไม่อาจทำหน้าที่ของแม่ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์การบูชาพระองค์ท่านจะทำให้มีความรู้สึกเหมือนอยู่กับแม่ แม่ของตัวยังมีอยู่และมีอยู่ในหัวใจตลอดไป ในโลกนี้ไม่มีผู้ใดจะรู้และเข้าถึงเสียงของสรรพสัตว์สรรพสิ่งได้ดีเท่าพระองค์ท่าน และมอบถวายความรักความบูชาไว้กับพระองค์ ผู้ที่อยู่ภายใต้ความรักความเมตตาของพระองค์ท่าน ชีวิตจะสุขสันต์และสมหวัง ทุกสิ่งจะคลี่คลายไปในทางที่ดี ความมืดมนพิบัติจะดับสูญ

ด้วยพระนางที่ขึ้นต้นด้วย "พระแม่" นี้ทำให้มีบางคนคิดว่าพระองค์ท่านจะทรงเป็นเพศสตรีใช่หรือไม่ ในข้อนี้โปรดอย่าได้สงสัย เพราะคำว่าเพศนี้มีอยู่เฉพาะในมวลสัตว์ และใช้สำหรับผู้ที่ยังไม่สำเร็จเท่านั้น พระอริยเจ้าทุกพระองค์หรือผู้ที่สำเร็จแล้วย่อมอยู่เหนือคำว่าเพศ พระองค์ท่านทรงโปรดสรรพสัตว์ด้วยรูปปางต่างๆ ตั้งแต่ปางพุทธะลงมาจนถึงปางเทพ ยักษ์ มนุษย์และอมนุษย์ โดยไม่จำกัดทั้งเพศและวัย รูปปางที่ปรากฏตามเพศวัยต่างๆ ในการโปรดสัตว์ของพระองค์ท่านนี้ เป็นภาวะที่เกินปัญญาของคนธรรมดาจะรู้ได้ พระองค์ท่านก็ทรงเป็นพระองค์ท่าน ปรากฏการณ์ก็คือปรากฏการณ์ การจะจำกัดพระองค์ท่านคือรูปปางในเพศวัยนั้นตามปรากฏการณ์เสียทีเดียวย่อมไม่น่าจะถูกต้อง ถึงแม้ว่าการจำกัดตามที่เข้าใจนี้จะถูกต้องหรือไม่ก็ตามแต่ก็เป็นรูปปางของพระองค์ท่านที่ปรากฏ และพระองค์ท่านก็ทรงอยู่เหนือปรากฏการณ์และความถูกต้องทั้งหมดตามที่เข้าใจ ด้วยจิตศรัทธาที่มั่นคงการบูชาย่อมเป็นประโยชน์และเข้าถึงพระองค์ท่านได้โดยไม่จำกัดว่าเป็นรูปปางใดส่วนคำว่ากรรมหรือกฎแห่งกรรมนั้น เป็นสิ่งคู่ไปกับการเกิดดับในสรรพสัตว์เหมือนเงาตามตัวโดยไม่มีการยกเว้นแต่สำหรับพระองค์ท่านมูลเหตุแห่งกรรมได้ระงับไปด้วยจิตแห่งสุญญตา อันเป็นภาวะที่เหนือทั้งเกิดดับ ผัสสะและกรรมทั้งปวง เมื่อกรรมไม่มีกฎแห่งกรรมก็ไม่เกิด พระองค์ท่านจึงทรงเหนือซึ่งความหมายของคำว่า **เพศ** กรรมและกฎแห่ง

กรรมด้วยอำนาจแห่งธรรมชาติของสุญญตาผู้ที่บูชาพระองค์ท่านด้วยความเพียรหากมีความปรารถนาในสิ่งเหล่านี้เป็นต้นว่าการปรารถนาที่จะได้คู่ครอง ปรารถนาที่จะได้บุตรธิดา ปรารถนาที่จะได้ฌาณสมาบัติ ปรารถนาที่จะมีอายุวัฒน์ ตลอดจนปรารถนาที่จะได้พระนิพพาน ความปรารถนาทั้งหมดก็จะสมหวังได้ ด้วยอำนาจแห่งพระบารมีของพระองค์ **พระสัมมาสัมพุทธเจ้ากวงซือิมยู่หล่ายพระองค์นี้ได้ทรงชื่นชมในบารมีของพระองค์ พร้อมกับทรงประทานพระนามพระองค์ท่านว่า "กวงซือิม" ต่อหน้าที่ประชุมใหญ่ในอดีตอนันตกาลนั้น**

ตามบทสวดในพระสูตรตามข้อความที่ว่า "หวนกลับคืนสู่ผู้นั้นเอง"ข้อความที่ว่านี้ โปรดอย่าเข้าใจว่าการหวนกลับคืนสู่เป็นการลงโทษของพระองค์ท่าน แต่ตรงกันข้ามเป็นการป้องกันภัย ระวังภัย ระงับภัย และให้อภัยไปด้วยในตัว การหวนกลับคืนสู่เป็นเรื่องสนองบาปสนองกรรมของผู้กระทำเอง ตามคำที่กล่าวว่า ให้ทุกแก่ท่านทุกข์นั้นถึงตัว หรือตามกฎแห่งกรรมดาบนั้นคืนสนอง มิใช่พระประสงค์ในการแก้แค้นหรือลงโทษแก่ผู้ทำอาถรรพณ์สาปแช่งนั้น การลงโทษมิใช่พระประสงค์ของท่าน พระองค์ท่านไม่ทรงปรารถนาที่จะลงโทษผู้ใดแม้จะลงโทษได้ก็ตาม ตรงกันข้ามพระองค์ท่านมีแต่ความสงสารห่วงใยและให้อภัย พระเมตตาที่ทรงครอบงำแก่ผู้บำเพ็ญย่อมทำให้ชีวิตแจ่มใส ไม่อนาทรรุ่มร้อน

หลังจากพระองค์ท่านทรงสำเร็จพระโพธิญาณเมื่อครั้งอดีตอนันตกาลดังกล่าวนี้แล้ว พระองค์ท่านได้ทรงจุติเพื่อโปรดสัตว์อยู่เนืองๆ ตลอดภพชาติทั้งหมดของพระองค์ท่านที่ได้ทรงจุติเวียนผ่านได้มีโอกาสพบเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากถึงแสนล้านพระองค์อันเป็นบารมีที่หาได้ยากเท่าที่เคยปรากฏ ในจำนวนแสนล้านพระพุทธองค์ที่ทรงเฝ้านี้ พระองค์ท่านเคยร่วมในสำนักเดียวกับพระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันก็มากครั้งด้วยกัน และบางคราวก็ยังทรงเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาคำสอนของอดีตพุทธให้แก่พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันเสียอีกด้วยได้ทรงจุติเป็นสาวกในพุทธกาลของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันปรากฏเป็นครั้งสุดท้ายการจุติของพระองค์ท่านในครั้งสุดท้ายนี้เป็นการจุติเพื่อร่วมในการโปรดสัตว์ มิใช่จุติเพื่อสำเร็จพระโพธิญาณในโลกนี้การที่จะได้พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาจุติสักพระองค์หนึ่งเป็นเรื่องยากและเป็นเรื่องใหญ่เป็นเวลาหลายพันปีหรือหลายแสนปีก็ได้กว่าจะมีสักครั้ง และมีงานใหญ่สำคัญยิ่งที่ต้องทำคือการ ตรัสรู้และโปรดสัตว์ให้พ้นทุกข์ การสำเร็จตรัสรู้เป็นเรื่องของจิต การเรียนรู้ก็อยู่ที่จิต หากปราศจากจิตและจิตที่นิ่งแล้วก็จะไม่มีการสำเร็จหรือตรัสรู้ จิตที่ไม่รู้นิ่งย่อมไม่อาจก้าวเข้าสู่ความสำเร็จได้ หลังจากที่ได้ทรงตรัสรู้แล้วพระธรรมก็ทรงเป็นพระธรรมเหมือนเดิมไม่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะก่อนหรือหลังตรัสรู้ พระธรรมไม่เปลี่ยนแปลงเพราะการตรัสรู้ การโปรดสัตว์เป็นงานที่สำคัญ ยิ่งใหญ่ และเป็นงานใหญ่ที่

ต้องกระทำให้สืบเนื่องกันไปตลอดไม่ขาดตอนตราบใดที่ความทุกข์ของมวลสัตว์ยังมีอยู่การโปรดสัตว์ก็ต้องมีอยู่ตลอดไป งานสำคัญการโปรดสัตว์ เช่นนี้จึงจำเป็นต้องได้ผู้ทรงบารมีทั้งบุญญาภินิหารย์ และอิทธิปาฏิหารย์มาช่วยสนับสนุนและแบ่งเบาภาระ ถ้าจะเปรียบการจุติเพื่อร่วมโปรดสัตว์ของพระองค์ท่านกับพุทธองค์ในพุทธกาลนี้แล้วก็จะกล่าวได้ว่า "ดอกโบตั๋นนั้นแม้จะงามสะพรั่งสักปานใดก็ตาม หากไร้กิ่งใบก็ไร้ค่า"

หลังพุทธกาลนี้แล้ว ได้มีบุรุษคนหนึ่ง บูชาพระรูปพระองค์ท่านทุกวันเป็นประจำทั้งเช้าค่ำ วันหนึ่งชายผู้นี้ได้เดินทางไปธุระที่ต่างแดนไกลได้ถูกกล่าวหาด้วยความไม่เป็นธรรมในข้อหาที่ร้ายแรง และต้องคำพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตตามข้อหานั้น เมื่อครั้นนำตัวไปประหารตามคำสั่ง ดาบที่ฟันประหารนั้นได้หักสะบั้นลงถึงกับต้องเปลี่ยนดาบถึงสามครั้ง โดยผู้ถูกประหารไม่ได้รับอันตรายแก่กายเลย เป็นเหตุให้ได้รับการอภัยโทษและปล่อยตัวไปตามกฎประเพณีของบ้านเมืองในสมัยนั้น เมื่อได้กลับมาถึงบ้าน ก็เข้าไปกราบพระรูปท่านก่อนตามที่เคยกระทำเป็นประจำด้วยความปิติยินดีจนร่ำไห้ สังเกตเห็นพระรูปที่กราบบูชานั้น มีรอยยาวเป็นเส้นตรงปรากฎชัดอยู่ที่ด้านหลังคอของพระรูปถึงสามเส้นด้วยกัน เป็นจุดบริเวณคอที่ชายผู้นี้ถูกฟันเพื่อทำการประหาร

ในประเทศจีน เมื่อครั้งระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง ได้มีกองโจรปรากฏรบกวนอยู่เนืองๆ ในเขตที่ถูกทหารญี่ปุ่นยึดครอง เพื่อเป็นการตัดกำลังและขวัญของกองโจรที่คอยต่อต้านทำลาย ผู้ยึดครองได้สั่งห้ามทุกคนในเขตให้สิ่งของ เสบียง อาหาร และที่พักอาศัยแก่กองโจร ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งก็จะต้องถูกลงโทษถึงประหารชีวิต วันหนึ่งในเวลาค่ำมืด มีกองโจรจำนวนหนึ่งได้หลบเข้าไปในวัดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีพระภิกษุเฝ้าดูแลอยู่เพียงท่านเดียวพระภิกษุอื่นในวัดได้ย้ายไปอยู่ในเขตที่ปลอดภัยก่อนแล้ว ในวันรุ่งขึ้นยังไม่ทันสว่าง ทหารญี่ปุ่นได้ตามมาถึงและล้อมจับพวกกองโจรได้หลายคนพร้อมด้วยพระภิกษุท่านนี้ เมื่อได้สอบถามและบันทึกทำประวัติผู้ที่ถูกจับกุมทุกคนเรียบร้อยแล้ว ก็ให้นำตัวผู้ที่ถูกจับกุมทั้งหมดไปทำการประหารรวมทั้งพระภิกษุท่านนี้ด้วย เพราะถือว่าเป็นการให้อุปการะและสนับสนุนพวกกองโจร เมื่อทำการประหารแล้ว ปรากฏว่าทุกคนได้ถูกยิงตายหมดเหลือเพียงพระภิกษุรอดตายได้เพียงคนเดียว ทหารญี่ปุ่นจึงนำไปสอบถามอีกเป็นครั้งที่สอง จากการสอบถามในครั้งหลังสุดนี้ จึงทราบว่าพระภิกษุท่านนี้ได้บูชาพระองค์ท่านสม่ำเสมอเป็นประจำอยู่นานปี และขณะที่ถูกนำตัวไปประหาร ก็ภาวนาแต่พระนามของพระองค์ท่านตลอดเวลา ทหารญี่ปุ่นได้ทราบความละเอียดจากการสอบถามในครั้งนี้แล้ว ได้เกิดศรัทธาและปล่อยตัวพระภิกษุท่านนี้ให้เป็นอิสระพ้นโทษไป

อานิสงส์การสวดพระนามพระโพธิสัตว์

วิธีการสวดภาวนาพระนามนี้ ท่านไต่สี่จี่ผ่อสัก (พระมหาสถามปราปต์โพธิสัตว์) พระผู้ทรงสำเร็จโพธิญาณด้วยการสวดภาวนาพระนาม ได้ทรงอธิบายโดยพอสรุปใจความได้ว่า การสวดภาวนาพระนามนี้ถ้าจะกล่าวก็เปรียบเสมือนได้ว่า การที่บุคคลหนึ่งเฝ้าคิดถึง แต่อีกคนหนึ่งลืมสนิทไม่คิดถึงเลย บุคคลทั้งสองนี้แม้จะเห็นก็เหมือนไม่เห็นพบกันก็เหมือนไม่พบ ถ้าบุคคลทั้งสองนี้มีความคิดตรงกันแน่วแน่ด้วยความคิดถึง มั่นคงตลอดในทุกช่วงวาระของการเกิดดับสัมพันธ์สืบเนื่องเช่นเงาตามตัว บุคคลทั้งสองนี้จะไม่เหินห่างจากกัน สรรพพุทธะและมวลพระอริยเทพในพุทธภูมิต่างก็ทรงรักและสงสารมวลสัตว์ในห้วงวัฏฏสงสาร เสมือนแม่บังเกิดเกล้าที่ยังรักและเฝ้าคิดถึงยามลูกหนีจาก ลำพังแม่คิดถึงลูกฝ่ายเดียวย่อมไร้ประโยชน์หากลูกไม่คิดถึงแม่เสียเลย ถ้าลูกคิดถึงแม่บ้างดังเช่นที่แม่คิดถึงภพชาติการเกิดจะเวียนผ่านไปมากสักเพียงใดก็ตามแม่ลูกก็จะได้พบกัน ไม่ห่างจากกันเฝ้าคิดถึงท่านด้วยการพร่ำสวดโอกาสข้างหน้าต้องได้พบท่านและอยู่กับท่านอย่างไม่ต้องสงสัย โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจบารมีอื่นแต่อย่างใด การภาวนานี้ทำให้จิตเป็นสมาธิ สดชื่นแจ่มใสผู้ที่ผูกพันด้วยการสวดภาวนาพระนามท่านย่อมอยู่ในสายตาของท่านตลอดเวลาขณะเดียวกันการทำบาปก็ไม่พ้นจากสายตาของท่านด้วย และจะห่างไกลจากท่านผู้สวดภาวนาทุกคนจึงต้องมีความละอายและเกรงกลัวต่อบาป การสวดภาวนานี้ทำให้จิตมีศีลและเป็นสมาธิพร้อมด้วยปัญญาไปในตัว **คนที่ละชั่วทำดี จิตใจผ่องใสคำสวดก็จะเป็นพลัง เมื่อพลังการสวดกระทบกับความเมตตาของท่าน ความเมตตาของท่านนี้ก็จะกลายเป็นพลังครอบคลุมผู้สวดภาวนาตามกำลังศรัทธาอย่างไม่รู้สึกตัว ความมืดมน พิบัติฉิบหาย ภัยอันตรายต่างๆ ก็จะดับสูญ เหตุร้ายก็จะกลายเป็นดี ไปไหนมาไหนก็จะมีแต่ผู้คนเมตตาเอื้อเฟื้อ " วิถีชีวิตอันวุ่นวายสับสนก็จะราบรื่นกลับคืนสู่ปรกติ และประสบความสำเร็จในชีวิตได้ในที่สุด"** พระอมิตตพุทธท่านทรงตรัสสอนไว้ว่า (ตามที่ปรากฏในพระอมิตตพุทธสูตร) ผู้ที่สวดภาวนา **นะโมออนีท่อฮุก** ซึ่งเป็นพระนามของท่านได้ตลอดหนึ่งวัน หรือสองวัน หรือสามวัน หรือทุกวันใดวันหนึ่งตลอดจนครบเจ็ดวัน ด้วยจิตที่แน่วแน่เป็นหนึ่งมั่นคงในคำสวดขณะที่กำลังภาวนา เมื่อจวบสิ้นอายุขัย ท่านและมวลพระอริยะเทพก็จะเสด็จมารับไปยังแดนสุขาวดีของท่านที่เปี่ยมไปด้วยความสุข ปราศจากความทุกข์

สามเณรเสียงบวชเรียนกับพระอาจารย์กวงมาหลายปี เป็นคนดีมีศีลธรรม เชื่อฟังและนอบน้อมพระอาจารย์กวงท่านนี้เป็นผู้ที่ชาวบ้านนิยมรักใคร่นับถือและมีความสามารถล่วงรู้ชะตาชีวิตของบุคคลอื่นได้อย่างแม่นยำ วันหนึ่งได้กำหนดล่วงรู้ว่าสามเณรเสียงผู้นี้จะมีชีวิตอยู่ได้เพียงอีกไม่กี่

เดือนข้างหน้าเท่านั้น เป็นชะตาชีวิตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือก้าวล่วงเสียงได้อย่างแน่นอน ทั้งตัวเองก็ไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือหรืออยู่ทนดูการตายจากของศิษย์คนนี้ต่อหน้าตนได้ จึงตัดสินใจออกเดินธุดงค์ไปไม่มีกำหนดหนึ่งปี โดยให้สามเณรเสียงอยู่เฝ้าสำนักเพียงลำพังพร้อมกับมอบเสบียงไว้ตามควรเท่าชีวิตสามเณรเสียงจะอยู่ได้ ทั้งมิได้บอกเหตุที่ออกธุดงค์ในครั้งนี้ให้สามเณรเสียงทราบ ก่อนออกเดินทางได้สอนสามเณรเสียงให้สวดภาวนา**นะโมกวงซีอิมผ่อสัก**ทุกวันเพื่อพ้นทุกข์ ครั้นพระอาจารย์กวงออกธุดงค์ไปแล้ว สามเณรเสียงก็เชื่อฟังและอยู่เฝ้าสำนักเพียงผู้เดียวโดยตลอดมิได้ออกเที่ยวเตร่หรือละเลยการปฏิบัติ ไม่ว่าจะนั่งเดินยืนหรือนอน ก็พร่ำแต่สวดภาวนานะโมกวงซีอิมผ่อสักอยู่ทุกวันมิให้ว่างเว้น แน่วแน่มั่นคง ในระยะแรกของการสวด จิตยังไม่นิ่ง การสวดภาวนาจึงยังมีการคิดถึงโน่นบ้างนี่บ้าง พระอาจารย์บ้าง ครั้นภาวนาอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำอยู่นานเข้า จิตก็เริ่มเป็นอิสระนิ่งอยู่ในคำภาวนา ความนึกคิดต่างๆ ก็จางน้อยถอยลงจนสงบ พร่ำแต่สวดภาวนา**นะโมกวงซีอิมผ่อสัก**อยู่ทุกวันมิได้ว่างเว้นจนได้อารมณ์สวด กายใจแจ่มใส กาลเวลาผ่านไปหลายเดือนด้วยการสวดภาวนาที่เป็นสุข เสบียงที่มีอยู่ใกล้จวนจะหมดก็มีคนจัดนำมาถวายให้ตามโอกาสเมื่อต้องการโดยไม่ทันจะได้ คาดคิดจิตใจมั่นคงอยู่กับการสวดภาวนานะโมกวงซีอิมผ่อสักยิ่งขึ้น วันเวลาผ่านไปด้วยการสวดภาวนาจนครบหนึ่งปี พระอาจารย์กวงได้กลับจากธุดงค์ เห็นสามเณรเสียงยังมีชีวิตอยู่เป็นปรกติสุขดี ได้แปลกใจสอบถามความเป็นอยู่ตั้งแต่ออกธุดงค์ไปจนกลับครั้นได้ทราบการปฏิบัติอย่างแน่วแน่มั่นคงของสามเณรเสียง โดยละเอียดดังที่ได้เล่าให้ฟังตามนี้แล้วก็สิ้นความสงสัยทั้งพระอาจารย์และลูกศิษย์ต่างมีความปีติยินดีและซาบซึ้งในบารมีแห่ง พระเมตตากวงซีอิมผ่อสักบรมโพธิสัตว์เป็นล้นพ้นอย่างหาที่เปรียบมิได้

นายเจ๋งช่างตีเหล็ก วันหนึ่งได้เห็นพระธุดงค์เดินทางผ่านมาจึงจัดข้าวของนำเข้าถวาย พระธุดงค์เห็นนายเจ๋งท่าทางใจบุญ จึงตั้งใจสอนแนะนายเจ๋งให้สวดมนต์ไหว้พระทุกวัน เพื่อพ้นทุกข์ นายเจ๋งได้ปฏิเสธเพราะคิดว่าการสวดมนต์ไหว้พระนี้คงจะใช้เวลามาก ซึ่งจะทำให้เสียเวลาการทำมาหากิน ทั้งตัวเองก็ยากจนต้องลำบากทำงานตลอดทั้งวันเพื่อเลี้ยงชีพ ไม่มีเวลาว่างพอที่จะสวดได้ พระธุดงค์จึงสอนนายเจ๋งให้สวดภาวนานะโมออนีท่อฮุก (หรือนะโมกวงซีอิมผ่อสักก็ได้) โดยสวดภาวนานะโมออนีท่อฮุกคำหนึ่งตีเหล็กทีหนึ่ง ทำเช่นนี้ทุกวันเป็นประจำก็คือการสวดมนต์ไหว้พระนั่นเอง คนที่จิตใจอยู่กับพระเป็นประจำ กายใจเป็นสุขปราศจากโรคภัยพยาธิการงานก็จะไม่อุปสรรคสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายก็จะห่างไกล จิตใจแน่วแน่ด้วยการสวดภาวนา ชีวิตไม่มัวหมอง เป็นวิธีการพ้นทุกข์ที่ง่าย ไม่ต้องเสียทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายอย่างที่คาดคิด นายเจ๋งได้ฟังดังนั้นก็เกิดความศรัทธาและทำตาม โดยสวดภาวนานะโมออนีท่อฮุกคำหนึ่งตีเหล็กหนึ่งทีควบคู่กันไป ตี

เหล็กร้อยทีก็สวดภาวนาพระนามร้อยคำ ตีเหล็กทั้งวันก็สวดภาวนาพระนามตลอดทั้งวัน แน่วแน่มั่นคงมิได้ว่างเว้น กายใจเป็นสุข วันเวลาผ่านไปด้วยการตีการสวด การงานราบรื่นเรียบร้อย ผู้คนรักใคร่นับถือ จิตใจผ่องใส ชุ่มชื่นเบิกบาน วันหนึ่งนายเจ่งรู้ตัวว่า วาระสุดท้ายของชีวิตกำลังจะมาถึง จึงร่ำลาญาติพี่น้องเพื่อนฝูง ชำระกายใจสะอาด แต่งกายเรียบร้อยถือฆ้อนตีเหล็กควบคู่ไปกับการสวดภาวนาอยู่ครู่หนึ่ง ก็ทิ้งร่างจากไปอย่างสงบ การภาวนาพระนามนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายไม่มีพิธตรอง ไม่จำกัดทั้งเวลาและสถานที่ ไปไหนมาไหนก็ภาวนาได้ ทำงานไปก้าวเดินไปก็ภาวนาไปด้วยสติและความรู้สึก มั่นคงในคำภาวนา อย่าเพ้อเจ้อใจลอย ทำเช่นนี้อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำนานเข้ากายใจเป็นสุข ชีวิตอยู่ในความเมตตาดูแลของท่าน ผีร้ายภัยพาลก็จะไปจาก ภัยพิบัติดับสูญ

การปฏิบัติเปรียบเหมือนการดื่มน้ำร้อนเย็นย่อมรู้อยู่แก่ใจการปฏิบัติต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอเรื่อยเรื่อยเรียงเรียง สัมพันธ์สืบเนื่องตลอดเหมือนกระแสน้ำที่ไหลรินอย่างไม่ขาดสาย ร้อนนักไม่ได้การ เย็นนักก็เสียผลการปฏิบัติไม่ควรห่าง ทั้งอย่าด่วนเปิดเผยหรือแสดงตัวเกี่ยวกับการปฏิบัติเพราะอาจจะทำให้ลืมตัวหลงผิดและเสียเวลา **อย่านึกว่าการปฏิบัติเป็นภาระ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่การงานจะขาดเสียมิได้อย่างหนึ่ง ทางโลกไม่ต้องทิ้งทางธรรมอย่างละเลย ทำหน้าที่การงานไป ติดต่อธุรกิจไป ช่วยเหลือสังคมเพื่อนมนุษย์ไปอันเป็นการเสริมสร้างบารมีของการพ้นทุกข์ไปด้วยในตัว**

เมื่อถึงบางอ้ออย่าทิ้งบาง ทิ้งบางลืมอ้อโอละพ่อ
เฝ้าบางรักอ้ออย่าแหนงหน่าย กาลผ่านสิบปีจะรู้ดี
ยามตักน้ำใส่ตุ่มทุกเช้าค่ำ มีหรือน้ำไม่เต็มอย่าสงสัย
ถ้าไถลมัวเฝ้าผลัดวันคืน เมื่อไรน้ำได้เต็มให้ชื่นใจ
อันทางนั้นมีอยู่ที่ดวงจิต หากไม่คิดทำแล้วจะได้หรือ
ต้องฝึกจิตสารพัดทุกค่ำคืน ถึงเวลาจิตของเราบอกทางเอง
อันธรรมนั้นมีอยู่ในตัวท่าน หากไม่เพียรทำจะเห็นหรือ
ปฏิบัติจนนิ่งเห็นจิตเดิม วิ่งตะลอนไปเปล่าๆ ไม่ได้การ
ด้วยพระธรรมสถิตไม่ห่างท่าน ด้วยพระธรรมประเสริฐอดิศร
ด้วยธรรมเครื่องนำอันสุนทร หยุดตะลอนเสียแล้วจึงได้การ
หยุดตะลอนเสียได้สบายจิต ด้วยหยุดคิดหยุดจิตหยุดเที่ยวหา
เมื่อหยุดแล้วจิตท่านแสนสบาย ไม่ทุกข์ใจด้วยจิตหยุดแล้วเอย

การปฏิบัติต้องรู้พระคุณท่าน ถ้ามุ่งเพียงตัวรอดจะติดหนอ
ต้องเอื่อเฟื้อแจงทั่วบอกทุกคน บารมีหนุนส่งจิตนิพาน
หนังสือนี้ชี้ทางปฏิบัติ มิใช่เพียงอ่านจำบ่นท่องหนอ
ถ้าบ่นท่องก็จะได้เพียงท่องจำ หากปฏิบัติแสงธรรมผ่องอำไพ
อภิธรรมกรจบคำกล่าว ขอจบคำกล่าวเพียงเท่านี้หนอ
หากท่านพากเพียรจะเห็นทาง เห็นทางที่จิตแจ้งนิพพาน

ทำดีต้องตั้งจิต ละชั่วต้องฝืนใจ ทำดีต้องทำด้วยจิตว่าง ละชั่วทำดีล้วนได้ดี การทำความดียากเหมือนเข็ญครกขึ้นภูเขา การทำความชั่วง่ายเหมือนดิ่งอเวจี เมื่อเจอคนมุ่งทำความดีต้องเอากายใจเข้าช่วย ถ้าเจอคนคิดทำความชั่วต้องเตือนสอนด้วยความหวังดี **องมะนีปะนีฮง นะโมกวงซีอิมผ่อสัก**

อภิธรรมกร

วันที่ 4 กุมภาพันธุ์ พ.ศ. 2533 เนื่องในวันบูชาและกราบไหว้ระลึกถึงพระคุณของฟ้า ตรงกับ ขึ้น 9 ค่ำ เดือนหนึ่ง ของจีน (ที่ตี่แซ)

เพิ่มเติม

ความทั่วไปของมหากรุณาธารณีสูตร

ขอนมัสการพระรัตนตรัย มีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง
ขอน้อมนอบพระอริยอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์เป็นที่พึ่ง

ขอน้อมนอบพระมหาโพธิสัตว์อันทรงมหากรุณาจิตธารณีนี้ ซึ่งสรรเสริญพลังพระเดชพระคุณประทานความสมบูรณ์ในสิ่งปรารถนาเป็นแสงรัศมีอันเป็นมหากรุณาที่สมบูรณ์บริสุทธิ์ เป็นพระเดชที่บรรดาภูตผีปีศาจไม่สามารถชนะได้องค์ผู้มีธรรมนี้ ไม่ตกอยู่ในความหลงของอวิชา กิเลส ไม่ตกอยู่ในโลกลุ่มหลง เป็นมหาโพธิสัตว์ที่พานำไปยังโลกอันสว่างสติปัญญาอันสว่างที่แสดงออกมา เหนือไปจากโลกวิสัย เป็นโพธิสัตว์ที่ทรงพลังบุญวาสนาที่ยิ่งใหญ่

ขอน้อมนอบพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ดังราชาสิงห์ เมื่อระลึกถึงมนต์ของพระมหาโพธิสัตว์อันเป็นปฏิภาณที่ได้บรรลุแล้ว ย่อมเสมือนการประกาศธรรมอันมีความอิสระเสมือนอยู่ในท่ามกลางอากาศ หรือเป็นความคิดคำนึงประกอบกิจกรรมใหญ่ และเสมือนหนึ่งการประกอบกิจการใดของพระราชามีความอิสระกระทำด้วยความ สะอาดบริสุทธิ์ปราศจากมลทินแห่งกายหรือเพื่อกำจัดความโลภ ความโกรธ ความหลงอันเป็นอกุศลมูลสามอันเป็นกิเลส และเป็นพระมหา

โพธิสัตว์ที่กำลังขจัดพิษภัยที่เหล่ามารแพร่หลายทั่วโลก

พระมหาโพธิสัตว์มีมาลัยอันงดงาม หรือ**ดอกบัวที่บริสุทธิ์** และพระมหาโพธิสัตว์ที่ถือดอกบัว สั่งสอนพวกเราที่มีความโง่ และบรรลุถึงความรักอันเป็นมหากรุณา

ขอให้ผู้ที่บรรลุนิพานและได้สิทธิ (ภูมิบรรลุธรรม) มีโยคะ (ต้องกัน) อันมีความเป็นอิสระ มีพระพักตร์เป็นสิงห์ มีมือถือดอกบัว ขว้างหยกเพื่อชนะกิเลสมาร ผู้ที่ได้ยินเสียงสังข์อันไพเราะแล้วกลับความหลงผิดมาเป็นความเห็นแจ้ง ถือกระบองใหญ่ ปราบปรามกาฬมารที่อยู่โลกนี้ทางด้านซ้าย ล้วนมานอบน้อมไตรรัตน์เป็นที่พึ่ง

นโมอริยอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ ขอให้ได้บรรลุพระนิพาน เพื่อผู้สวดคาถามนต์นี้ได้บรรลุพระนิพพานความสงบ

บรรยายมหากรุณาธารณีสูตร

เค้ามูลมหากรุณาธารณีสูตร

มหากรุณาธารณีสูตร เป็นมนต์คาถาอันกำเนิดจากความเมตตากรุณาอันใหญ่ยิ่ง รวมทั้งความโปรดโลกโปรดสัตว์ ปฏิบัติธรรม บรรลุพระพุทธภูมิที่สำคัญอย่างยิ่งยอด ซึ่งเป็นของพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์อักษรหนึ่งและประโยคหนึ่งในธารณีนี้ ล้วนเป็นสัจจธรรมที่จะเข้าถึงสัมมาสัมโพธิญาณ

ธารณีนี้ เป็นส่วนสำคัญของ "มหากรุณาจิตธารณีสูตรรวมมี 84 ประโยค ชื่อเต็มว่า"สหัสภุชสหัสเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ไพบูลย์สมบูรณ์อภิญจนมหากรุณาจิตธารณีสูตรมหากรุณามนตร์"ที่ได้ชื่อดังนี้ มีที่มาว่า สมัยหนึ่งพระพุธเจ้าตรัสต่อพระอานนท์ว่า"ธารณีนี้ มีชื่อต่าง ๆ เช่น มหาไพบูลย์สมบูรณ์หนึ่ง จกิญจนมหากรุณาหนึ่ง ปลดทุกข์ธารณีหนึ่ง อายุวัฒนธารณีหนึ่ง ดับทุกข์คติธารณีหนึ่ง กำจัดกิญจนบาปหนึ่ง สมบูรณ์ปณิธานหนึ่ง มโนมัยอิศวรหนึ่ง วิกรมอุตตรภูมิธารณีหนึ่ง"

พระมหาโพธิสัตว์องค์นี้ที่มีนามว่าสหัสภุชสหัสเนตรอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์นั้น ก็เนื่องจากในพุทธกาลพระสหัสประภาศานติสถิตยถาคตพุทธเจ้านั้น พระพุทธเจ้าองค์นี้ได้ตรัส "มหาไพบูลย์สมบูรณ์อกิญจนมหากรุณาธารณี"แก่ท่านมหาโพธิสัตว์และตรัสต่อไปว่า"สาธุ บุรุษ เมื่อเธอได้หฤทัยธารณีนี้ จงสร้างประโยชน์สุขสำราญแก่สัตว์ทั้งหลายในกษายกลัปแห่งอนาคตกาลโดยทั่วถึง" **ตามพระสูตรได้กล่าวไว้ว่า ในขณะนั้นเมื่อพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ได้ฟังมนตร์คาถานี้แล้ว ก็ได้จากปฐมภูมิของโพธิสัตว์บรรลุถึงภูมิที่ 8 คือ อจลภูมิ จึงได้ตั้งปฏิธานว่า " ในอนาคตกาลถ้าเราสามารถสร้างประโยชน์สุขแก่สรรพสัตว์ได้ ขอให้**

ข้าพเจ้าได้มีพันกร พันเนตร ในทันที” เมื่อท่านได้ตั้งปณิธารนี้แล้วได้เกิดมีพันกร พันเนตร ในบัดดล เกิดแผ่นดินไหวทั่วทั้ง 10 ทิศ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ก็ต่างส่องอมิตาภา ส่องทั่วไปทั่วทศทิศอันไม่มีขอบเขตส่วนมนตร์คาถานี้มีหลายชื่อนั้น ก็เนื่องจากพระศากยมุนีได้เคยตรัสแก่พระอานนท์ว่า เนื่องจากปณิธานอันใหญ่ยิ่งโดยพระมหาโพธิสัตว์กล่าวว่า “หากว่าเหล่ามนุษย์และทวยเทพ ตั้งจิตสวดนามเรา พร้อมด้วยสวดนามพระพุทธอมิตาพุทธเจ้า แล้วสวดพระธารนี้ คืนละ 5 จบก็จะดับมหันตโทษจำนวนร้อยพันหมื่นล้านกัปได้ หากเหล่ามนุษย์เทวยเทพสวดคาถามหากรุณานี้ เมื่อใกล้ชีวิตดับพระพุทธเจ้าทั้ง 10 ทิศ จะมายื่นพระกรมารับแล้วให้ไปจุติในพุทธเกษตรทุกแห่ง

ความศักดิ์สิทธิ์แห่งมหากรุณาธารณีสูตร

พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ มีพร้อมด้วยอภัย 14 (ช่วยระงับภัยเพื่อไม่ให้เกิดภัยขึ้น 14 ประเภท) มีนิรมาณกาย 32 กาย (ปรากฏต่างๆ 32 กาย เพื่อให้เข้ากับผู้ที่ต้องการให้ช่วย เห็นเป็นพวกเดียวกัน) อีกทั้งมีอภิญญาอีกมากหลาย

อวโล หมายถึงสติปัญญาในการเพ่งเห็น กิเตศวร หมายถึง เสียงของผู้ขอร้องจากเขตโลก

อวโลกิเตศวร หมายถึงพระมหาโพธิสัตว์เพ่งเห็น (ได้เห็นและได้ยินเสียงของผู้ตกทุกข์ได้ยาก ขอร้องให้ช่วย และท่านจะไปช่วยไปตามเสียงขอร้องนั้น ให้ผู้ร้องพ้นของทุกข์ยาก ขจัดภยันตราย ได้รับความสุขสมบูรณ์จึงได้รับนามว่า พระอวโลกิเตศวร คำว่า**โพธ** หมายถึงตรัสรู้ **สัตว์**หมายถึง สิ่งที่มีชีวิตอำนวยประโยชน์ให้ผู้อื่นฉะนั้นรวมความหมายถึงขอร้องต่อเบื้องบนและโปรดผู้อยู่เบื้องล่าง ทำประโยชน์ให้ตนและให้ผู้อื่น เป็นนามและหน้าที่ของผู้ปฏิบัติธรรมของมหายาน

พระมหาโพธิสัตว์อยู่ข้างเคียงกับพระอมิตาภพุทธเจ้าโปรดสัตว์ในโลกนี้เป็นผู้ช่วยพระศากยมุนีโปรดสัตว์ในโลกนี้เช่นกัน น้ำอมฤตของท่าน ปล่อยไปทั่วสหัสสาโลก ให้สัตว์โลกทั้งหลายละจากโลกยวิสัย แล้วหลุดพ้นเป็นที่สุดมหาโพธิสัตว์มีบุญบารมีปัจจัยสัมพันธ์กับดินแดนภาคตะวันออกนี้เป็นอันมาก ถ้าตั้งใจสวดพระนามท่านและคาถามนตร์ของท่านด้วยความเคารพน้อมนอบจะได้รับผลตอบแทนทันที

พระมหาโพธิสัตว์องค์นี้ เสมือนดวงจันทร์ท่องไปตามท้องฟ้าอากาศถ้าสัตว์ชำระจิตใจให้สะอาดหมดจดย้อนพิจารณาอายตนและโลกียวัตร ดวงจันทร์แห่งพระมหาโพธิสัตว์ ก็จะปรากฏขึ้นในจิตของตน เหมือนกับดวงจันทร์ส่องแสงไปยังน้ำใส ย่อมปรากฏเงาของดวงจันทร์ฉันนั้น

บัดนี้ได้บรรยายคาถามนตร์ของท่าน 84 ประโยค และหมายเหตุเรียบร้อยแล้ว ท่านที่สวดท่อง ขอให้สวดท่องด้วยความเมตตา กรุณา ความเสมอภาค ความไม่ประกอบกรรมบาป ความเพ่งมรรคสูญ ไม่ข้องแวะในราคะ ด้วยความเคารพ มุ่งตรงเข้าถึงธรรมด้วยความสัจจริง และด้วยความพยายามหมั่นเพียรย่อมเป็นที่ระลึกและคุ้มครองของพระมหาโพธิสัตว์ รวมทั้งทวยเทพนาคราชก็จะให้ความปกปักษ์รักษาด้วย ซึ่งจะได้แต่ความเป็นศิริมงคลสืบทอดไปถึงลูกหลานอันบุญวาสนานี้ แม้จะนำเมล็ดทรายแม่น้ำคงคามาเทียบก็ไม่อาจจะเทียบ...ได้ เราท่านผู้เป็นพุทธสาวก จงสวดอธิญานด้วยความเคารพศรัทธา

ความวิเศษยอดเยี่ยมของมหากรุณาธารณีสูตร

(1) มนตร์นี้ ตรัสโดยพระพุทธเจ้าจำนวน 99 โกฏิ เมล็ดทรายแม่น้ำคงคาในอดีตกาลพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ได้รับจากพระตถาคตเจ้าพระสหัสประภาราชศานติสถิตย์พุทธเจ้าในขณะนั้นพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ยังอยู่ในปฐมภูมิเมื่อได้ฟังคาถามนตร์นี้แล้วก็เข้าถึงภูมิที่ 8 ทันทีมีความปลื้มปิติยินดี จึงได้ตั้งปณิธานประกาศมนตร์นี้เพื่ออำนวยความสุขสบายแก่สรรพสัตว์แล้วก็เกิดสนองปณิธานทันที โดยมีพันกรพันเนตรเกิดขึ้นจากร่างกายฉับพลัน

(2) พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ทูลแด่พระพุทธองค์ว่า"หากสรรพสัตว์สวดท่องมหากรุณามนตร์ แล้วไม่สามารถไปจุติในพุทธเกษตร หรือไม่ได้ปฏิภาณสมาธิอันเป็นอมิต และไม่สมความต้องการทุกสิ่งในชาตินี้เราจะไม่ยอมบรรลุสัมมาสัมพุทธเว้นไว้แต่ผู้ที่มีจิตบาปและไม่มีความศรัทธา

(3) ผู้สวดท่องธารณีนี้อยู่เสมอ ท่านผู้นี้คือ

1 พุทธกายปิฎก ด้วยพระพุทธเจ้า 99 โกฏิเมล็ดทรายแม่น้ำคงคาปกปักษ์รักษาอยู่
2 เป็นแสงสว่างปิฎก ด้วยพระตถาคตทุกองค์ส่องแสงสว่างให้อยู่
3 เมตตากรุณาปิฎก ด้วยพระธารณีโปรดสัตว์อยู่เสมอ
4 เป็นสุธรรมปิฎก ด้วยรวบรวมสรรพธารณีอยู่
5 เป็นฌาญสมาธิปิฎก ด้วยสมาธิร้อยพันปรากฏต่อหน้าอยู่
6 เป็นอากาศปิฎก ด้วยได้ใช้ปัญญาแห่งความสุข เพ่งวิปัสนาสรรพสัตว์อยู่
7 เป็นอภัยปิฎก บรรดานาค เทพ อารักขาอยู่
8 เป็นสุพจน์ปิฎก ด้วยเสียงแห่งธารณีไม่ขาดอยู่
9 เป็นนิจสถิตย์ปิฎก ด้วยภัยทั้ง 3 ทุกกัปไม่สามารถทำลายอยู่
10 เป็นโมกขปิฎก ด้วยมารและเดียรถีย์ไม่สามารถขัดขวางได้
11 เภษัชราชปิฎก ด้วยใช้ธารณีนี้รักษาโรคของสรรพสัตว์อยู่เสมอ
12 เป็นอภินิหารปิฎก ด้วยสามารถท่องเที่ยวไปตามพุทธเกษตรต่างๆ ด้วยความอิสระอยู่

บุญวาสนาของท่านผู้นี้ ไม่สามารถจะสรรเสริญได้หมดสิ้น

บุญวาสนาที่ได้จากการสวดมหากรุณาธารณีสูตร

1 มีความสุขสบาย ปราศจากโรคภัย มีอายุวัฒนะ ได้ความมั่งคั่ง กำจัดบาปอกุศลกรรมทั้งหลายที่ได้ทำไว้ ปราศจากภยันตราย เพิ่มพูนบุญวาสนาสำเร็จผลในกุศลอินทรี พ้นจากความหวั่นกลัว เมื่อจะถึงแก่กรรมจะได้ไปจุติตามทุกพุทธเกษตรดั่งที่ต้องการ

2 ผู้ที่สวดมนตร์นี้ จะรักษาโรคแปดหมื่นสี่พันชนิดในโลกนี้ให้หายได้

3 เมื่อไปนั่งเพ่งฌาณสมาธิตามป่าภูเขา ถ้ามีภูติผีปีศาจมารบกวน สวดมนตร์จบเดียว พวกผีจะถูกจองจำไว้หมด

4 ถ้าสวดตามวิธีแล้ว พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ จะให้เทพเจ้าและวชิรธรติดตามปกปักษ์รักษาไม่ห่างไปจากผู้นั้น เสมือนป้องกันดวงตาและชีวิตของตน

ถ้าสรรพสัตว์ขอพรในชาตินี้ประการใด ๆ ให้สมาทานกินเจ 21 วันโดยบริสุทธิ์ และสวดธารณีนี้จะได้สมความประสงค์ทุกประการ

จิตเดิมแท้ของเราทั้งหลายบริสุทธิ์

ความไม่ยึดมั่นข้องติด เป็นหลักประธานที่สำคัญ การทำตัวเราให้เป็นอิสระจากการถูกดึงดูดไปตามอารมณ์ภายนอกเรียกว่าความไม่ตกอยู่ภายใต้วิสัยแห่งอารมณ์ เมื่อหลุดพ้นแล้ว สภาพธรรมที่อยู่ในตัวก็จะบริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ เราจึงกล่าวว่า ความไม่ตกอยู่ภายใต้วิสัยแห่งอารมณ์เป็นมูลรากอันสำคัญ

การดำรงใจให้เป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อม ไม่ถูกกลุ้มรุมด้วยกิเลส อย่างนี้เรียกว่าความไม่เป็นไปตามของวิตก ใจของเราหลีกพ้นจาก สิ่งแวดล้อมอันเป็นปัจจัยปรุงแต่งอย่าให้ปัจจัยปรุงแต่งเกิดขึ้นในใจของเรา ฉะนั้นจึงเรียกว่าไม่ข้องติด

บทสวดมนต์
และ
คาถาหัวใจ
อันศักดิ์สิทธิ์ของ
พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

การบูชาพระ

ก่อนสวดมนต์ ถวายน้ำเปล่า ๑ แก้ว จุดธูป ๓ ดอก ตั้งจิตน้อมขอบารมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์(อวโลกิเตศวร)เจ้าชายอั้งไฮ้ยี้โพธิสัตว์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย กราบ ๓ ครั้ง แล้วกล่าวบูชาว่า

นำ มอ ปุน ซือ เสก เกีย เมา นี ฟู (๓ จบ) (พระพุทธเจ้าในกาลนี้)
นำ มอ เกก ลก ซือ ไก ออ นี ทอ ฟู (๓ จบ)
นำ มอ ไต ซือ ไต ปี กวน ซือ อิม ผ่อ สัก (๓ จบ)

ใจความสำคัญ

ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการ องค์สมเด็จพระศากยมุนีพุทธเจ้า
ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการ องค์สมเด็จพระอมิตาภพุทธเจ้า
ข้าพเจ้าขอน้อมนมัสการ องค์สมเด็จพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

บทสวดคาถาหัวใจ
พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์
อวโลกิเตศวร

โอม

มา

ณี

แปะ

หมี่

ฮง

"โอม มา ณี แปะ หมี่ ฮง" นี้ใช้สวดได้ในทุกอิริยาบถ ทุกเวลาถ้ายิ่งสวดได้มากยิ่งเป็นการดี การสวดครั้งหนึ่งผู้ปฏิบัติควรจะท่องสวดด้วยจิตนอบน้อมถึงองค์พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ (อวโลกิเตศวร) จึงเป็นบุญเป็นผลอย่างอเนกอนันต์ เวลาสวดอย่ารีบร้อน โดยใช้วิธีนับประคำ ๑๐๘ เม็ด สวด ๑ จบ นับ ๑ เม็ด สวดครบ ๑๐๘ จบ ให้ขีดฆ่า ๑ วงกลม เมื่อสวดจนครบหมดทุกวงกลมแล้ว ให้พิมพ์หนังสือธรรมะและบทสวดมนต์เล่มนี้แจกเป็นธรรมทานจำนวนมากกว่าอายุของผู้สวด หรือ ๑๐๘ เล่ม หรือมากกว่านั้นก็ยิ่งดี เพื่อเป็นการเสริมบารมีดวงชะตาราศีให้ผู้สวดอายุยืนยาว เป็นมงคลแก่ชีวิตอย่างยิ่ง

คาถา **"โอม มา นี แปะ หมี่ ฮง"** ในภาษาจีน หรือ **"โอม มณี ปัท เม หุม"** ในภาษาสันสกฤต เป็นคาถาอันศักสิทธิ์ที่ชาวพุทธมหายานทั้งหลายไม่ว่าจะในประเทศอินเดีย ธิเบต จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ไต้หวัน เป็นต้น ต่างทราบกันดีว่าเป็นคาถาหัวใจของพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ (อวโลกิเตศวร)

มูลเหตุแห่งพระคาถาบทนี้มีว่า ในครั้งอดีตอันยาวนาน ขณะที่พระมหาโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรกำลังเข้าสมาธิบำเพ็ญบารมีอยู่นั้นหมู่มารได้มาราวีรังควานแต่ด้วยพระมหาเมตตากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาลของพระองค์ จึงมิได้ทรงตอบโต้แต่ประการใด หมู่มารเห็นเช่นนั้นก็ได้ใจยิ่งราวีหนักขึ้นจนในที่สุดพระมหาโพธิ์สัตว์อวโลกิเตศวร ได้ทรงเปล่งพระวาจาออกมาสั้นๆ เพียง ๖ คำ แต่เปี่ยมล้นด้วยบุญญาภินิหารอันยิ่งใหญ่ไพศาลมิอาจจะเปรียบประมาณได้ซึ่งก่อกำเนิดมาจากก้นบึ้งแห่งดวงจิตที่ได้บำเพ็ญสั่งสมบุญบารมีมานานนับภพนับชาติไม่ถ้วน ยิ่งกว่าเม็ดทราย.....ในมหานทีคงคา ว่า **"โอม มา นี แปะ หมี่ ฮง"** ซึ่งด้วยอิทธิปาฏิหาริย์ของพระคาถาบทนี้เอง ทำให้หมู่มารทั้งหลายต่างขวัญหนีแตกกระเจิงไปสิ้น อีกทั้งเหล่าทวยเทพยดาบนชั้นฟ้าต่างต้องสะดุ้งลุกขึ้นมาโมทนาโดยทั่วถ้วน

"โอม มา นี แปะ หมี่ ฮง" นี้คือ มณีแห่งดอกบัวหรือหัวใจที่เบิกบานใจที่สะอาด สว่างหลุดพ้นจากเครื่องพันธนาการคือ กิเลสที่ร้อยรัดให้เศร้าหมองมณีนี้คือใจของเราดอกบัวคืออาสนะอันบริสุทธิ์ ดังนั้นผู้ที่ภาวนาพระคาถานี้อยู่เนืองๆ ย่อมเป็นผู้ที่มีแก้วสารพัดนึกที่จะเป็นอาสนะอันวิเศษซึ่งจะนำพาให้ไปถึงนิพพานโลกธาตุได้ในที่สุด

คาถาหัวใจพระแม่กวนอิมฯ นี้ คนจีนเรียกว่า **"หลัก ยี่ ไต่ เหม่ง อ้วง จิ่ว"** ทุกอักษรในคาถาเป็นทางแห่งปัญญาอันสว่างไสว มีความศักดิ์สิทธิ์ทรงพลานุภาพมหาศาล เพียงพอที่จะหยุดยั้งวงแห่งกรรม ใช้ปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัยดังนั้นสาธุชนผู้ใดพร่ำภาวนาอยู่เสมอย่อมอยู่เป็นสุขหมู่มารมิกล้ำกราย บุญบารมีอันยิ่งใหญ่ของพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ (อวโลกิเตศวร)

ย่อมคุ้มครองและเสริมบารมีให้ผู้สวดประสบความสุข ความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป ประกอบกิจการงานการค้าใดก็ย่อมเจริญรุ่งเรืองไพบูลย์ เสมือนดังเพชรมณีอันล้ำค่าย่อมประทานความมั่งคั่งสมบูรณ์ ความสุขสมหวังสมปรารถนาแก่ผู้ภาวนาในทุกสิ่งที่ตั้งจิตอธิษฐาน แม้ภาวนาเพียง ๑ จบ ก็มีอานิสงส์มากมาย ยิ่งกว่าภาวนามนต์ไต่สือถึง ๑๐๐ จบ

คาถาสุคนธ์บูชา

(เฮียงจั่ง)

ลู เฮียง จัง อี ● ฝับ ไก โมง เฮิน ● จู ฟู ไฮ ฮุย เสิด เยา บุญ ● ซุย ชี กิจ เซียง ยง ● เซง อี ฟัง ฮึง ● จู ฟู เฮียน ชวน เซง ● (นำ มอ เฮียง ยง กาย ผู่ สัก มอ ฮอ สัก ๓ จบ)

ใจความสำคัญ

ของมนต์สุคนธ์บูชา

เครื่องสุคนธ์ในกระถางธูปเผาร้อนทั่วโลกธาตุได้รับความหอมอบอวลพระพุทธองค์ทรงประชุม ณ ทุกแห่งต่างได้ทราบ เป็นศิริเมฆบอกกล่าวไปทุกแห่ง ข้าพเจ้าขอตั้งสัตย์ยึดมั่นในพระรัตนตรัย พระพุทธองค์ทรงปรากฏพระวรกายขึ้นทุกพระองค์

นโมพระสุคนธาเมฆฉัตรมหาโพธิสัตว์

บทสวดมนต์ขอพร

พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์

(ไต่สือ)

นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๊ำ กวนซี่อิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๊ำ กวนซี่อิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุย กิ๊วโค่ว กิ๊วหลั่ง กวงไต๋เหล่งก๋ำ กวนซี่อิมผ่อสัก (กราบ)
นำโมฮุก นำโมฮวบ นำโมเจง นำโมกิ๊ว โค่ว กิ๊วหลั่งกวนซี่อิมผ่อสัก ทั่งจี้โต โอม เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวดโต เกียออฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ล้อเกีย ฮวดโตซำผ่อออเทียงหล่อซิ้ง ตี่หล่อซิ้ง นั้งหลี่หลั่ง หลั่งหลี่ซิง เจ็กเฉียกใจ เอียงห่วยอุ่ยติ้ง นำมอมอออ ปอเยปอหล่อบิ๊ก (กราบ)

ใจความสำคัญ
ของมนต์ขอพรพระแม่กวนอิม

ขอนอบน้อมพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ พระผู้เปี่ยมล้นด้วยมหาเมตตามหากรุณาอันยิ่งใหญ่ไพศาล ขอได้โปรดบำบัดทุกข์โศก โรคภัยอันตรายทั้งปวง

ข้าพเจ้าขอน้อมถึงพุทธานุภาพ ธรรมานุภาพ สังฆานุภาพ พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ ขอได้โปรดขจัดปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัยทั้งปวงให้หมดสิ้นไป ขอความสุข สมปรารถนาทุกประการจงมีแด่ข้าพเจ้า ขอเทพเจ้าเบื้องบนและเทพเจ้าเบื้องล่างทั้งหมดได้โปรดปัดเป่าให้เวรกรรมและสรรพเคราะห์ทั้งมวลจงหมดสิ้นไป

มหากรุณาธารณีสูตร
(ไต่ปุยจิ่ว)

โชย ชิ่ว โชย งั่ง บ่อ ไง ไต ปุย ซิม ทอ ลอ นี (๓ จบ)

ปึง ซือ ออ นี ทอ ยู่ ไล้ (๓ จบ)

นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เย เย ● นำ มอ ออ ลี เย ● พอ ลู กิด ตี ชอ ปอ ลา เย ● ผู่ ที สัก ตอ พอ เย ● มอ ฮอ สัก ตอ พอ เย ● มอ ฮอ เกีย ลู นี เกีย เย ● งัน ● สัก พัน ลา ฟา อี ● ซู ตัน นอ ตัน แซ ● นำ มอ เสิด กิด สี ตอ อี มง ออ ลี เย ● พอ ลู กิด ตี สิด ฟู ลา เลง ทอ พอ ● นำ มอ นอ ลา กิน ชี ● ซี ลี มอ ฮอ พัน ตอ ชา เม ● สักพอ ออ ทา เตา ซี พง ● ออ ซี ยิน ● สัก พอ สัก ตอ นอ มอ พอ สัก ตอ นอ มอ พอ เค ● มอ ฟา ทา เตา ● ตัน จี ทอ ● งัน ออ พอ ลู ซี ● ลู เกีย ตี ● เกีย ลอ ตี ● อี ซี ลี ● มอ ฮอ ผู่ ที สัก ตอ ● สัก พอ สัก พอ ● มอ ลา มอ ลา ● มอ ซี มอ ซี ลี ทอ ยิน ● กี ลู กี ลู กิด มง ● ตู ลู ตู ลู ฟา เซ เย ตี ● มอ ฮอ ฟา เซ เย ตี ● ทอ ลา ทอ ลา ● ตี ลี นี ● สิก ฟู ลา เย ● เจ ลา เจ ลา ● มอ มอ ฟา มอ ลา ● มก ตี ลี ● อี ซี อี ซี ● สิด นอ สิด นอ ● ออ ลา เซียง ฟู ลา เซ ลี ● ฟา ซอ ฟา เซียง ● ฟู ลา เซ เย ● ฟู ลู ฟู ลู มอ ลา ● ฟู ลู ฟู ลู ซี ลี ● ซอ ลา ซอ ลา ● เสิด ลี เสิด ลี ● ซู ลู ซู ลู ● ผู่ ที เย ผู่ ที เย ● ผู่ ทอ เย ผู่ ทอ เย ● มี ตี ลี เย ● นอ ลา กิน ชี ● ตี ลี สิด นี นอ ● พอ เย มอ นอ ● ซอ พอ ฮอ ● เสิด ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ● มอ ฮอ เสิด ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ● เสิด ทอ ยี อี ● สิด พัน ลา เย ● ซอ พอ ฮอ ● นอ ลา กิน ชี ● ซอ พอ ฮอ ● มอ ลา นอ ลา ● ซอ พอ ฮอ ● เสิด ลา เจง ออ หมก เค เย ● ซอ พอ ฮอ ● ซอ พอ มอ ฮอ ออ เสิด

ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ● เจ กิด ลา ออ เสิด ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ● ปอ ทอ มอ กิด เสิด ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ● นอ ลา กิน ชี พัน เค ลา เย ● ซอ พอ ฮอ ● มอ พอ ลี เซง กิด ลา เย ● ซอ พอ ฮอ ● นำ มอ ฮอ ลา ตัน นอ ตอ ลา เย เย ● นำ มอ ออ ลี เย ● พอ ลู กิด ตี ● ซอ พัน ลา เย ● ซอ พอ ฮอ ● งัน เสิด ติน ตู ● มัน ตอ ลา ● ปัด ทอ เย ● ซอ พอ ฮอ ●

บรรยายมหากรุณาธารณีสูตร

มหากรุณาธารณีสูตร เป็นมนต์คาถาอันกำเนิดจากความเมตตากรุณาอันยิ่งใหญ่ รวมทั้งความโปรดโลก โปรดสัตว์ ปฏิบัติธรรม บรรลุพระพุทธภูมิที่สำคัญอย่างยิ่งยอด ซึ่งเป็นของพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ อักษรหนึ่งและประโยคหนึ่งในธารณีนี้ ล้วนเป็นสัจธรรมที่จะเข้าถึงพระสัมมาสัมโพธิญาณ

ธารณีนี้ เป็นส่วนสำคัญของ "มหากรุณาจิตธารณีสูตร" รวมมี ๘๔ ประโยคชื่อเต็มว่า "สหัสภุชสหัสเนตรอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ไพบูลย์สมบูรณ์อภิญจนมหากรุณาจิตธารณีสูตรมหากรุณามนตร์" ที่ได้ชื่อดังนี้ มีที่มาว่า สมัยหนึ่งพระพุทธเจ้าตรัสต่อพระอานนท์ว่า "ธารณีนี้มีชื่อต่าง ๆ เช่น มหาไพบูลย์สมบูรณ์หนึ่ง จกิญจนมหากรุณาหนึ่ง ปลดทุกข์ธารณีหนึ่ง อายุวัฒนธารณีหนึ่ง ดับทุกข์คติธารณีหนึ่ง กำจัดกิญจนบาปหนึ่งสมบูรณ์ปณิธานหนึ่ง มโนมัยอิศวรหนึ่ง วิกรมอุตตรภูมิธารณีหนึ่ง"

ส่วนมนต์คาถานี้มีหลายชื่อนั้น พระศากยมุนีได้เคยตรัสแก่พระอานนท์ว่าเนื่องจากปณิธานอันใหญ่ยิ่งโดยพระมหาโพธิสัตว์กล่าวว่า "หากว่าเหล่ามนุษย์และทวยเทพ ตั้งจิตสวดนามเราพร้อมด้วยสวดนามพระพุทธอมิตาพุทธเจ้าแล้วสวดพระธารนี้คืนละ ๕ จบ ก็จะดับมหันตโทษจำนวนร้อยพันหมื่นล้านกัปได้ หากเหล่ามนุษย์ทวยเทพสวดคาถามหากรุณานี้ เมื่อใกล้ชีวิตดับพระพุทธเจ้าทั้ง ๑๐ ทิศ จะยื่นพระกรมารับ แล้วไปให้จุติในพุทธเกษตรทุกแห่ง ถ้ามนุษย์ทวยเทพสวดมนตร์มหากรุณานี้ จะเกิดโดยประกอบด้วยกุศล ๑๕ ประการ และไม่ต้องด้วยทุมรณะ ๑๕ ประการ" คือ

เกิดโดยประกอบด้วยกุศล ๑๕ ประการ

๑. ที่ที่เกิดจะพบแต่กุศล ๕

๒. เกิดในประเทศกุศล

๓. พบแต่ยามดี

๔. พบแต่มิตรดี
๕. ร่างกายประกอบด้วยอินทรีพร้อมมูล
๖. จิตเป็นธรรมโดยสมบูรณ์
๗. ไม่ผิดศีล
๘. ญาติบริวารมีความกตัญญู ปรองดองกัน มีสามัคคีกัน
๙. ทรัพย์สมบัติ โภคทรัพย์ มีสมบูรณ์ครบถ้วน
๑๐. มีผู้เคารพและให้ความช่วยเหลือเสมอ
๑๑. ทรัพย์สินที่มีอยู่ ไม่มีใครมาปล้นชิง
๑๒. คิดต้องการอะไร จะได้สมความปรารถนา
๑๓. ทวยเทพ นาค ให้ความปกปักษ์รักษาอยู่เสมอ
๑๔. เกิดในที่ที่ได้เฝ้าพระพุทธเจ้า ได้ฟังธรรมจากพระพุทธองค์
๑๕. พระธรรมที่ได้ฟัง สามารถเข้าถึงแก่นสาร

ไม่ต้องด้วยทุมรณะ ๑๕ ประการ

๑. ไม่ต้องมรณะด้วยความอดอยากข้นแค้น
๒. ไม่ต้องมรณะด้วยการใส่ขื่อ กักขัง และเฆี่ยนโบย
๓. ไม่ต้องมรณะด้วยการศึกสงคราม
๔. ไม่ต้องมรณะด้วยศัตรูจองเวร
๕. ไม่ต้องมรณะด้วยสัตว์ขบกิน
๖. ไม่ต้องมรณะด้วยงูพิษ แมลงป่อง
๗. ไม่ต้องมรณะด้วยจมน้ำไฟไหม้
๘. ไม่ต้องมรณะด้วยยาพิษ
๙. ไม่ต้องมรณะด้วยแมลงร้ายขบกัด
๑๐. ไม่มรณะด้วยจิตใจว้าวุ่นเป็นบ้า
๑๑. ไม่ต้องมรณะด้วยตกจากภูเขา ต้นไม้ และหน้าผาสูง
๑๒. ไม่ต้องมรณะด้วยการสาบแช่งภูติผีปีศาจ
๑๓. ไม่ต้องมรณะด้วยเทพร้ายผีสาง
๑๔. ไม่ต้องมรณะด้วยโรคร้ายเรื้อรัง
๑๕. ไม่ต้องมรณะด้วยความไม่ประมาณตนจนเกินฐานะ

ด้วยเหตุนี้ มหากรุณามนต์ไม่เพียงแต่กำจัดภัยันตรายและโรคภัยต่างๆ ดังกล่าวได้ ยังให้ความสำเร็จแก่การกุศลกรรมทุกสิ่งอย่าง พ้นจากความหวั่นกลัวฉะนั้น เราจึงต้องสวดท่องด้วยความศรัทธาและจิตใจสะอาด จึงสามารถต้องด้วยมหากรุณาจิตของท่านพระมหาโพธิสัตว์ ตนเองจะได้รับประโยชน์มากหลายสรรพสัตว์ที่จมอยู่ในไตรภูมิและทุคติ ถ้าสามารถสวดมหากรุณามนตร์นี้อยู่เสมอไม่เพียงแต่จะรักษาโรคทางใจและทางกายได้ ยังสามารถให้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เรื่องนี้สามารถจะพิสูจน์ได้จากประวัติศาสตร์ทั้งสิ้น

คาถามโนรสรัตนจักรราชา

(หยู่ อี่ ปอ หลุ่ง อ๊วง ถ่อ หล่อ นี่)

นำ มอ ผุด ทอ เย ● นำ มอ ตะ มอ เย ● นำ มอ เจง เค เย ● นำ มอ กวน จือ ใจ ผ่อ สัก มอ ฮอ สัก ● กี ตา ปี ซิม เจ ● ตัน จี ทอ ● งัน ● ซอ กิด ลา ฟา ตี ● จิน ตอ มอ นี มอ ฮอ ● ปอ เต็ง มี ● ลู หลู หลู่ ลู ● ตี สิด จา ● ซอ ลา ฮอ กิด ลี ● ซา เย ฮง ● ฟา ซอ ฮอ ● งัน ● ปอ ทัน มอ ● จิน ตอ มอ นี ● ซอ ลา ฮง ● งัน ● ปอ ลา ทอ ● ปอ ทัน มี ฮง ●

คาถาบทนี้น้อมถึง พระรัตนตรัยทั้ง ๓ และพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ผู้ใดสวดภาวนาเป็นประจำ จะได้รับความสมปรารถนาดั่งมีของวิเศษ

คาถา มงคลศิริ

(เซียว ใจ กิ๊ด เซี้ยง สิ่น จิ่ว)

นำ มอ ซำ หมุ่น ตอ มู ทอ นัม ออ ปอ ลา ตี ฮอ ตอ เซ ● ซอ นอ นัม ● ตัน จิต ถ่อ ● งัน ● เค เค ● เข่ เฮง เข่ เฮง ● ฮง ฮง ● หยิบ วาว ลา ● หยิบ วาว ลา ● ปอ ลา หยิบ วาว ลา ● ปอ ลา หยิบ วาว ลา ● ตี สิด จา ● ตี สิด จา ● สิด ตี ลี ● สิด ตี ลี ● ซอ ปอ จา ซอ ปอ จา ● ซิน ตี เกีย ● สิด ลี อี ● ซอ วาว ฮอ ●

ผู้ใดสวดมนต์คาถาบทนี้แล้ว จะดับทุกข์ภัยทั้งปวงให้หมดไป มีแต่ความสุขเป็นศิริมงคลแก่ผู้สวดอย่างยิ่ง

คาถารัตนศิรินทรบุญวาสนา

(กง เต็ง ปอ ชัว สิ่น จิ่ว)

นำ มอ ผุด ทอ เย● นำ มอ ตะ มอ เย● นำ มอ เจง เค เย● งัน● เสิด ตี ฟู ลู ลู● เสิด ตู ลู ● จี ลี ปอ กิด ลี พอ เสิด ตะ ลี● ปู ลู ลี● ซอ วาว ฮอ●

อานิสงส์ของการสวดคาถาบทนี้ เพื่อเสริมบุญวาสนาให้สูงส่งยิ่งใหญ่ดั่งขุนเขา

คาถาพระจุณฑิโพธิสัตว์

(จุ๋น ที้ สิ่น จิ่ว)

ไค เซา กุย อี ซู เสิด ตี● เถ่า มิ่ง เตง ลี ฉิก กี จือ งอ กิม เซง จัง ไต จุน ที● ไว ยง ฉื่อ ปี ซุย เกีย ฟู นำ มอ สัก ตอ นำ● ซำ เมียว ซำ ผู่ ทอ กี จือ นำ ตัน จี ทอ● งัน จี ลี จู ลี จุน ที ซอ พอ ฮอ●

อานิสงส์ของการสวดมนต์คาถาบทนี้ เพื่อขอพรพระจุณฑิโพธิสัตว์ให้ผู้สวดสมบูรณ์ด้วยทรัพย์สมบัติโชคลาภวาสนา

คาถาอริยอมิตายุมติอาภาราช

(เซีย หม่อ เหลี่ยง สิ่ว กวก เตี่ย กวง เหม่ง อ๊วง ถ่อ หล่อ นี)

งัน ไน มอ ปา กอ วา ตี● ยา ปา ลา มิก ตา● ยา เยา ลี ยา นะ ซู ปิก มี● สิก จิบ ตา ● จิบ จอ ลา โจย เย ● ตัน ตะ กอ ตะ เย● ออ ลา ฮอ ตี● ซำ เมียว ซำ ปุก ตะ เย ● ตัน นี เย ทอ ● งัน ● สัก ลี ปา ซวง ซือ กอ ลี● ปา ลี สุด ตา● ตะ ลา มา ตี● กอ กอ ใน ● ซวง มา วา● กอ ตี ● ซอ ปา วา● ปี สุก ตี● มา ฮอ ใน เย● ปา ลี วา ลี ซอ ฮอ ●

คาถาบทนี้เป็นการสวดภาวนาขอพรพระอมิตายุพุทธเจ้า ให้มีอายุมั่นขวัญยืน

คาถาพระไภสัชอภิเษก

(เอียะ ซือ กวง เต็ง จิง งั้ง)

นำ มอ ปอ เค ฟา ตี ● ปี ซา เซ● ลิว ลู เผก ลิว ลี● ปอ ลา พอ● ฮอ ลา เซ เย ● ตัน ทอ กิต ตอ เย ● ออ ลา ฮอ ตี ● ซำ เมียว ซำ ฝู ทอ เย● ตัน จี ทอ● งัน● ปี

ซา ซือ ●ปี ซา ซือ ● ปี ซา เซ ●ซำ มก กิต ตี ซอ ฮอ ●

คาถาบทนี้เป็นการสวดภาวนาขอพรพระไภสัชคุรุพุทธเจ้าให้ผู้สวดมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง

คาถาพระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์

(กวง อิม เหล่ง ก๋ำ จิง งั้ง)

งัน ●มา นี ปะ มี ฮง ●มา โฮ ยี ยา นะ ●จิด ตู เตะ ปา ●ตา จิด เตะ เซ นะ ●มี ตา ลี กอ ●สัก อือ วา อือ ●ตา ปู ลี เสิด ตา ทอ ●นะ ปู ลา นะ ●นะ ปู ลี ●ปิว เตะ ปัน นะ ●ไน มา ลู กิด ●ส่วย ลา เย ซอ ฮอ ●

ผู้ใดสวดภาวนาคาถาบทนี้ขอให้ตั้งจิตอธิษฐานให้ดี น้อมถึงพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ (อวโลกิเตศวร) ทุกสิ่งที่ปรารถนาย่อมสัมฤทธิ์ผล

คาถาดับบาปของเจ็ดพระพุทธองค์

(ชิก ฮุก หมิก จ๋วย จิง งั้ง)

ลี พอ ลี พอ ตี คิว ฮอ คิว ฮอ ตี ทอ ลอ นี ตี นี ฮอ ลา ตี พี ลี นี ตี มอ ฮอ เค ตี จิน ลิน คิน ตี ซอ พอ ฮอ

คาถาบทนี้เป็นการขอบารมีพุทธานุภาพของพระพุทธเจ้า ๗ พระองค์ เพื่อดับบาปทั้งปวง

คาถา จุติสุขาวดี

(วัง แซ เจ่ง โท่ว สิ่น จิ๋ว)

นำ มอ ออ มี ตอ ผ่อ เย ●ตอ ทอ เค ตอ เย ●ตอ ตี เย ทอ ●ออ มี หลี ●ตู ผ่อ ปี ●ออ มี หลี่ ตอ ●สิด ตำ ผ่อ ปี ●ออ มี หลี่ ตอ ●ปี เกีย หลั่ง ตี ●ออ มี หลี่ ตอ ●ปี เกีย หลั่ง ตอ ● เค มี ยือ ●เค เค นอ ●จือ ตอ เกีย ลี ซอ ผ่อ ฮอ ●

ผู้ใดสวดภาวนาคาถาบทนี้เป็นประจำ พระอมิตาภพุทธเจ้าจะทรงเสด็จมาคุ้มครองรักษาให้อยู่เย็นเป็นสุข ที่สุดถึงที่สุดแล้วจะได้ไปอยู่ ณ. แดนสุขาวดีบรมสุข ยิ่งกว่านั้นยังเห็นสมควรสวดถวายเจ้าที่ในบ้าน ถ้าสวดได้ทุกวันยิ่งดี เจ้าที่ท่านจะช่วยค้าขายให้มั่งมีศรีสุข

คาถาพระลักษมีเทวี

(ไต่ กิ๊ด เซียง เทียง นึ่ง จิ่ว)

นำ มอ ผุด ทอ ● นำ มอ ตะ มอ ● นำ มอ เจง เค ● นำ มอ สิก ลี ● มอ ฮอ ที พี เย ● ตัน นี เย ทอ ● ปอ ลี ฟู ลิว นอ ● เจ ลี ซำ มัน ทอ ● ตะ เซ นี ● มอ ฮอ พี ออ ลอ เค ตี ● ซำ มัน ทอ ● ปี นี เค ตี ● มอ ฮอ เกีย ลี เย ● ปอ มี ● ปอ ลา ● ปอ มี ● สัก ลี วาว ลี ทอ ● ซำ มัน ทอ ● ซิว ปอ ลี ตี ● ฟู ลี นอ ● ออ ลี นอ ● ตะ มอ ตี ● มอ ฮอ พี กู ปิด ตี ● มอ ฮอ มี เหล็ก ตี ● ลิว ปอ เจง คี ตี ● ซี ตี ซือ ● เจง คี ซี ตี ● ซำ มัน ทอ ● ออ ทอ ออ เนา ● พอ ลอ นี ●

คาถาบทนี้สวดแล้ว ไม่ว่าจะเดินทางไปทิศทางใด เทพเทวาจะมาปกปักรักษาให้แคล้วคลาด ปลอดภัยอันตรายมิกรายกล้ำ

ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

(ซิม เกง)

มอ ฮอ ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ ซิม เกง ● กวน จือ ไจ ผู่ สัก ● ฮัง ซิม ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ ซือ ● เจียว เกียน อู วัน ไก คง ● ตู อี ไช คู หงุก ● เส ลี จือ ● เสก ปุก อี คง ● คง ปุก อี เสก ● เสก เจียก ซือ คง ● คง เจียก ซือ เสก ● เซา เซียง ฮัง เสก ● หยิด ฝุก ยู่ ซือ ● เส ลี จือ ● ซือ จู ฝับ คง เซียง ● ปุก เซง ปุก มิก ● ปุก เกียว ปุก เจง ● ปุก เจง ปุก กำ ● ซือ กู คง จง บู เสก ● บู เซา เซียง ฮัง เสก ● บู งัน ยือ พี เสก เซง อี ● บู เสก เซง เฮียง มี ฉก ฝับ ● บู งัน ไก ● ไน จี บู อี เสก ไก ● บู บู เมง ● หยิด บู บู เมง จิน ● ไน จี บู เลา ซือ ● หยิด บู เลา ซือ จิน ● บู คู จิบ หมิก เตา ● บู ตี หยิด บู เตก ● อี บู ซอ เต็ก กู ● ผู่ ที สัก ตอ ● อี ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ กู ● ซิม บู ควง ไง ● บู ควง ไง กู ● บู เยา คง ปู ● ยิน ลี ติน เตา มง เซียง ● กิว เกง นิบ พัน ● ซาม ซือ จู ฟู ● อี ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ กู ● เตก ออ เนา ตอ ลอ ซำ เมียว ซาม ผู่ ที ● กู จือ ปอ แย ปอ ลอ มิก ตอ ● ซือ ไต เซง เจา ● ซือ ไต เมง เจา ● ซือ บู เซียง เจา ● ซือ บู ตัง ตัง เจา ● แนน ซี อี ไช คู ● จิน สิด ปุก ฮี ● กู ส่วย ปอ เย ปอ ลอ มิก ตอ เจา ● เจียก ส่วย เจา หวัก ● กิด ตี กิด ตี ● ปอ ลอ กิด ตี ● ปอ ลอ เจง กิด ตี ● ผู่ ที สัก พอ ฮอ ●

เค้ามูลปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

จากวันนี้ย้อนหลังขึ้นไปกว่า ๒๕๐๐ ปีมาแล้ว ณ เชิงเขาคิชฌกูฏ กรุงราชคฤห์ ครานั้นองค์พระศากยมุนีพุทธเจ้ากำลังทรงเข้าสู่สมาธิที่ชื่อว่า "คัมภีราวสมาธิ" ท่ามกลางบรรดาพระโพธิสัตว์และพระอรหันต์สาวกจำนวนมากอยู่นั้น เป็นขณะเดียวกันกับที่พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ได้ดำริขึ้นว่า ขันธ์ทั้ง ๕ เป็นความว่างอยู่แล้วตามธรรมชาติ ดังนั้นพระอรหันต์สาวกองค์หนึ่งซึ่งมีนามว่า"ท่านสารีบุตร"จึงได้ปรารภขอให้องค์พระมหาโพธิสัตว์อวโลกิเตศวรจงแสดงธรรมเรื่อง "ความว่าง-สุญญตา" ให้แก่บรรดาพุทธบริษัทที่ชุมนุมอยู่ ณ ที่นั้นด้วย ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้มีกำเนิดแห่งพระสูตรที่ชื่อว่า "ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร" หรือ "ปอแยปอลอมิกตอซิมเกง" ในภาษาจีนขึ้น ซึ่งมีความหมายว่า **"พระสูตรที่ว่าด้วยปัญญาเป็นส่วนสำคัญ ที่จะพาไปให้ถึงฝั่ง (พระนิพพาน)"**

พระสูตร "ปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร" นี้ได้รับการถ่ายทอดออกเป็นภาษาจีนในราวพ.ศ. ๑๒๐๖ โดยท่านเฮียงจั๋ง (พระถังซำจั๋ง) โดยอาศัยต้นฉบับจากภาษาสันสกฤตซึ่งเป็นภาษาหลักที่พุทธศาสนามหายานยึดเป็นหลักอยู่นั่นเองโดยปกติพระสูตรนี้คนทั่วๆไปมักนิยมเรียกในชื่อสั้นๆ ว่า "สูตรหัวใจ" หรือ"ซิมเกง" ในภาษาจีน เป็นพระสูตรที่มีขนาดสั้นมีอักษรเพียง ๒๖๘ คำทั้งๆ ที่โดยความจริงตามคำบอกเล่าของท่านกุมารชีพแล้วระบุว่าพระสูตรนี้มีความยาวถึง ๖๐๐ บรรพ เขียนออกเป็นหนังสือได้ถึงจำนวน ๒๔เล่ม เป็นพระสูตรหนึ่งที่จัดอยู่ในหมวดปรัชญา

ใจความสำคัญปรัชญาปารมิตาหฤทัยสูตร

พระอวโลกิเตศวรมหาโพธิสัตว์ (พระแม่กวนอิม) เมื่อทรงได้บำเพ็ญปัญญาบารมีจนบรรลุถึงโลกุตรธรรมอันลึกซึ้งแล้วก็พิจารณาเล็งเห็นว่าที่แท้จริงแล้วขันธ์ ๕ นั้นเป็นศูนย์ (สุญญตาหรืออนัตตาหรือความว่าง) และเมื่อสามารถมองเห็นว่าขันธ์ ๕ เป็นศูนย์แล้ว จักช่วยให้หลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง ท่านสารีบุตร! รูปไม่ต่างไปจากความศูนย์ ความศูนย์ไม่ต่างไปจากรูป รูปก็คือความศูนย์ ความศูนย์ก็คือรูปนั่นเอง เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ก็เป็นความศูนย์เช่นเดียวกัน ท่านสารีบุตร! ธรรมทั้งปวงมีความศูนย์เป็นลักษณะ ไม่เกิด ไม่ดับ ไม่มัวหมอง ไม่ผ่องแผ้ว ไม่หย่อน ไม่เต็มอย่างนี้ เพราะฉะนั้นแหละ! ในความศูนย์จึง ไม่มีรูป ไม่มีเวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ ไม่มีตา-หู-จมูก-ลิ้น-กาย-ใจ (อายตนะภายใน ๖ อย่าง) ไม่มีรูป-เสียง-กลิ่น-รส-สัมผัสและธรรมารมย์ (อายตนะภายนอก ๖ อย่าง) ไม่มีวิญญาณ (ความรู้สึกรับรู้ได้)ในอายตนะภายในทั้ง ๖ ด้วย (จักษุวิญญาณ-โสตวิญญาณ-ฆานวิญญาณ-ชิวหาวิญญาณ-

กายวิญญาณ และมโนวิญญาณ) ไม่มีวิชชา ไม่มีอวิชชาไม่มีความสิ้นไปแห่งวิชชาและอวิชชา จนถึงไม่มีความแก่-ความตายและไม่มีความสิ้นไปแห่งความแก่ความตาย ไม่มีทุกข์-สมุทัย-นิโรธ-มรรค ไม่มีญาณ (ปัญญา) ไม่มีการบรรลุถึงซึ่งปัญญา และไม่มีอะไรที่ต้องบรรลุอยู่ต่อไป พระโพธิสัตว์!เมื่อได้ทรงบำเพ็ญปัญญาบารมีแล้ว เป็นผู้ถึงความเป็นผู้มีจิตที่ปราศจากอุปสรรคขวางกั้นทั้งมวล ไม่มีความขลาดกลัว หรือวิตกกังวลใด ๆ เหลืออยู่ต่อไปแล้ว จึงเป็นผู้มีความเห็นถูกต้องชอบธรรม (สัมมาทิฏฐิ) และกระทำกิจทั้งปวงอย่างถูกต้องโดยเสมอ ในที่สุดก็บรรลุถึงพระนิพพานบรรดาปวงพระพุทธเจ้าทุก ๆ องค์ทั้งอดีตกาล-ปัจจุบันกาลและอนาคตกาลล้วนต่างได้เคยบำเพ็ญปัญญาบารมีมาด้วยกันแล้วทุกๆ พระองค์ และเมื่อได้บำเพ็ญคุณธรรมนี้แล้วจึงได้ตรัสรู้อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ดังนั้นควรได้ทราบว่าปัญญาบารมีนี้เป็นมนต์ที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นมนต์ที่ไม่อาจมีมนต์บทใดมาเทียบเคียงได้ เป็นมนต์ที่สามารถขจัดทุกข์ภัยทั้งปวงและนำพาไปสู่แดนนิพพานได้แน่นอน จึงไม่ควรจะมีความกังขาใดๆ ต่อไปเลย ดังนั้นควรหมั่นสวดภาวนามนต์บทนี้ ด้วยเหตุนี้แล... จงไป-ไป-ยังฟากฝั่งโน้น ไปให้พ้นอย่างสิ้นเชิง ไปสู่ความเป็นผู้ตรัสรู้ ไปสู่ความสงบสันติเบิกบานเกษมศานต์เถิด

คาถาดับบาป
ของพระกษิติครรภโพธิสัตว์

งัน ปอ ลา มก เลง ทอ เนง ซอ พอ ฮอ

พระกษิติครรภโพธิสัตว์ หรือ ตี่ซั่งอ้วงผ่อสัก ทรงเป็นพระโพธิสัตว์ที่มีพระเมตตาโปรดเหล่าวิญญาณในนรกภูมิอยู่ตลอดเวลา พระคาถาดับบาปของพระองค์เป็นคาถาศักดิ์สิทธิ์สามารถดับบาปและโปรดพวกสัตว์นรก เจ้ากรรมนายเวรให้พ้นทุกข์ได้ แต่ทั้งนี้ผู้สวดต้องถึงพร้อมด้วยกาย วาจาใจ กระทำความดีอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นจงอย่าท้อถอย หากสามารถภาวนาเป็นแสน เป็นแสนเป็นล้านครั้งได้ก็ยิ่งดี อีกทั้งพยายามสอนให้คนอื่นสวดด้วยก็จะเป็นมหากุศลอย่างยิ่ง

สวดขอขมา

(ซำ ฮวย บุ้ง)

งอ สิก ซ้อ เจา จู อก เงี๊ยบ ● ไก อิ้ว บู ซี้ ท้ำ จิน ฉี่ ● ชง เซง งื้อ อี จือ ซอ เซง ● กิม ตุ๊ย ฟู เชี้ย คิ้ว ซำ ฟุย ● (สวด ๑๒ จบ)

ใจความสำคัญของการสวดขอขมา

อกุศลกรรมใดในอดีตทั้งสิ้นทั้งปวง ที่ข้าพเจ้าเคยก่อไว้ทั้งโดยทางกายก็ดีทางวาจาก็ดี ทางใจก็ดี ซึ่งมีมูลเกิดจากความโลภ-ความโกรธ-ความหลงนั้นข้าพเจ้าได้เกิดความสำนึกแล้ว ณ บัดนี้ขอองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าโปรดได้ประทานอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด

อานิสงส์ของการสวดขอขมา

เป็นบทสวดภาวนาเพื่อไถ่ถอนกรรมเวรที่ตนเองได้เคยก่อไว้แล้วในอดีตและเป็นการแสดงเจตจำนงแน่วแน่ว่าจะไม่ขอก่อกรรมชั่วเช่นนั้นอีกต่อไปในอนาคต

บทแผ่เมตตาจีน

(ฮ๊วยเฮียงกี๋)

ยง อี ชือ กง เต็ก
จัง งิม ฟู เจ็ง โทว
เชียง เปา ซือ ตง เอิน
ฮา จี ซาม ทู คู
หยก เยา เกียน บุน แจ
เสิด ฝับ ผู่ ที ชิม
จิน ซือ อี เปา เซง
ทง เซง เกก ลก กวด
ยง เซียว ซาม เจียน จู ฟัน เนา
ยง เต็ก ตี ฟุย จิน เมง เลียว
โพว ยง จุย เจียน เสก เซียว ชี
ซือ ซือ เซียน ฮัง ผู่ สัก เตา

เพื่อความประพฤติปฏิบัติตามแนวทางและคำสั่งสอนขององค์พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์ที่เปี่ยมด้วยบุญบารมีและพระมหาเมตตา ขอได้โปรดสวดบทแผ่เมตตาแก่บรรพชนที่ล่วงลับไปแล้ว เจ้ากรรมนายเวรและสรรพสัตว์ทั้งหลายด้วย

ไตรสรณาคม

(ซำ กุย อี)

จือ กุย อี ฟู● ตง ยง จง เซง ●ที ไก ไต เตา● ฝับ บู เซียง ซิม●

(กราบ พระพุทธ ๑ ครั้ง)

จือ กุย อี ฝับ● ตง ยง จง เซง● ซิม ยิบ เจง ฉั่ง● ตี ฟุย ยู่ ไฮ●

(กราบ พระธรรม ๑ ครั้ง)

จือ กุย อี เจง● ตง ยง จง เซง● ทง ลี ไต จง● อี ไช บู ไง● ฮัว นำ เซง จง●

(กราบ พระสงฆ์ ๑ ครั้ง)

ข้าพเจ้าขอมอบกายถวายชีวิต แด่องค์พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้า แม้ว่าข้าพเจ้าจะเกิดในชาติใด ภพใดก็ตาม ขอให้ได้มีโอกาสพบ พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆเจ้าในทุกชาติ ทุกภพ ตราบจนสามารถบรรลุถึงพระนิพพานโลกธาตุ

วิธีการเจริญพระกรรมฐาน

ก่อนนอนหรือเมื่อมีเวลาว่างทุกวัน ควรแสวงหากำไรชีวิตโดยการนั่งสมาธิดีกว่านั่งนินทาให้ร้ายผู้อื่น เพราะการเจริญพระกรรมฐานหรือการนั่งสมาธินั้น

(๑) ได้บุญมาก

(๒) ทำให้ใจสงบ

(๓) เพื่อเสริมสร้างบารมี

(๔) อบรมสติปัญญา

(๕) ทำให้วาสนาสูงส่ง

(๖) พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์จะนำพาไปสู่แดนสุขาวดีให้ได้นิพพาน สมบัติในที่สุด จึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง

ก่อนเจริญพระกรรมฐานให้ กราบพระ ๓ ครั้ง แล้วกล่าวตามว่า

นำมอปุนซือเสกเกียเมานีฟู ๓ จบ

นำมอเกกลกซือไกออนีทอฟู ๓ จบ

นำมอไตซือไตปีกวนซืออิมผ่อสัก ๓ จบ

ข้าพเจ้าขอสมาทานพระวิปัสสนากรรมฐาน ขอบารมีพระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์อวโลกกิเตศวร เจ้าชายอั้งไฮ้ยี้ช่วยหนุนนำ ให้เกิดปัญญาญาณ รู้ทันกิเลสกองทุกข์ ล้างบาปเวรกรรม ตัดภพชาติเบื้องต่ำให้เข้าถึงอมตะธรรมคือ พระนิพพาน ในกาลบัดนี้เทอญ

เวลานั่งสมาธิใช้เท้าขวาทับเท้าซ้าย เอาหัวแม่มือชนกัน ตั้งกายให้ตรงเอาสติไปตั้งไว้เหนือสะดือขึ้นมาสองนิ้ว ใต้ลิ้นปี่ลงไปสองนิ้ว ให้ใช้คำภาวนาว่า"นโมกวนซิอิมผ่อสัก" หายใจเข้าภาวนาว่า "นโม" หายใจออกภาวนาว่า"กวนซิอิมผ่อสัก" พอลมเข้าก็ว่า "นโม" เรื่อยไปจนสุดลม พอหายใจออกก็ว่า"กวนซิอิมผ่อสัก"เรื่อยไปจนสุดลม ทำดวงจิตให้แน่วแน่อยู่ในอารมณ์อันเดียวอย่าให้วอกแวกไปทางอื่น ถ้าเกิดความคิดขึ้นมา ให้มาภาวนาที่จิตว่าคิดหนอๆเรื่อยไปจนหยุดคิด แล้วก็กลับมาภาวนา"นโมกวนซิอิมผ่อสัก"อีก ถ้าเกิดอาการปวดขึ้นมาก็ให้ภาวนา ปวดหนอๆ ๆ จนหายปวด พอหายปวดแล้วก็กลับมากำหนด "นโมกวนซิอิมผ่อสัก" ต่อไปอีก ในขณะที่หลับตาภาวนาอยู่นั้น ถ้าเห็นอะไรขึ้นมาไม่ต้องกลัว และไม่ต้องยินดีหรือยินร้ายให้กำหนดว่า เห็นหนอ ๆ ๆ จนกว่าสิ่งที่เห็นนั้นหายไป จึงกลับมากำหนดที่ "นโมกวนซิอิมผ่อสัก" อีก ถ้าเกิดอาการอย่างไรให้กำหนดอย่างนั้นจนหาย พอหายแล้วก็กลับมากำหนด "นโมกวนซิอิมผ่อสัก" เหมือนเดิมภาวนาให้ได้อย่างน้อยสิบนาที ยิ่งมากยิ่งดี การปฏิบัติกรรมฐานเหมือนไล่ลิงบนต้นตาล เราไล่มันไปเรื่อย พอมันเหนื่อยก็จะหยุดนิ่งยอมให้เราจับเอง

การปฏิบัติถ้ามีเสียงอื่นมารบกวนจิตไม่ต้องไปกำหนดรับเสียงมาเป็นอารมณ์แต่ถ้าจิตไปเอาเสียงเป็นอารมณ์ก็ต้องกำหนดว่า ได้ยินหนอ ๆ ดูความเกิดดับของเสียง ถ้าพอใจก็ต้องกำหนดว่าพอใจหนอๆ ถ้าไม่พอใจก็กำหนดว่าไม่พอใจหนอๆ จนกว่าความพอใจหรือไม่พอใจหายไปขอให้เข้าใจไว้ว่า ถ้าอารมณ์อะไรปรากฏเกิดขึ้นมา ถ้าจิตรับอารมณ์นั้นจะต้องกำหนด แต่ถ้าจิตเฉยไม่ไปรับอารมณ์นั้นไม่ต้องกำหนด

ถ้าเป็นอาการของการปฏิบัติ พอเกิดขึ้นเราก็กำหนดอาการนั้นๆ ไม่นานก็หาย แต่ถ้าเป็นเรื่องของเวรกรรม กำหนดจะไม่ค่อยหาย บางครั้งหายแล้วก็เกิดอีก วิธีแก้ก็คือ เมื่อรู้ว่าเป็นกรรมอะไร สัตว์อะไรที่เราฆ่าด้วยอำนาจโทสะกรรมนั้นจะส่งแรงปรากฏเป็นนิมิตมาให้เห็น หรือทำอาการให้เหมือนกับสัตว์นั้นที่ถูกเรากระทำ ถ้าเกิดอาการเหล่านี้จะต้องแผ่เมตตาให้เขา ถ้าเขารับและยอมอโหสิให้กับเรา อาการเหล่านั้นก็จะหายไป วิธีการแผ่เมตตา เมื่อสัตว์ใดมาปรากฏ เราก็ออกชื่อสัตว์เหล่านั้นหรือคนนั้น เพ่งกระแสจิตไปที่เขา (สัตว์ที่มีเวรกับเรา) แล้วภาวนาในใจว่า จงเป็นสุข เป็นสุขเถิดสรรพสัตว์ทั้งหลาย (ออกชื่อด้วยถ้ารู้จัก) อย่าได้จองเวรกับข้าพเจ้าเลย

ขอจงเป็นสุข เป็นสุขเถิด อย่าได้มาเบียดเบียนข้าพเจ้าเลย ภาวนาอยู่อย่างนี้พร้อมกับทำดวงจิตให้เป็นเมตตาต่อสัตว์เหล่านั้นจริงๆ จนกว่าสิ่งที่ปรากฏนั้นจะหายไป จึงกลับมากำหนดรูปนามใหม่ถ้ามีอาการแน่นเหมือนคนมาบีบคอ ให้กำหนดแน่นหนอๆ ถ้ากำหนดแล้วไม่หายแสดงว่าเป็นเวรกรรม ก็ให้แผ่เมตตาไปที่อาการแน่น แล้วภาวนาว่าจงเป็นสุขเป็นสุขเถิดเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย อย่าได้มาจองเวรกับข้าพเจ้าเลย ทำดวงจิตให้เป็นเมตตาจริงๆ เมื่อเขาอโหสิกรรมอาการที่ปรากฏก็จะหายไป การแผ่เมตตานี้ใครเป็นศัตรูกับเรา คิดไม่ดีกับเรา เราก็แผ่เมตตาไปให้เขาออกชื่อเขาด้วย แล้วเขาจะดีกับเรา ถ้าเขาคิดไม่ดีเขาจะเดือดร้อนเอง

บางคนถาม **การแผ่เมตตามีประโยชน์อะไรบ้าง พระพุทธเจ้าจึงทรงสรรเสริญ**

ตอบ โอ้มี มีประโยชน์มาก เช่น หลับก็เป็นสุข ตื่นก็เป็นสุข ไม่ฝันร้ายเป็นที่รักของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย แคล้วคลาดจากอาวุธและยาพิษ อโหสิกรรมเวรที่เคยทำมา ช่วยรักษาโรคต่างๆ ศัตรูก็เป็นมิตร เป็นผลให้เกิดสมาธิเกิดฌานได้ ตายแล้วก็ไปสู่สุคติ

ถาม เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เราปฏิบัติได้คุณธรรมไปถึงไหนแล้ว มีอะไรเป็นเครื่องพิสูจน์

ตอบ เรื่องนี้เป็นของละเอียดและยากมาก บางทีเรานึกว่ามันตายไปแล้วแต่แล้วมันก็ลุกขึ้นมาอาละวาดได้อีก มันเก่งจริงๆ เจ้ากิเลสนี่ การที่เราจะรู้ว่าเราได้คุณธรรมชั้นไหนนั้น จะต้องดูที่กิเลส

การปฏิบัติสมถะเจอสุขมาก แต่การปฏิบัติวิปัสสนาเจอทุกข์มาก การเจริญสมถะมีบัญญัติเป็นอารมณ์ ผลที่เกิดก็คือปีติสุข ผลสูงสุดคือฌาน แต่การเจริญวิปัสสนานั้นผลสูงสุดคือ เกิดปัญญารู้แจ้งในรูปนามขันธ์ห้าว่าไม่เที่ยงจริง เป็นทุกข์จริง ไม่ใช่ของเราบังคับไม่ได้จริง สามารถฆ่ากิเลสตาย คลายกิเลสออก ตัดวัฏฏสงสารได้ เมื่อดีกว่าเหนือกว่าอย่างนี้การปฏิบัติก็ต้องลำบากกว่ากันเป็นธรรมดา

ประโยชน์ที่ผู้ปฏิบัติจะได้รับจากการเจริญพระกรรมฐานมีมากมาย เช่นสมาธิดีขึ้น จิตมั่นคง ความจำดีขึ้น การดูหนังสือการท่องหนังสือจะจำง่ายกว่าก่อน เกิดความฉลาดทั้งทางโลกและทางธรรม การคิดแก้ปัญหาชีวิต การตัดสินใจ จะเป็นไปในทางที่ถูกต้องและรวดเร็ว จิตใจจะเย็นลง เป็นคนมีเหตุผล จะใช้ปัญญาเป็นเครื่องชี้นำชีวิต ทางชีวิตจึงเป็นไปในทางที่สุขุมรอบคอบ แล้วไม่ต้องไปเกิดในเมืองนรกเป็นเปรตอสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน ตัดการเวียนว่ายตายเกิดได้ตามอำนาจของอริยะมรรค ล้างบาปได้อย่างน่าอัศจรรย์ เข้าถึงพระนิพพานได้

บทแผ่เมตตา

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ-ด้วยเดชะผลบุญแห่งลูก ที่ได้สวดมนต์พระแม่กวนอิมได้ทำจิตสงบชั่วขณะหนึ่งนี้ ขอให้ไปค้ำชูอุดหนุน บิดามารดาและญาติกา ครูอุปัชฌาอาจารย์ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุก

พระองค์ ณ ตำหนักพระแม่กวนอิม พระราชา พระราชินี พระราชโอรส พระราชธิดา ตลอดจนพระราชจักรีวงศ์ คณะรัฐบาล ทหารตำรวจ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ที่ชายแดน และทุกท่านที่ได้มาช่วยกันสร้างตำหนักพระแม่กวนอิม มิตรรักสนิท เพื่อนสาราสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพารี พระแม่ธรณี พระแม่คงคา พระแมโพสพ พระยามัจจุราช ท่านท้าวจตุโลกบาล ศิริพุทธ์อำมาตย์ชั้นจาตุมหาราชิกาเบื้องบน จนถึงที่สุดพรหมลงมาเบื้องต่ำ ตั้งแต่อเวจีขึ้นมาจนถึงมนุษย์โลกโดยรอบสุดขอบจักรวาล อนันตาจักรวาล ท่านทั้งหลายที่ต้องทนทุกข์ขอให้พ้นทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุขขอให้สุขยิ่งๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะผลบุญแห่งลูกที่ได้อุทิศไปนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัยแก่พระนิพพานในอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ

พุทธัง อนันตัง ธรรมมัง จักรวาละ สังฆัง นิพพานัง-ลูกขอ แผ่เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาให้แก่เจ้ากรรมนายเวร ดวงวิญญาณทั้งหลาย จงมารับ เอาส่วนกุศลผลบุญของข้าพเจ้าด้วยเทอญ นิพพานะ ปัจจะโยโหตุ

สัพเพสัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตายด้วยกันทั้งหมด ทั้งสิ้น

อเวลา โหตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่างได้มีเวรมีภัยซึ่งกันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความพยาบาทอาฆาตเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อานีฆา โหตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขีอัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจาก ทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

ต่อไปอิษฐานขอบารมีให้แก่ตัวเอง

ขอให้ความเศร้าหมองของลูกจงสิ้นไป ขอให้เกิดปัญญาเข้าถึงธรรม ขอให้กรรมเวร ไม่ว่าอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ที่ลูกได้สร้างไว้ จะด้วยความตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ขอให้หมดสิ้นไปตั้งแต่วินาทีนี้ สุดท้ายแห่งชีวิต ถ้าบารมีของลูกที่ได้สร้างไว้มีเพียงพอ ขอให้ได้ติดตามพระองค์ท่านไปปฏิบัติธรรม ณ แดนสุขาวดี ถ้าบุญบารมีของลูกที่สร้างไว้ยังไม่เพียงพอ ไม่ว่าจะเกิดภพใดชาติใดก็ตาม ขอให้ลูกได้มาร่วมสร้างบุญบารมีมาปฏิบัติธรรมใกล้ชิด พระแม่กวนอิมมหาโพธิสัตว์อวโลกิเตศวร เจ้าชายอั้งไฮ้ยี้โพธิสัตว์ จงทุกชาติไป ตราบถึงพระนิพพานโน้นเทอญ (สาธุ ๓ ครั้ง)

เสด็จพ่อศิวะ

คาถาหัวใจเสด็จพ่อพระศิวะคือ **"โอมนมัสศิวายยะ"** อีกพระนามหนึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่คนจีนก็คือ "องค์ทีตี่แปบ้อ" นั้นเองเมื่อระลึกถึงพระองค์ท่านควรสวดคาถาหัวใจเสด็จพ่อพระศิวะ (การบูชาพระองค์ทรงโปรดน้ำมะพร้าวอ่อนมาก)

พระคุณแม่

อันพระคุณของแม่ มีแก่บุตร
ท่านสมมุติเอาแผ่นดินสิ้นทั้งผอง
เป็นก้อนหมึกละเลงดังหมายปอง
ลงในห้วงมหาสมุทร สุดนที
แล้วเอาเขา พระสุ เมรุราช
เป็นปากกาเครื่องวาด อักษรศรี
เอาท้องฟ้าเป็นกระดาษวาดวาที
มาเขียนชี้ ชมบุญ คุณมารดา
จนหมดสิ้นดินฟ้า มหาสมุทร
สุเมรุ สึกกร่อน จากเวหา
สิ้นทุกอย่างยังไม่สิ้นคุณมารดา
จึงนับว่า ยิ่งใหญ่ ไพศาลเอย

"ยศและลาภ	**หาบไป**	**ไม่ได้แน่**
ที่เที่ยงแท้	**คือต้นทุน**	**บุญกุศล**
ทิ้งสมบัติ	**ทั้งหลาย**	**ให้ปวงชน**
ร่างของตน	**เขายังเอา**	**ไปเผาไฟ"**

คาถาอันศักดิ์สิทธิ์ ได้ผล 100%

ขณะเรานั่งอยู่อย่างนี้ เรามีปัญหาอะไรเกี่ยวกับการการงาน หรือเกี่ยวกับอะไรก็แล้วแต่ เราจะแผ่เมตตาไปให้ใคร เราก็เรียกชื่อคนคนนั้น เช่น คนนั้นชื่อ นาย ก. เรียกนาย ก. แล้วทำจิตให้เป็นเมตตาที่สุด

นาย ก. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรมีภัยกับข้าพเจ้าเลย

นาย ก. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความพยาบาทอาฆาตเบียดเบียนข้าพเจ้าเลย

นาย ก. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

นาย ก. จงมีแต่ความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

ถ้าเราบอกจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด จิตของเราก็พุ่งไปจิตที่เป็นเมตตาแล้วพุ่งไปแล้วนึกถึงใบหน้า ที่เราเคยเป็นสุขด้วยกัน ให้เขาเป็นสุขเป็นสุขภาวนาอย่างนี้ไปเรื่อยๆ เช้าเย็นถ้าเราว่างทำใจให้เมตตาแผ่ไป เป็นยอดคาถาอันวิเศษยิ่ง ไม่ต้องไปหาอะไรเลย เราฝึกจิตจนกระทั่งจิตเราเป็นเมตตา แม้แต่เราจะเรียกใครมา เราไม่ต้องโทรศัพท์หรือจดหมาย เรานึกถึงเขาแล้วเราทำจิตพุ่งไปถึงนาย ก. นึกถึงเขา พูดกับเขาดีๆ นาย ก. จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด นาย ก. ก็จะคิดถึงเรา ก็จะมาหาเรา คนที่เกลียดชังเรา คนที่ไม่ชอบเราก็จะมาดีกับเรา ถ้าเราศึกษาธรรมพระพุทธองค์ธุดงค์เดินป่า ช้างจะมาควิด วัวควายจะมาควิดพระองค์แผ่เมตตาทันที เพราะพระองค์ฝึกจนกระทั่งจิตของพระองค์เมตตาอยู่ทุกวินาที พระองค์ยืนสงบแผ่แค่นั้นเอง วัว ควาย ช้างหมอบลงเลย หรือไม่ก็หนีกลับไปเลย ทำอะไรท่านไม่ได้เลย เหมือนเรา ถ้ามีเมตตาใครก็ทำอะไรเราไม่ได้เลย แม้แต่ปลายเล็บก็ทำอะไรเราไม่ได้ ให้ฝึกนะตั้งใจ

ถ้าเราไม่แผ่เจาะจง เราก็แผ่ให้ทั่ว เช่น หมู่มนุษย์ทั้งหลายจงเป็นสุขเป็นสุขเถิดอย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย ทำจิตให้กว้างเป็นเมตตาแผ่ไป เราเคยมีเวรมีกรรมกัน ก็จะอโหสิกรรมกันโดยอัตโนมัติเลย มันเป็นสิ่งอัศจรรย์ และเป็นคาถาวิเศษที่สุด พระพุทธองค์สัมมาสัมพุทธเจ้าท่านใช้อยู่เสมอ หลวงพ่อหลวงปู่ทั้งหลายที่ดังๆ ท่านก็ต้องฝึกจิตให้เป็นเมตตา ท่านจึงทำอะไรก็ได้ ไม่ว่าใครมาขวางท่าน ขวางไม่ได้เลยเพราะจิตของท่านมีเมตตา ฝึกนะทุกอย่างก็ต้องฝึก

การที่เรารู้จักลมหายใจ ทำให้เรารู้จักตัวเราเองมากขึ้น รู้จักภาวนามากขึ้น การที่เรารู้จักตนเอง เรียกว่ามารู้จักธรรมชาติ มารู้จักธรรมะ คือรู้จักสมาธิ คือ เราควบคุมตนเองได้ เราต้องควบคุมตนเองได้นะ ถ้าเราควบคุมตนเองได้ เราก็จะเกิดความรู้ความเข้าใจในธรรมะคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้ามากขึ้น ที่พระองค์ได้ปฏิบัติในแบบเดียวกันกับพวกเรา พระองค์จะสำเร็จพระองค์ก็ต้องมาปฏิบัติเหมือนพวกเราแบบนี้ พระพุทธเจ้าได้มาเป็นพระพุทธเจ้า

เพราะอาศัยลมหายใจเข้าออกเหมือนกัน พระองค์ไม่ได้ภาวนาอะไรเลย เพียงรู้ว่าลมเข้าเป็นอย่างใด ลมออกเป็นอย่างใด เมื่อรู้จักในลมหายใจเกิดสติเกิดปัญญา รู้ซึ้งถึงที่สุดของการดับถึงการเกิด แก่ เจ็บ ตาย ว่าร่างกายก้อนนี้ นั่งนานก็ปวด ยืนนานก็ปวด นอนนานก็เมื่อย ป่วยที่สุดร่างกายของเรานี้ไม่ใช่ของเรา ยืมเขามาใช้ชั่วขณะหนึ่ง ดัง**พระโพธิสัตว์กวนอิม**ทรงตรัสสอนไว้ว่า ร่างกายของเรานี้เปรียบเหมือนเสื้อตัวหนึ่งที่เราใส่ไว้ ใส่แล้ว แล้วเราจะเปลี่ยนเสื้อใหม่ก็ต่อเมื่ออายุขัยเราหมด เสื้อตัวนี้เราเปลี่ยนใหม่มันขาด มันเปื่อยมาหลายปีแล้วเพราะว่ามันเก่ามันก็เปื่อย ต้องปะต้องซ่อมจนซ่อมไม่ได้ ก็ต้องทิ้งมันไป แล้วเราจะมีปัญญาซื้อเสื้อใส่ใหม่อีกไหม เรามีปัญญาไหม ถ้าเราไม่มีปัญญาซื้อเสื้อใหม่ แสดงว่าเรายังทำความดีไม่เพียงพอ

เปรียบได้ว่า ร่างกายของเราเป็นเหมือนเสื้อตัวหนึ่ง เราใช้ร่างกายของเราทำทุกอย่างตั้งแต่เด็กจนแก่ พอแก่ก็เจ็บป่วย เพราะใช้งานมามากมานานแล้ว ก็เอาร่างกายของเราไปซ่อมไปรักษาเยียวยาที่โรงพยาบาลจนถึงที่สุด เมื่อสิ้นอายุขัยเยียวยาไม่ได้แล้วก็ตายไป เปรียบเหมือนกับเสื้อที่ใช้งานมากก็ผุเปื่อย ซ่อมแซมไม่ได้ก็ทิ้งไป

เราต้องตั้งใจทำความดีนะ เมื่อเราตายไปแล้ว ภพหน้า เรายังสามารถเกิดมาเป็นคนได้อีก ก็แสดงว่าเราทำความดีไว้เพียงพอที่จะมีร่างกาย มีกายเนื้อใหม่ เปรียบดังกับมีปัญญาพอที่ซื้อเสื้อตัวใหม่ได้นั่นเอง ดังนั้นภพนี้ ชาตินี้ เรายังมีร่างกาย มีกายเนื้อ มีคุณงามความดี บุญกุศลใด ก็ให้ตั้งใจปฏิบัติตั้งใจสร้างไว้

การที่เราเรียนรู้เรื่องกาย เรื่องใจ นั้นเป็นการเรียนรู้ซึ่งทางสงบ เรียนรู้แล้วต้องไม่ให้วุ่นวายนะถ้าเราวุ่นวายนะ สมมุติว่าเราโกรธ คนที่โกรธคนบ่อยๆ นะตายไปต้องไปตกนรก หรือไม่ตายก็ต้องตกนรกแล้ว เราโกรธ เราไม่สบายใจ เราทุกข์ใจ นั่นแหละสวรรค์ในอกนรกในใจ

พระพุทธเจ้ามาเรียนรู้เรื่องอารมณ์กรรมฐาน ก็รู้จักที่ตัดเวรตัดกรรม แล้วก็ดับทุกข์ทั้งปวงในใจเรา ในใจเราถ้ามีทุกข์ หรือคนที่ใจเป็นทุกข์ หาเรื่องมาใส่ใจ เหตุเกิดจากอดีตชาตินั้นเราต้องเบียดเบียนคนอื่นอย่างแรง ทั้งๆ ที่เราสุขไม่ทุกข์แล้ว เราก็หาเรื่องมาใส่ใจให้มันทุกข์เหมือนกับรังแกใจตัวเอง ก็แสดงว่าชาติปางก่อน เราเป็นตัวอิจฉา ริษยา

จิตของเราต้องคอยดูมันตลอด อย่าไปตามใจมัน ถ้ามันทุกข์ขึ้นมาเราก็ต้องรู้ว่านั่นแน่ะ ! ฉันรู้แล้วนะ ฉันได้เรียนรู้จักตัวเองแล้วนะ ฉันไม่ตามใจหรอก เรื่องอะไรไปทุกข์มัน ทุกข์ทำไม ปัญหาทุกคนต้องมี คนไหนบ้างไม่มีปัญหา เป็นไปไม่ได้ ปัญหาทุกปัญหาแก้ไขได้ ขอให้เรามีสติ ค่อยๆ คิดแก้ไขทุกอย่างต้องสำเร็จ

การแจกหนังสือธรรมะเป็นทานมีอานิสงส์ยิ่งดังนี้

1. กรรมเวรจากอดีตชาติ จะได้ลบล้าง
2. หนี้เวรจะได้คลี่คลาย พ้นภัยจากทะเลทุกข์
3. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป
4. วิญญาณทุกข์ของบรรพบุรุษจะพ้นจากถูกทรมานไปสู่สุคติ
5. วิญญาณของเด็กแท้งจะได้ไปเกิดใหม่
6. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีต่อกัน
7. บุตรจะเฉลียวฉลาด เจริญรุ่งเรือง
8. พ่อแม่จะมีอายุยืน
9. ลูกหลานเกเรจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี
10. กิจการงานจะราบรื่น สมความปรารถนา
11. เป็นบารมีคุ้มครองลูกหลานให้อยู่เย็นเป็นสุข

บุคคลใดที่ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายเป็นวิทยาทานจำนวนมากระยะยาว หรือบรรยายถ่ายทอดธรรมวิทยาจะพ้นจากโรคภัยไข้เจ็บและเพทภัยเหตุร้ายทั้งปวง

วันเกิดของพระแม่กวนอิมมหาโพธิ์สัตว์

วันที่ 19 เดือน 2 วันเกิด

วันที่ 19 เดือน 6 เริ่มถือศีล

วันที่ 19 เดือน 9 วันสำเร็จ

วันที่ 4 กุมภาพันธ์ ตรงกับขึ้น 9 ค่ำ เดือน 1 ของจีน (ที่ตี่แซ)

คติธรรม

จงเห็นตัวของตัวเอง ให้เห็นก่อน
แล้วค่อยสอน ผู้อื่นให้เห็นได้
ตัวของตัว ยังไม่รู้ว่าเป็นไง
แล้วจะสอนใครได้ ให้เชื่อฟัง
ใกล้เกลือกินด่าง ใกล้ช้างไม่เห็นงา
ใกล้ป่าไม่เห็นไม้ ใกล้ไฟไม่เห็นน้ำ
ใกล้คนมีธรรม ไม่เห็นธรรม
เราต้องชอกช้ำ ตัวตัวกระทำของเราเอย.

บุคคลเหล่านั้นยังจะได้รับมหากุศล 7 ประการคือ

1. จะได้สำเร็จมรรคผลโดยเร็ว
2. สามารถลบล้างหนี้เวรบาปกรรม
3. เหล่าเทพเทวาจะปกป้องคุ้มครองทุกทิวาราตรี
4. มีโพธิจิตที่มั่นคงไม่เสื่อมถอย
5. บุญญาบารมีเพิ่มพูน
6. มีสิริอายุ ยืนยาว
7. จักได้สำเร็จพระอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณอย่างแน่นอน

ให้หมั่นสวดพระนาม ๓ พระพุทธองค์ (ร้อย, พัน, หมื่น)

นะโมไต่สี่จี่ผ่อสัก นะโมออนีท่อฮุก นะโมกวงซื่อิมผ่อสัก

วิธีการสวดนั้น จะสวดโดยนับเม็ดประคำ สวดออกเสียงหรือสวดในใจ
ยิ่งสวดมากเท่าไรยิ่งจะเป็นศิริมงคลแก่ผู้สวด

บรรยายมนต์ ออนีท่อฮุก (นำ มอ ออมีทอฝอ) อีกพระนามหนึ่งของพระองค์

ถ้าผู้ใดสวดภาวนา พระนามพระอมิตาพุทธ สามารถทำให้กรรมเวรในอดีตชาติจากหนักเป็นเบา ยิ่งสวดมากจะช่วยให้เวรกรรมหมดเร็วยิ่งขึ้น และเป็นการเสริมบารมีให้กับตัวเราเอง ทำให้หน้าตาผ่องใส ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียน สุขภาพแข็งแรงอายุยืนยาว

พระอมิตาพุทธ ได้ตั้งปณิธานไว้ว่า ถ้าผู้ใดมีจิตที่จะมุ่งไปเกิด ณ แดนสุขาวดีพุทธเกษตร ให้หมั่นสวดภาวนาว่า "นะโมออนีทอฮุก" และผู้นั้นจะต้องมีศีลธรรมสร้างกุศล เชื่อในกฎแห่งกรรม ไม่เบียดเบียนสัตว์บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เมื่อหมดอายุขัยไปแล้ว พระพุทธองค์ และบริวารจะเสด็จมารับไปอยู่ ณ แดนสุขาวดี ไม่ต้องกลับมาเวียนว่ายตายเกิด.

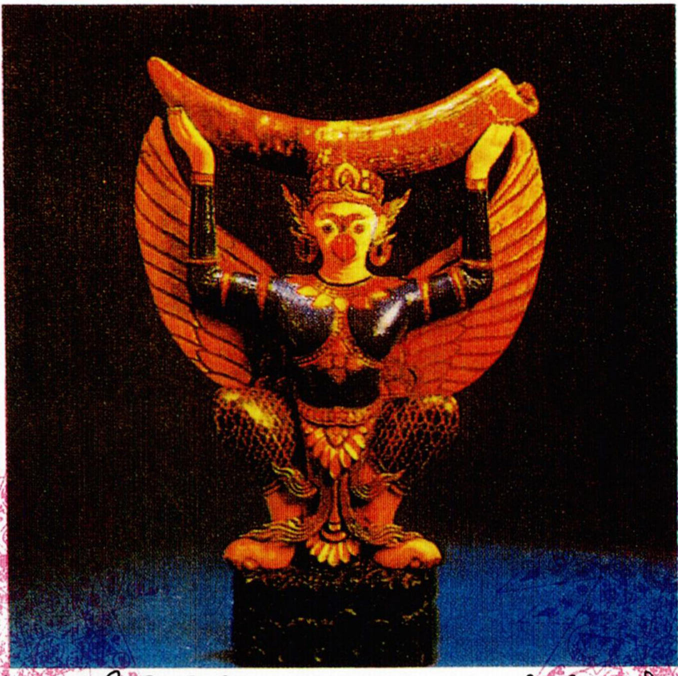
มนต์ พระแม่กวนอิม

นโม กวนซืออิมผ่อสัก ไตซือไตปุ่ย กิวโคว่กิวหลั่ง
กิวแปแซบ่วงมิ่ง โตวทุกโควไฮ

นโม กวนซืออิมผ่อสัก ไตซือไตปุ่ย กิวโคว่กิวหลั่ง
กิวแปแซบ่วงมิ่ง โตวทุกโควไฮ

บรรยาย มนต์พระแม่กวนอิม

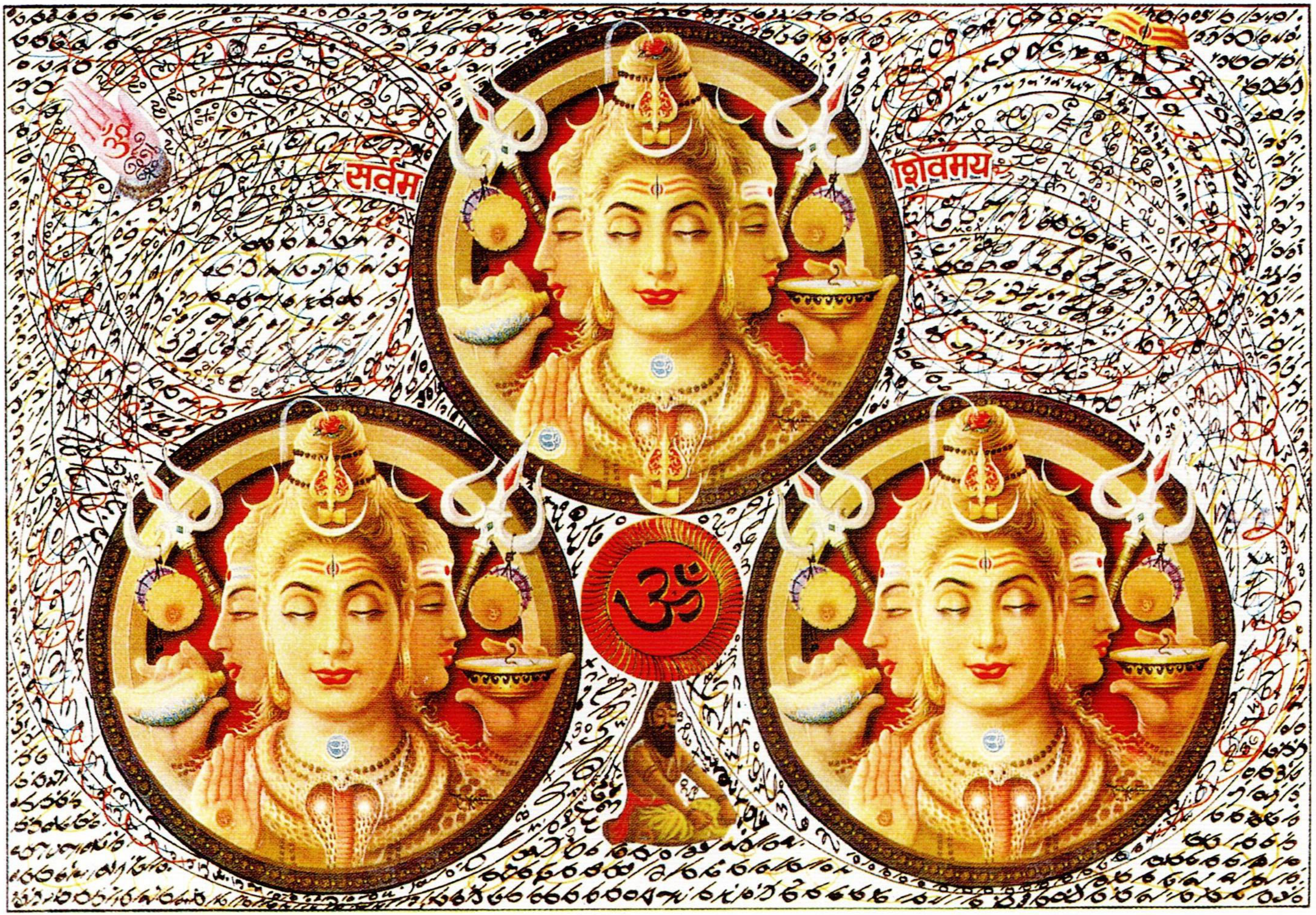
ถ้าผู้ใดก็ตามสวดพระนามพระแม่กวนอิม จะทำให้จิตสงบมีสมาธิและเกิดปัญญา เมื่อใดที่เกิดโทสะ อารมณ์ร้อน ให้สวดภาวนาจิตใจจะเย็นลง เสมือนน้ำที่ดับไฟกำลังลุกไหม้ ถ้าผู้ใดก็ตามมีความทุกข์ทางกายหรือทางใจ ให้ท่านน้อมใจระลึกถึงพระแม่กวนอิมและสวดภาวนาว่า " นโม กวนซิอิมผ่อสัก " พระแม่ท่านจะช่วยปัดเป่าบรรเทาทุกข์ หากผู้ใดตกอยู่ในภัยอันตราย ให้ตั้งจิตสวดพระนามพระแม่กวนอิม ก็สามารถผ่านพ้นภัยอันตรายทั้งปวงได้ เพราะพระแม่ท่านได้ตั้งปณิธานเอาไว้ว่าตราบใดสรรพสัตว์ทั้งปวงไม่พ้นทุกข์ถึงฝั่ง ท่านจะไม่ไปสู่นิพพานเป็นพระพุทธเจ้า.

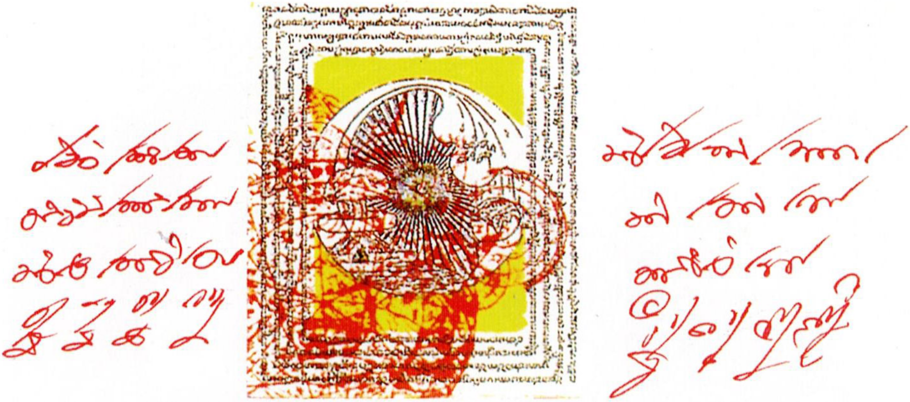
งาช้างดำ

วัตถุมงคลคู่บ้านคู่เมืองน่าน ปัจจุบันจัดแสดงอยู่ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน จังหวัดน่าน งาช้างดำชิ้นนี้เป็นสมบัติสืบทอดของเจ้าผู้ครองเมืองน่านมาหลายชั่วอายุคนรูปลักษณ์เป็นงาปลียาว ๙๔ เซนติเมตร วัดโดยรอบตรงส่วนใหญ่ที่สุด ๔๗ เซนติเมตร น้ำหนัก ๑๘ กิโลกรัม มีโพรงตอนโคนลึก ๑๔ เซนติเมตร ซึ่งโดยปกติงาช้างธรรมดาจะมีความลึกของโพรงมากกว่านี้ สันนิษฐานว่าเป็นงาช้างข้างซ้ายเพราะมีรอยเสียดสีกับงวงช้างปรากฏให้เห็นชัดเจน

ความเป็นมาของงาช้างดำชิ้นนี้ไม่มีจดหมายเหตุไว้แน่นอน เจ้ามหาพรหมสุรธาดา เจ้าผู้ครองนครน่านองค์สุดท้าย ที่ถึงแก่พิราลัยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๔ เคยเล่าไว้ว่า พญาการเมืองเจ้าผู้ครองนครน่านองค์ที่ ๕ ประมาณ พ.ศ. ๑๘๙๖ เป็นผู้ได้งาช้างดำชิ้นนี้มา และประสงค์ให้งาช้างดำนี้เป็นมรดกคู่บ้านคู่เมืองน่านตลอดไป ไม่ให้ผู้ใดยึดครองเป็นสมบัติส่วนตัวเป็นอันขาด ปรากฏว่าไม่มีเจ้าผู้ครองนครน่านองค์ใดนำเอางาช้างดำไปเป็นสมบัติส่วนตัวเลยทั้ง ๆ ที่มีเจ้าผู้ครองนครน่านสืบต่อมาถึง ๕๙ องค์นับตั้งแต่พญาการเมืองเป็นต้นมา โดยเก็บรักษาไว้ที่ "หอคำ" หรือคุ้มของเจ้าเมืองน่านตลอดมา จนปัจจุบันนี้ก็ยังคงอยู่ที่ "หอคำ" เพราะ "หอคำ" ได้รับการดัดแปลงให้เป็นพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ น่าน และทายาทของเจ้าผู้ครองนครน่านได้มอบงาช้างดำให้เป็นสมบัติของแผ่นดิน

सर्वम
शिवमय

คาถาบูชาพระสยามเทวาธิราช

พระสยามเทวาธิราช

สยามะเทวาธิราชา
เทวาติเทวา มหิทธิกา
เทยยรัฏฐัง อนุรักขันตุ
อาโรคะเยนะ สุเขนะ จะ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
สยามะเทวานุภาเวนะ
สยามะเทวะเตชะสา
ทุกขะโรคะภะยา เวรา
โสกา สัตตุจะปัทหะวา
อเนกา อันตะรายาปิ
วินัสสันตุ อะเสสะโต
ชะยะสิทธิ ธะนัง ลาภัง
โสตถิภาคะยัง สุขัง พะลัง
สิริ อายุ จะ วัณโณ จะ
โภคัง วุฑฒิ จะ ยะสะวา
สะตะวัสสา จะ อายุ จะ
ชีวะสิทธี ภะวันตุ เม

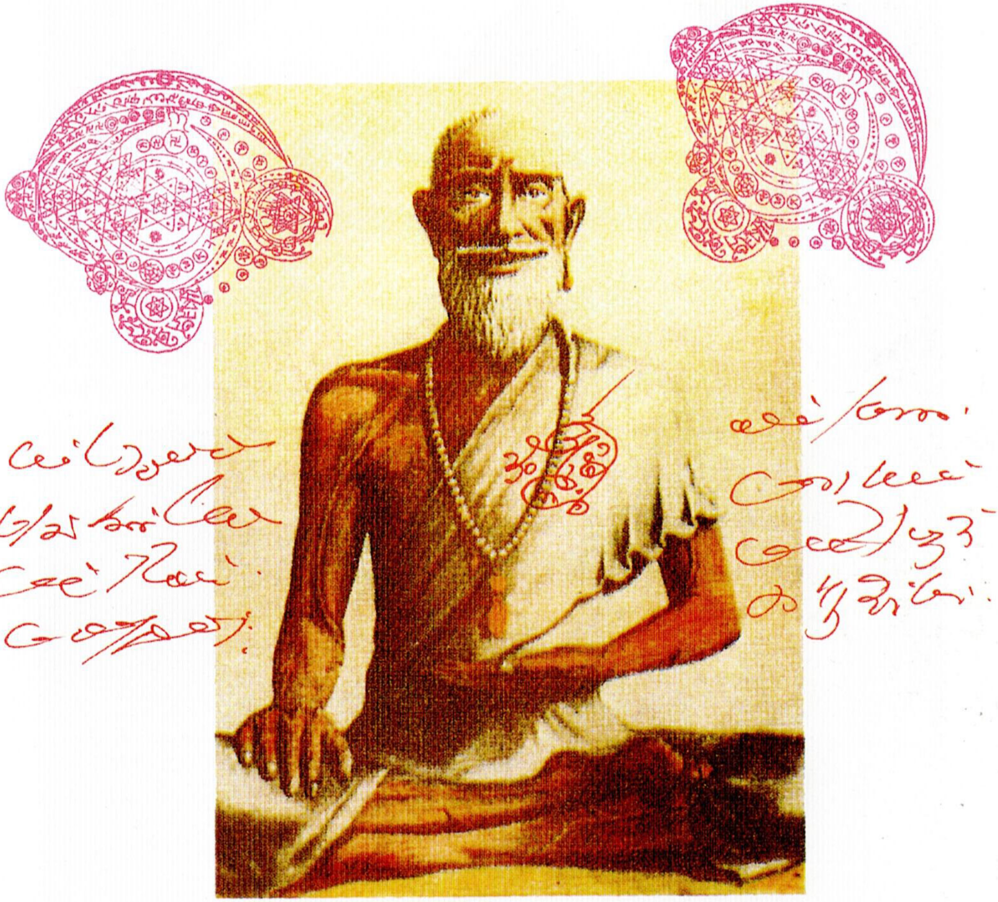

คาถาบูชาพญานาค

จุดธูป 9 ดอก พวงมาลัย 1 พวงสวดภาวนา 9 จบหรือ 109 จบ

(ภาคภาษากูโบ๊ต)●โอม นา คี นา โค พอ ตอ ลี วี ตา เด บัน ได เค ลา นา มัก ไต เอ็ม ลา ซาน กอ เดี๊ย ฮู มู ซอ ตัน มา เฮ กู ดัม บา โฮ โซ โซ คัม คัม นา ได บัน ยัง

BUDDHISM
ฤษี
THE WAY TO GOD
sahasrar
ajna
visuddha
anahata
manipura
svadhisthan
muladhar
Pingala
Susumna
Ida

คาถาบูชาพ่อหมอชีวกโกมารภัจจ์

นะโมศิวะโก ศิระสาอรหัง การุนิโก

วิสะตะทิพพะมันตัง ปะภาโส สุริยังจันทัง โกมาระภัทโต

ปะกาเสติปัทธิ โตอะเมหะ โสระ โรคา สุมะนาโหมิ

นะระนะอะ โรคาพยาธิวินาสสันติ

คาถาบูชากรมหลวงชุมพร

(บทยาว) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ (สวด 3 จบ)

ชุมพรจุติ อิทธิกะระณัง สุโข นะโมพุทธายะ มะอะอุ อิสะวาสุ สุสะวาอิ อิทธิฤทธิ อิทธิฤทธัง อรหังพุทโธ พุทธมหาลาโภ มหาเทโว พุทโธโลกะนาถัง พุทธอรหังอะ นะมะพะทะ จะพะกะสะ หุลุ หุลู สวาหายะ ภวันตุเต (เม)

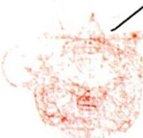
(บทสั้น) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ (สวด 3 จบ)

"ชุมพรจุติ อิทธิกะระณัง สุโข นะโมพุทธายะ" (ภาวนา 9 จบ)

Le Petit Journal
Le Supplément illustré
"Lord Buddha's Ray of Six Colours"
"Lord Buddha in Heavens"
LES HOTES DE LA FRANCE
S. M. CHULALONGKORN, ROI DE SIAM
DIMANCHE 19 SEPTEMBRE 1897

พระเวทย์บูชาท่านท้าวมหาพรหม

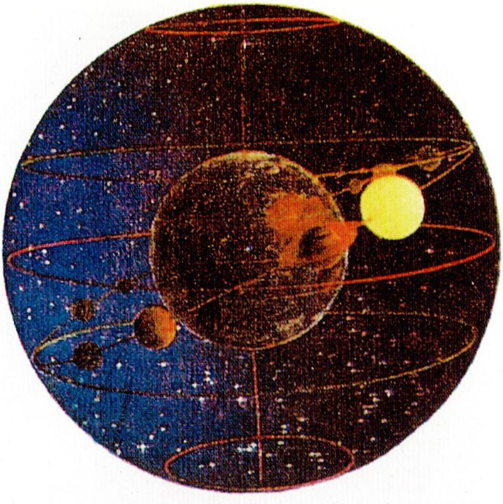
บิสมินลาห์แฮระมานเนี๊ยสะระฮิม อาละฮัมอูลินลาห์
แฮโรมานเนี๊ยสะระฮิม อาโรมานแมมิริเกียวมิดิน
ดิสัยรอตนมุตตะ กิมสัยรออัลลา ฮีนาฮัมตา
มักกะโรเปียยะ ฮาไร เฮม ยัดยัดอาวะลีนอามีน

พระเวทย์นี้สำหรับบูชาพระผู้เป็นเจ้าพรหมมาเป็นสากลของทุกชาติทุกภาษาครอบคลุมไปหมด ก่อให้เกิดบุญกุศล น้อมนำวิถีชีวิตไปในทางที่ดี

THE TRIMURTI OR TRIO OF CREATOR GODS – BRAHMA, VISHNU AND SHIVA DEPICTED IN AN ENGRAVING FROM THE ILLUSTRATED GLOBE ENCYCLOPAEDIA OF UNIVERSAL KNOWLEDGE.

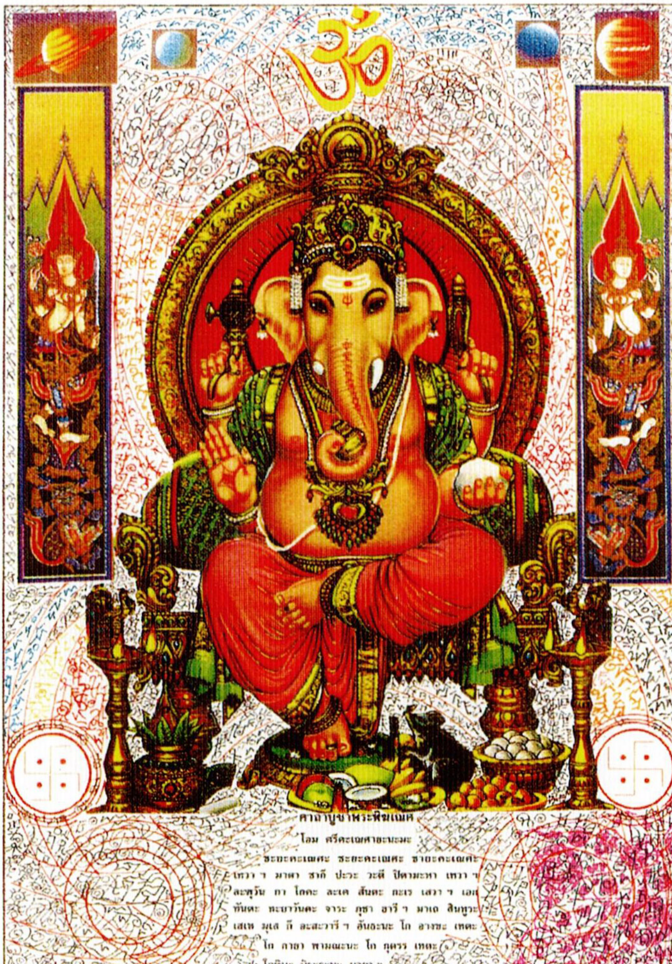
PUBLISHED IN 1882

พระคาถาเพชรกลับสาปมาร
(ตั้งนะโม 3 จบ)

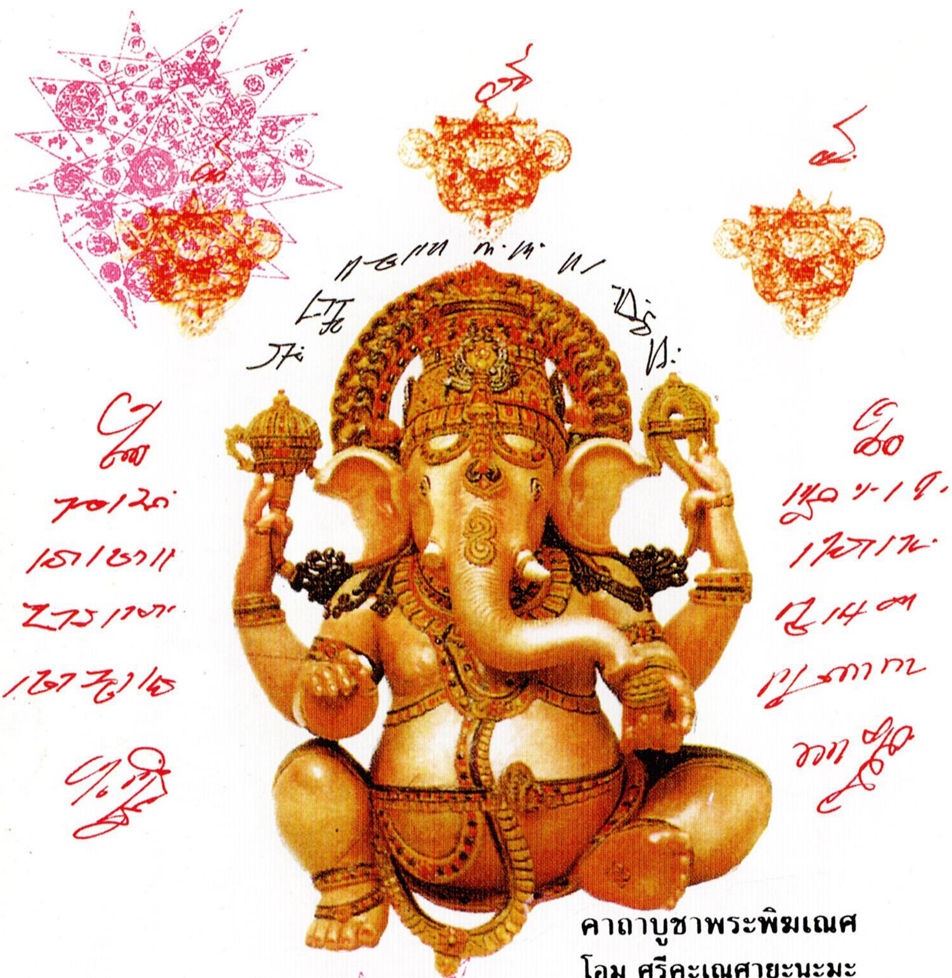
พุทโธอะระหัง ธัมมังรักษาคุณไสย์ทั้งหลาย มุ่งร้ายต่อข้า อนัตตาสูญด้วยนะโมพุทธายะ ทุกขะโต ทุกขะถานัง พุทธะสัจจัง เวอะมะตะวาจา ธัมโม อะระหัง สังฆังรักษา มนุษย์ทั้งหลายมุ่งร้ายต่อข้า อนัตตาสูญด้วยนะโมพุทธายะ ทุกขะโตทุกขะถานัง พุทธะสัจจัง เวอะมะตะวาจา สังโฆ อะระหังพุทธังรักษา อมนุษย์ทั้งหลายมุ่งร้ายต่อข้าอนัตตา สูญด้วยนะโมพุทธายะ ทุกขะโตทุกขะถานัง พุทธะสัจจัง เวอะมะตะวาจา

พรคาถาบทนี้ใช้สวดก่อนนอนหลังจากสวดมนต์ไหว้พระเสร็จแล้วจะสามารถป้องกันจากการกระทำคุณไสย์การกระทำของคนและผีได้ เมื่อสวดภาวนาแล้วผู้ใดที่คิดร้ายต่อเราจะแพ้ภัยตนของ สิ่งที่เลวร้ายจะกลับคืนไปสนองให้ผู้กระทำเองมีอันเป็นไปด้วยแรงกรรมที่ตนทำเอง ผู้ที่จะใช้คาถานี้ได้ผลดีจะต้องเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ไม่คิดร้ายต่อใคร

คาถาบูชาพระพิฆเณศ

●โอม ศรีคะเณศายะ นะมะ ชะยะคะเณศะ ชะยะคะเณศะ ชะยะคะเณศะ เทวา ฯ มาตา ชากี ปะระ วะตี ปิตา มะหา เทวา ฯ ละฑุวัน กา โกคะ ละเค สันตะ กะเร เสวา ฯ เอก ทันตะ ทะยาวันดะ จาระ ภุชา ธารี ฯ มาเถ สินทูระ เสเห มุเส กี อะสะวารี ฯ อันธะนะ โก อางขะ เทตะ โก กายา พามณะนะ โก กุตรร เทตะ โกทินะ นิระธะนะ มายา ฯ

คาถาบูชาพระพิฆเณศ
โอม ศรีคะเณศายะนะมะ

โอม วิฆฺเนศวราย วรทาย สุรปฺริยาย
ลมฺโพทราย สกลาย ชคทฺธิตาย
นาคานนาย ศฺรุติยชฺญวิภูษิตาย
เคารีสุตาย คณนาถ นโม นมสฺเต

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธังภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ

(สวด ๓ จบ)

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

(ถ้าสวดให้คนไข้ฟัง หรือสวดให้งานทำบุญสะเดาะเคราะห์ ต่อชะตาอายุ สวดดังนี้)

พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง[๑] ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ[๑] ฯ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ, ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ,ติสะระเณนะ สะหะ, ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ ฯ

---

[๑] ถ้าอาราธนาศีลเพื่อตนเองตามลำพังให้เปลี่ยน **มะยัง** เป็น **อะหัง** และ **ยาจามะ** เป็น **ยาจามิ**

สมาทานศีล ๕

๑. **ปาณาติปาตา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ**

(ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ด้วยตนเอง และใช้ผู้อื่นฆ่า)

๒. **อะทินนาทานา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ**

(ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เว้นจากการลักทรัพย์ด้วยตนเอง และใช้ผู้อื่นลัก)

๓. **กาเมสุมิจฉาจารา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ**

(ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เว้นจากการประพฤติผิดในกาม)

๔. **มุสาวาทา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ**

(ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เว้นจากการพูดปด พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ และพูดเพ้อเจ้อ)

๕. **สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา, เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ**

(ข้าพเจ้าขอสมาทานสิกขาบท คือ เว้นจากการดื่มน้ำเมาอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท)

เป็นสตรี ไม่มีศีล ก็สิ้นสวย
บุรุษด้วย ไม่มีศีล ก็สิ้นศรี
พระสงฆ์ ไม่มีศีล ก็สิ้นดี
ข้าราชการ ไม่มีศีล ก็หยาบคาย

ชุมนุมเทวดา

(สวดเจ็ดตำนาน)

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ
ผะริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา
อะวิกขิตตะ จิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ
สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ
จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม
ตะรุวะนะคะหะเน เคหะ วัตถุมหิ เขตเต
ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม
ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง
มุนิวะระ วะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ ฯ
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ

****

ชัยมงคลคาถา
หรือ ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ ฯ (สวด ๓ จบ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะกะมัก ขะมะถัทธะยักขัง ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมัง คะลานิ ฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัค คิจักกะมะ สะนีวะ สุทารุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมัง คะลานิ ฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง ธาวันติ โยชะนะปะถัง คุลิมาละวันตัง อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมัง คะลานิ ฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทา ภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมัง คะลานิ ฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะ หิทธิง ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที หิตะวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรตะวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักะยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวังตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ ฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตะวานะ ละภัน ตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะ มังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะ มังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะ มังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

แล้วให้สวดตามด้วยบทพุทธคุณ เกินอายุ 1 จบ เช่น อายุ 12 ปี สวด 13 จบ, อายุ 42 ปี สวด 43 จบ

อาฏานาฏิยะปะริตตัง

นะโม เม สัพพะพุทธานัง อุปปันนานัง มะเหสินัง

ตัณหังกะโร มะหาวีโร เมธังกะโร มะหายะโส

สะระณังกะโร โลกะหิโต ทีปังกะโร ชุตินธะโร

โกณฑัญโญ ชะนะปาโมกโข มังคะโล ปุริสาสะโภ

สุมะโน สุมะโน ธีโร เรวะโต ระติวัฑฒะโน

โสภีโต คุณะสัมปันโน อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม

ปะทุโม โลกะปัชโชโต นาระโท วะระสาระถี

ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร สุเมโธ อัปปะฏิปุคคะโล

สุชาโต สัพพะโลกัคโค ปิยะทัสสี นะราสะโภ

อัตถะทัสสี การุณิโก ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท

สิทธัตโถ อะสะโม โลเก ติสโส จะ วะทะตัง วะโร

ปุสโส จะ วะระโท พุทโธ วิปัสสี จะ อะนูปะโม

สิขี สัพพะหิโต สัตถา เวสสะภู สุขะทายะโก

กะกุสันโธ สัตถะวาโห โกนาคะมะโน ระณัญชะโห

กัสสะโป สิริสัมปันโน โคตะโม สักยะปุงคะโว ฯ

****

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิตวา ตะถาคะโต ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา จะตูสวาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัมภะณามะ เส ฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสุตตัง

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ ตัตระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิฯ

เท่วเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี

ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายา อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว **ทุกขัง** อะริยะสัจจัง ฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว **ทุกขะสะมุทะโย** อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตระตัตราภินันทินี ฯ เสยยะถีทัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว **ทุกขะนิโรโธ** อะริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว **ทุกขะนิโรธะคามินี** ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโค ฯ เสยยะถีทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อิทัง **ทุกขัง** อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขัง** อะริยะสัจจัง ***ปะริญเญยยันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขัง** อะริยะสัจจัง ***ปะริญญาตันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง **ทุกขะสะมุทะโย** อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะสะมุทะโย** อะริยะสัจจัง ***ปะหาตัพพันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะสะมุทะโย** อะริยะสัจจัง ***ปะหีนันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง **ทุกขะนิโรโธ** อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุทสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะนิโรโธ** อะริยะสัจจัง ***สัจฉิกาตัพพันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะนิโรโธ** อะริยะสัจจัง ***สัจฉิกะตันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ

ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

อิทัง **ทุกขะนิโรธะคามินี** ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะนิโรธะคามินี** ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ***ภาเวตัพพันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง **ทุกขะนิโรธะคามินี** ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ***ภาวิตันติ*** เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิ ฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยาถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะ พราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะ มะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ ยังกิญจิ สะมุทะยะ ธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมาเทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

ถ้าจะสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น เมื่อสวดมาถึงตรงนี้แล้วให้สวดสองบรรทัดที่ขีดเส้นใต้ไว้นั้นแล้วข้ามส่วนที่ตีกรอบไปสวดคำว่า...**เอตัมภะคะวาตา**...ที่มีเครื่องหมาย ● *ได้เลย แต่ถ้าต้องการสวดเต็มให้ข้ามสองบรรทัดที่ขีดเส้นใต้แล้วสวดในกรอบต่อไปจนจบ* **แต่ที่นิยมมักจะสวดแบบย่อเท่านั้น**

พรัหมะ กายิกา เทวา สัททะมะนุสสะเวสุง

พรัหมะ กายิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

พรัหมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
พรัหมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะสุสสาเวสุง ฯ
มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
สุภะกิณหะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
สุภะกิณหะกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา
เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
อะวิหานังเทวานัง สัททัง สุตวา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

(ถ้าสวดย่อ สวดสองบรรทัดที่ขีดเส้นใต้ไว้แล้วสวดย่อหน้านี้ต่อได้เลย)

● เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิ วัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะวา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะพรัหมะ โลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิ ฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติ ฯ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ต้นฉบับเดิม

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรค์โลก มีคำกล่าวในหนังสือนำว่า ผู้ใดมีไว้ประจำบ้านเรือนมีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกันภยันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญ

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ผู้ใดได้สร้างยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้เป็นธรรมทาน และไว้สวดมนต์สักการะบูชาผลานิสงส์สุดที่จะพรรณนาให้ทั่วถึงได้ เป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ จะมีความสุขศิริสวัสดิ์เจริญต่อไป ทั้งปัจจุบันกาลและอนาคตภายหน้าภาคหน้าตลอดบุตรหลานสืบไป ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้

ประวัติกล่าวไว้ต้นฉบับเดิมว่า

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกเช้าค่ำแล้วเป็นการบูชารำลึกถึงพระพุทธเจ้า ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือนก็ป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่สูงเท่าภาวนาพระคาถานี้ ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยมยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์ จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก

อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกนานัปการฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก จารึกเป็นอักษรขอม จารึกไว้ในใบลาน โบราณาจารย์จึงได้แปลเป็นอักษรไทย พระภิกษุแสง (หลวงธรรมาธิกรณ์) ได้มาแต่พระแท่นศิลาอาสน์ มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์ สร้างถวายพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ญาติ-มิตรสหาย หรือสวดจนครบ 7 วัน ครบอายุปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภ ทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง จะพ้นเคราะห์ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย และภัยพิบัติทั้งปวงฯ

ผู้ใดตั้งจิตเจริญภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกวันละสามจบ จะไม่มีบาปกรรม ทำสิ่งใดจะได้สมความปรารถนา สวดวันละเจ็ดจบกระดูกลอยน้ำได้

(ของเก่า)

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ฉบับเดิม

๑. อิติปิ โส ภะคะวา **อะระหัง** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **สัมมาสัมพุทโธ** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **วิชชาจะระณะสัมปันโน** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **สุคะโต** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **โลกะวิทู** วะตะ โส ภะคะวา.

อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ.

อะระหันตัง สิระสา นะมามิ.

สัมมาสัมพุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สะระณัง คัจฉามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิระสา นะมามิ.

สุคะตัง สะระณัง คัจฉามิ.

สุคะตัง สิระสา นะมามิ.

โลกะวิทัง สะระณัง คัจฉามิ.

โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ.

๒. อิติปิ โส ภะคะวา **อะนุตตะโร** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **ปุริสะทัมมะสาระถิ** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **สัตถาเทวะมะนุสสานัง** วะตะ โส ภะคะวา.

อิติปิ โส ภะคะวา **พุทโธ** วะตะโส ภะคะวา.

อะนุตตะรัง สะระณัง คัจฉามิ.

อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สะระณัง คัจฉามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ.

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง **คัจฉามิ.**

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ.

พุทธัง สะระณัง **คัจฉามิ.**

พุทธัง สิระสา นะมามิ. อิติปิ โส ภะคะวา ฯ

๓. อิติปิ โส ภะคะวา **รูปะขันโธ** อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **เวทะนาขันโธ** อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **สัญญาขันโธ** อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **สังขาระขันโธ** อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **วิญญาณะขันโธ**อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

๔. อิติปิ โส ภะคะวา **ปะฐะวี** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อาโป** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **เตโช** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **วาโย** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อากาสะ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **วิญญาณะ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **จักกะวาฬะ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๕. อิติปิ โส ภะคะวา **จาตุมมะหาราชิกา** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **ตาวะติงสา** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **ยามา** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **ตุสิตา** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **นิมมานะระตี** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **ปะระนิมมิตะวะสะวัตตี** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **กามาวะจะระ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **รูปาวะจะระ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อะรูปาวะจะระ**ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **โลกุตตะระ** ธาตุ สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๖. อิติปิ โส ภะคะวา**ปะฐะมะฌานะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **ทุติยะฌานะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา**ตะติยะฌานะ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา**จะตุตถะฌานะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา**ปัญจะมะฌานะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

๗. อิติปิ โส ภะคะวา **อากาสานัญจายะตะนะ** ธาตุ สะมาธิ
ญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **วิญญาณัญจายะตะนะ** ธาตุ สะมาธิ
ญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อากิญจัญญายะตะนะ** ธาตุ สะมาธิ
ญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ** ธาตุ
สะมาธิญาณะสัมปันโน.

๘. อิติปิ โส ภะคะวา **โสตาปัตติมัคคะ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **สะกิทาคามิมัคคะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อะนาคามิมัคคะ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อะระหัตตะมัคคะ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **โสตาปัตติผะละ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **สะกิทาคามิผะละ**ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา **อะนาคามิผะละ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

อิติปิ โส ภะคะวา**อะระหัตตะผะละ** ธาตุ สะมาธิญานะสัมปันโน.

๙. กุสะลาธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา อะอายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ ชัมภูทีปัญจะ อิสสะโร กุสะลาธัมมา นะโม พุทธายะ นะโมธัมมายะ นะโมสังฆายะ ปัญจะพุทธานะมามิหัง

อาปามะจุปะ ทีมะสังอังขุ สังวิธาปุกะยะปะ อุปะสะชะสะเห ปาสายะโสฯ

โสโสสะสะ อะอะอะอะนิ เตชะสุ เนมะภูจะนาวิเว อะสังวิสุโล ปุสะพุภะ อิสวาสุ, สุสวาอิ กุสะลาธัมมา จิตติ วิอัตถิ.

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง อะอายาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญจะ อิสสะโร ธัมมา.

กุสะลาธัมมา นันทะวิวังโก อิติ สัมมาสัมพุทโธ สุคะลาโน ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

๑๐. **จาตุมมะหาราชิกา** อิสสะโร กุสะลาธัมมา อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน อุอุยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลาธัมมา นันทะปัญจะสุคะโตโลกะวิทู มะหาเอโอยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ยามา อิสสะโร กุสะลาธัมมา พรหมมาสัทหะ ปัญจะสัตตะสัตตาปาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะขะ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ตุสิตา อิสสะโร กุสะลาธัมมา ปุยะปะกะ ปุริสะทัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

นิมมานะระตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานัง ตะถา ยาวะชีวัง พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ.

ประนิมมิตะวะสะวัตตี อิสสะโร กุสะลาธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะยาวะชีวัง พุทธัง สาระณัง คัจฉามิ.

พรหมมา อิสสะโร กุสะลาธัมมา นัตถิปัจจะยา วินะปัญจะภะคะวะตา ยาวะนิพพานัง สะระณัง คัจฉามิฯ

๑๑. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลาโภกะลา กะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลูสวาหายะ.

นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติวิตติ มิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิโหนตุ หุลู หุลู หุลู สวาหายะ.

อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมสาวัง มะหาพรหมสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสิสาวัง มะหาอิสิสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวังสัปปุริสะสาวัง มะหาสัปปุริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิวิชชาธาระณังสาวัง สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ

สาวัง คุณัง วะชะ พะลัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง นิพพานังโมกขัง คุยหะกัง ทานังสีลัง ปัญญา นิกขัง บุญญัง ภาคะยัง

ตัปปัง สุขัง สิริ รูปัง จะตุวีสะติเทสะนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

๑๒. **นะโมพุทธัสสะ** ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิ โส ภะคะวา.

นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม.

นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตัง.

นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะ หาโยโมนะ อุอะมะทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะอะ วันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะติ นิสะระณะ อาระปะขุทธัง มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตาฯ

(สวดจบแล้วแผ่เมตตา และกรวดน้ำ)

****

อานิสงส์การสวดและภาวนา
ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก เป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ไว้สำหรับสวดและภาวนาทุกเช้าเย็น เพื่อความสวัสดี เป็นสิริมงคลแก่ผู้สาธยาย อันเป็นบ่อเกิด มหาเตชัง มีเดชมาก มหานุภาวัง มีอานุภาพมาก และมีลาภยศสุขสรรเสริญ ปราศจากทุกข์โศก โรคภัย อุปัทวันตรายและความพินาศทั้งปวงตลอดทั้งหมู่มารร้ายและศัตรูคู่อาฆาตไม่อาจแผ้วพาลได้

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง เป็นต้น ถ้าสาธยายหรือภาวนาแล้วจะนำมาซึ่งลาภ ยศ สุข สรรเสริญ และปราศจากอันตรายทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นการระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า เป็นการเจริญพระพุทธานุสสติกัมมัฏฐาน เป็นแดนเกิดของสมาธิอีกด้วย

อะระหันตัง สะระณัง คัจฉามิ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว เป็นการมอบกายถวายชีวิตไว้กับองค์พระพุทธเจ้า หรือเอาองค์พระพุทธเจ้าเป็นตาข่ายเพชรคอยปกป้องคุ้มครองรักษาชีวิตให้ปราศจากเวรภัย

อิติปิ โส ภะคะวา รูปะขันโธ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว ขออาราธนาบารมีธรรมของพระพุทธองค์สิงสถิตในเบญจขันธ์ของเรา เพื่อให้เกิดพระไตรลักษณาญานอันเป็นทางของพระนิพพานสืบไป

อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีธาตุสะมาธิญาณะ สัมปันโน เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนา ขออำนาจสมาธิญาณของพระพุทธองค์เป็นไปในธาตุ ในจักรวาลในเทวโลกหรือในกามาวจรภูมิ รูปาวจรภูมิ อรูปาวจรภูมิและในโลกุตรภูมิ ขอจงมาบังเกิดในขันธสันดานของข้าพเจ้า หรือเรียกว่าเป็นการเจริญสมถภาวนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งรูปฌาน อรูปฌานอภิญญา เป็นการเจริญวิปัสสนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งมรรคผลนิพพาน ย่อมเป็นการหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง

กุสะลาธัมมา อิติปิ โส ภะคะวา เป็นต้น เป็นการสาธยายหัวใจพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก พระอภิธรรมปิฎก และเป็นหัวใจพระเจ้า ๕๐๐ ชาติ พระเจ้า ๑๐ ชาติ และหัวใจอิติปิโส ตลอดทั้งหัวใจอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อภาวนาแล้วจะนำลาภ ยศฐาบรรดาศักดิ์ ทั้ง อายุ วรรณะ สุขะ พละ และจะป้องกันสรรพภัยต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและบุตรหลานสืบไป

อินทะสาวัง มหาอินทะสาวัง เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว มีทั้งอำนาจ ตบะ เดชะ ความสุขความเจริญรุ่งเรืองทุกประการ

พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลายต่างก็กล่าวเน้นว่า พระพุทธศาสนาเป็นของจริงของแท้ที่เรายึดมั่นเป็นหลักชัยแห่งชีวิตได้ยิ่งมีการปฏิบัติธรรมทั้งทาน ศีล ภาวนาสม่ำเสมอ ความสุขความเจริญ

เกิดขึ้นแก่ตนแน่อย่าสงสัย การรวยทรัพย์สินเงินทองไม่ได้ก่ออานิสงส์ ไม่เท่ากับรวยบุญรวยกุศล ซึ่งจะบังเกิดความสุขความเจริญในปัจจุบัน และตามติดวิญญาณไปทุกภพทุกชาติด้วย

ฉะนั้นชาวพุทธทั้งหลาย จงเจริญภาวนา ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก ทุกเช้าค่ำทุกวันเถิด จะบังเกิดความสวัสดิ์มงคลแก่ตนและครอบครัว ให้มีความร่มเย็นเป็นสุขโดยทั่วหน้า

****

ยศและลาภหาบไปไม่ได้แน่

เว้นเสียแต่ต้นทุนบุญกุศล

ต้องทิ้งสมบัติทั้งหลายให้ปวงชน

ร่างของตนเขายังเอาไปเผาไฟ

คาถาบูชาพระธาตุในจักรวาลทั้งหลาย

จัตตา พีสะสะ มาทันตา เกสา โลมา นะขา ปิ จะ
เทวา หะรันติ เอเกกัง จักกะวาฬา ปะรัมปะรา
ปูชิตา นะระเทเวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

คาถาบูชาพระธาตุในพรหมโลก & ดาวดึงส์

พรหมโลเกทุสสะธาตุ วามะอักขะกะธาตุโย
สัพเพ พรหมมาภิปูเชนติ ถูปัง ทะวาทะสะเกสะกัง
ตาวะติงสัมหิ เทวานะ จุฬามะณี จะ เกสะกัง
สัพเพ เทวาภิปูเชนติ ถูปัง จะ จะตุโยชะนัง
ปูชิตา นะระเทเวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

คาถาบูชาพระธาตุอย่างย่อ

อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะโส

คำนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ
ในพระสถูป ๘ แห่ง ในชมพูทวีป

มหาโคตมะ สัมพุทโธ กุสินารายะ นิพพุโต
ธาตุวิตถาระกัง กัตวา เตสุ เตสุ วิเสสะ โต
อุณหิโส จะตุโร ทาฒา อักขกา ทะเว จะ สัตตมา
อสัมภินนา จะ ตา สัตตะ เสสา ภินนา จะ ธาตุโย
มหันตา ปัญจะ นาฬี จะ มัชฌิมา จะ ฉะ นาฬิกา
ขุททกา ปัญจะ นาฬี จะ สัมภินนา ติวิธา มตา
มหันตา ภินนะมุคคา จะ มัชฌิมา ภินนะตัณฑุลา
ขุททกา สาสะปะมัตตา เอวัง ธาตุปะมาณิกา
มหันตา สุวัณณะ วัณณา เอวัง วัณณาปิ ธาตุโย
เอโก ถูโปราชะคะเห เอโก เวสาลิยา อะหุ
เอโก กปิละ วัตถุสะมิง เอโก จะ อัลละกัปปะเก
เอโก จะ รามะคามัสสะมิง เอโก จะ เวฏฐะทีปะเก
เอโก ปาเวยยเก มัลเล เอโก จะ กุสินาระเก
เอเต สารีริกา ถูปา ชัมพูทีเป ปะติฏฐิตา
ปูชิตา นะระเทเวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

เมื่อท่านได้สวดพระคาถานี้แล้ว ช่วยกรุณากรวดน้ำอุทิศส่วนบุญ ส่วนกุศล ให้เจ้าของแผ่นดิน และผู้มีพระคุณทั้งปวง

คำนมัสการพระบรมสารีริกธาตุแบบรวม

วันทามิ เจติยัง สัพพัฏ ฐาเนสุ

ปติฏฐิตา สรีระธาตุงมหาโพธิง

พุทธะรูปัง สกลัง สทา นาคะโลเก

ชัมภูทีเป ลังกาทีเป สรีระธาตุโย

เกสาธาตุโย อรหันตาธาตุโย เจติยัง

คันธะกุฏิ จตุราสี ติสหัสสะธัมมักขันตุ

ปาทะเจติยัง นะระเทเวหิ ปูชิตา อะหังวันทามิ ธาตุโย

อะหังวันทามิ ทูระโต อะหังวันทามิ สัพพะโส

ผู้ใดสวดภาวนาทุกเช้าค่ำ จะบังเกิดความเป็นศิริมงคล นำความสุขความเจริญมาสู่ชีวิต บังเกิดโชคลาภสักการะ ทรัพย์สินเงินทองเพิ่มพูนทวีคูณดีนักแล ป้องกันภูติผีปีศาจ เหล่าศัตรูหมู่ร้าย ภัยพิบัติอันตรายทั้งปวง

คนเกิดปีจอ พระธาตุประจำปีเกิด "พระธาตุเกศแก้วจุฬามณี" บนสรวงสวรรค์ชั้นฟ้า

●ตาวะติงสา ปุเรรัมเม เกสาจุฬามณี สะรีระปัพพะตา

ปูชิตา สัพพะเทวานัง ตังสิระสาธาตุง มุตตะมัง

อะหังวันทามิ สัพพะทาฯ ●

พระคาถาอัญเชิญเสด็จพระบรม
สารีริกธาตุ

อิ ติ ปิ โส วิ เส เส อิ อิ เส เส พุทธะ นา เม อิ
อิ เม นา พุทธะ ตัง โส อิ อิ โส ตัง พุทธะ ปิ ติ อิ

คาถาเชิญเสด็จพระบรมสารีริกธาตุ
และพระธาตุอรหันต์

ให้หาขันสัมฤทธิ์หนึ่งขัน ตั้งไว้ ณ ที่บูชาพระ ผู้ที่จะเชิญพระธาตุนั้น ให้นั่งลงตรงที่บูชา ปูผ้าขาวผืนหนึ่ง ทำเป็นผ้าสันถัดรองนั่ง แล้วให้บริกรรมด้วยคาถาว่าดังนี้

อัชชะตัคเค ปาณุเปตัง พุทธัง ธัมมัง สังฆัง สะระณัง คะโตอัสสะมิ มะหันตา ภินนะ มุตตา จะ มัชฌิมา ภินนะตัณฑุลา ขุททะกา สาสะปะมัตตา เอวัง ธาตุโย สัพพะ ฐาเน อาคัจฉันตุ สีเส เม ปัตตันตุ

พระคาถาบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

อะปะเรนะ สะมะเยนะ ทุฏโฐนะระมานะธิโป เอกะ โทณัญจะ ธาตูนัง โลเก ปะติฏฐิตัง ปูชิตา นะระเท เวหิ อะหัง วันทามิ ธาตุโย

อะหัง วันทามิ ธาตุโย ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมนมัสการอภิวาท พระบรมสารีริกธาตุทั้งหลายด้วยเศียรเกล้า

อะหัง วันทามิ ธาตุโย ข้าพระพุทธเจ้าขอนอบน้อมนมัสการอภิวาท องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยชีวิตด้วยเศียรเกล้า

คำบูชาพระบรมสารีริกธาตุ (ข้อนิ้วพระหัตถ์)

อะหัง วันทามิ อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ ปะระมะ สารีริกังคุลิ ธาตุง มัยหัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

ข้าพเจ้าขอกราบไหว้ พระบรมสารีริกองคุลีธาตุ เพื่อต้องการบูชา พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้า ตลอดกาลนาน

นมัสการพระมหาโพธิ์พฤกษ์

นโม เม สัพพพุทธานัง นโม โพธินมุตตมัง
ตัณหังกโร สัตตปัณโณ เมธังกโร จ กีสุโก
สรณังกโร จ ปาตลี ทีปังกโร จ ปีปผลิ
โกณฑัญโญ สาลกัลยาโณ นาครุกโข จ มังคโล
นาครุกโข จ สุมโน นาครุกโข จ เรวโต
โสภิโต นาครุกโข จ อโนมทัสสี จ อัชชุโน
ปทุโม โสณรุกโข มหาโสโณ จ นครโท
ปทุมุตโตโร สรโล สุเมโธ จาปี นัมพโก
สุชาโต จ มหาเวฬุ ปิยทัสสี ปิยังคุโก
อัตถทัสสี จ จัมปโก ธัมมทัสสี จ กุรุโร
สิทธัตโถ จ กัณณิกาโร ติสโส จ อสโน สิยา
ปุสโส อามลกัญเจว วิปัสสี จาปิ ปาตลี
สิขี ปุณฑริโก เจว มหาโสโณ จ เวสสภู
กกุสันโธ จ สิริโส โกนาคมโน จุทุพพโร
กัสสโป เจว นิโครโธ อัสสตโถ สักยปุงคโว
วันทามิ เม มหาโพธิ อัฏฐวีสติ สัพพทา

มงคลจักรวาฬมหาพรหม

●สิทธิมารังพะลังชาตัง สิทธินิพพานะมุตตะมัง สิทธิเทโวหะริหะโร สิทธิพรหมมา ธะฏะระฐะกัง สิทธินาโควิรุฬหะโก สิทธิจันทาจะสุริโย สิทธิอินโท จะเวนเตยโย กุเวโรวะรุโณปิจะ สิทธิอัคคีจะวายุกัง ปะชุณโหจะกุมาริกา สิทธิราโม สิทธิเทโว สิทธิยักโข จะรักขะสา สิทธิวิชาธะราสัพเพ สิทธิอิสีมะเหสุรา สิทธิบัพพะตะ เทวานัง สิทธิการะณะเทวตา สิทธิปาสาทะ เทวานัง สิทธิเจติยะเทวตา สิทธิโพธิรุกขะเทวานัง สิทธิอารักขะธาตุโยฯ

●สิทธิรูปัญจะสัพเพสัง สิทธิรูปัญจะเทวตา สิทธิติณณาจะรุกขานัง วัลลิยา ฆะระเทวะตา สิทธิชะละถะละตาจะ สิทธิอากาสะเทวตา สิทธิมุนีจะราชาโน สิทธิปุริสะลักขะโณ สิทธิภุมมัฏฐะ เทวะตา สิทธิจะทัสสะนิสสาจะ สิทธิจะทิพมันตายาวะกัปปาจะเมทะนิ สัพเพเทวานุโมทันติ ปุญญังคัณหันติอุทิสสัง สัพเพเตรักขะสัพพัตถะ อันตะรายาอะเสสะโต ฯ

●สิทธิกิจจัง สิทธิกัมมัง สิทธิการังตะกาคะโต สิทธิกาเยรัสสะสัพพะเจ สิทธิติณณัง นะมามิหัง

●สิทธิการะตะถากัมมัง สิทธิการะปะระกามัง สิทธิเตโชพะลังสุขัง สิทธิลาโภนิรันตะระ สิทธิอรหันตานังพุทธานังจะตุวีสะติ สิทธิจาตุมหาราชิกา ฉะกามา ตาวะติงสา วะจะระเทวตา สิทธิโสฬะสะมหาพรหมมารูปาวะจะรัง สัพพะทา เอเตนะสิทธิเตเชนะเชยยะโสตถิงภะวันตุเมฯ

●สิทธิพุทธา สิทธิธัมมา สิทธิสังฆา จะอุตตะมา สิทธิปัจเจกะพุทธา สิทธิสัพพัญญสาวะกา สิทธิอาริยานัง สิทธิกัมมังพะลังวะรัง สิทธิปาทาจะตุปาทา พะหูปาทา เอเตนะสิทธิเตเชนะ เชยยะโสตถีภะวันตุเม ฯ-

ภาวนา ๙ คาบ(จบ) เหมือนหนึ่งได้แทนคุณท่านผู้มีคุณแล

ภาวนา ๑๘ คาบ(จบ) ปรารถนาสิ่งใด ๆ ย่อมสำเร็จตามความปรารถนาแล

****

โองการท้าวมหาพรหม

ตั้งนะโม ๓ จบ

- นามมะหัง สะมะโส ยุทธะถะโถ แห่งนามะทั้งหลาย พระอริยเจ้าพึงหมายให้ชื่อว่า "เสด็จปู่พระพรหม" มานิมามา
- องการพินถุนาถังอุปปันนัง พรหมมาสะหะปะตินามัง อาทิกัปเปสุอาคะโต ปัญจะปะทุมังทิสวา นะโมพุทธายะวันทะนัง ฯ
- สิทธิกิจจัง สิทธิกัมมัง สิทธิการิยะตะถาคะโต สิทธิเตโชชะโยนิจจัง สิทธิลาโภนิรันตรัง สัพพะกัมมังประสิทธิเม ฯ
- สัพพะสิเนหาจะปูชิโต สัพพะโกรธาวินาสสันตุ อะเสสะโต เมตตา กรุณา การุณยัง ทะยาวิสาโสปิยามะนาโป เมสัพพะโลกัสสมิงฯ

บทสวดพระพรหม

(เชื่อมต่อพรหมธาดา และพรหมฮัลล่าห์ ฮูย่า)

"ฮัลล่าห์ฮู้มาลินีฮู อาวาลีนอามีน"

"ฮับบราฮัมธาดา บราราอันตา"

ฮัลล่าห์ บาฮูบราฮัม บาลินี

ฮีฮัมฮูดู บูฮัมธาดาบาราเฮม

ภาษาทั้งหมดนี้เป็นภาษากูโบ๊ต และพรหมบิ เป็นภาษาชั้นสูงที่ใช้ในโลกวิญญาณเพื่อเชื่อมโยงกับสภาวะจิต น้อมนำไปสวดภาวนาให้เกิดสมาธิ และพลังงาน เพื่อการพัฒนาจิต ติดต่อสื่อสารกับพระผู้เป็นเจ้าทุกชาติ ทุกศาสนา

โอม อหัม ปรัหมา อัสมิ

พระเวทย์บูชาท่านท้าวมหาพรหม

บิสมินลาห์แฮระมานเนี๊ยสะระฮิม อาละฮัมอูลินลาห์
แฮโรมานเนี๊ยสะระฮิม อาโรมานแมมิริเกียวมิดิน
ดิสัยรอตนมุตตะ กิมสัยรออัลลา ฮีนาฮัมตา
มักกะโรเปียยะ ฮาไร เฮม ยัดยัดอาวะลีนอามีน

พระเวทย์นี้สำหรับบูชาพระผู้เป็นเจ้าพรหมมาเป็นสากลของทุกชาติทุกภาษาครอบคลุมไปหมด ก่อให้เกิดบุญกุศล น้อมนำวิถีชีวิตไปในทางที่ดี

พรหมวิหารสี่

สัจจัง ปะระมัง โลเก สีละคุเณ อะนุตตะโร อายันตุ โภนโต ปาระมิโย อิธะ ทานะ สีละ เนกขัมมะ วิริยะ ปัญญา ขันติ สัจจาธิฏ ฐานะ เมตตุเปกขา ยุทธาสะโว คัณหัตถา วุธานีติ

1. สัพเพ สัตตา อะเวราโหตุ
   สัพเพ สัตตา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
   สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ
   สัพเพ สัตตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
2. สัพเพ ปาณา อะเวรา โหตุ
   สัพเพ ปาณา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
   สัพเพ ปาณา อะนีฆา โหนตุ
   สัพเพ ปาณา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
3. สัพเพ ภูตา อะเว รา โหตุ
   สัพเพ ภูตา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
   สัพเพ ภูตา อะนีฆา โหนตุ
   สัพเพ ภูตา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ
4. สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา โหตุ
   สัพเพ ปุคคะลา อัพยา ปัชฌา โหนตุ
   สัพเพ ปุคคะลา อะนีฆา โหนตุ
   สัพเพ ปุคคะลา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

5. สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อะเวรา โหตุ

สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา อะนีฆา โหตุ

สัพเพ อัตถะ ภาวะปะริยาปันนา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

6. สัพเพ อิตถิโย อะเวรา โหตุ

สัพเพ อิตถิโย อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ อิตถิโย อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ อิตถิโย สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

7. สัพเพ ปุริสา อะเวรา โหตุ

สัพเพ ปุริสา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ ปุริสา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ ปุริสา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

8. สัพเพ อะริยา อะเวรา โหตุ

สัพเพ อะริยา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ อะริยา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ อะริยา สุขี อัตตายัง ปะริหะรันตุ

9. สัพเพ อะนะริยา อะเวรา โหตุ

สัพเพ อะนะริยา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ อะนะริยา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ อะนะริยา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

10. สัพเพ เทวา อะเวรา โหตุ

สัพเพ เทวา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ เทวา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ เทวา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

11. สัพเพ มะนุสสา อะเวรา โหตุ

สัพเพ มะนุสสา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ มะนุสสา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ มะนุสสา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

12.. สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา โหตุ

สัพเพ วินิปาติกา อัพยา ปัชฌา โหนตุ

สัพเพ วินิปาติกา อะนีฆา โหนตุ

สัพเพ วินิปาติกา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

****

บทสวดมนต์
มหาเมตตาครอบจักรวาล
(เมตตาพรหมะวิหาระภาวนา)
หรือเมตตาใหญ่

บทสวดมนต์มหาเมตตาครอบจักรวาลนี้ มีต้นเรื่องมาจากแม่ชีก้อนทอง คือเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ แม่ชีก้อนทอง ปานเณร มาอยู่ที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี ในสมัยนั้นไม่มีสำนักแม่ชี อาตมาจึงจัดให้พักบนศาลาการเปรียญ ซึ่งมีห้องพักอาศัยอยู่ ๒ ห้อง แม่ชีก้อนทองตั้งใจเจริญวิปัสสนากรรมฐานใช้เวลา ๑ ปี มีเทวดาจากต้นพิกุลที่ถูกสาปจากสวรรค์มาสถิตอยู่ที่ต้นพิกุล เป็นเวลา ๑๐๐ ปี มาสอนบทสวดมนต์มหาเมตตาใหญ่ หรือมหาเมตตาครอบจักรวาลในเวลา ๒๔.๐๐ น. ทุกคืน จนแม่ชีซึ่งอ่านหนังสือไม่ออกจำได้หมด อันนี้ตรงกับพุทธกิจ ๕ ประการของพระพุทธเจ้า

อาตมาได้หาตำรามาตรวจสอบการสวดมนต์เมตตาใหญ่ว่ามีอยู่ที่ไหนบ้าง จึงทราบว่า บทสวดมนต์นี้อยู่ท้ายบทมหาพุทธาภิเษก ไม่มีในหนังสือสวดมนต์ธรรมดา และปัจจุบันใช้สวดในงานมหาพุทธาภิเษกเท่านั้น

เวลาต่อมาอาตมาต้องการพิสูจน์ความจริงว่าบทสวดมนต์ที่มีอยู่กับการสวดมนต์ของแม่ชีก้อนทองจะตรงกันอย่างไรบ้าง ได้ทราบว่ามีตำรามหาพุทธาภิเษกของสมเด็จพระสังฆราช (แพ ติสสเทโว) วัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพมหานคร จึงไปขอยืมตำรา ให้แม่ชีก้อนทองสวดมนต์เมตตาใหญ่ตั้งแต่ต้นจนจบไม่มีผิดแม้แต่ตัวเดียว อาตมาจึงเชื่อร้อยเปอร์เซ็นต์

อานิสงส์ของการสวดมนต์เมตตาใหญ่ การสวดมนต์นี้มีอานิสงส์มาก ผู้ใดสวดทุกคืนก่อนนอนแล้วจะเกิดมงคลกับทุกคนในบ้านนั้น ศัตรูจะแพ้ภัย จะมีแต่เมตตาธรรมทำให้คนร้ายกลายเป็นคนดีได้ บุตรธิดามีแต่เมตตากันจิตใจย่อมเป็นกุศลตลอดกาล อยู่เย็น เป็นสุข ตลอดกาลไม่มีอบายภูมิแน่นอน คิดอะไรสมความปรารถนาทุกประการ

เมตตาพรหมะวิหาระภาวนา
(มหาเมตตาใหญ่)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ ฯ

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา สาวัตถิยัง วิหะระติ เชตะวะเน อะนาถะปิณฑิกัสสะ อารา เม ฯ ตัตระ โข ภะคะวา ภิกขู อามันเตสิ ภิกขะโวติ ฯ ภะทันเตติ เต ภิกขู ภะวะโต ปัจจัสโสสุง ภะคะวา เอตะทะโวจะ เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเส วิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ เอกาทะสานิสังสา ปาฏิกังขา ฯ กะตะเม เอกาทะสะ ฯ (๑) สุขัง สุปะติ (๒) สุขัง ปฏิพุชฌะติ (๓) นะ ปาปะกัง สุปินัง ปัสสะติ (๔) มะนุสสานัง ปิโย โหติ (๕) อะมะนุสสานัง ปิโย โหติ (๖) เทวะตา รักขันติ (๗) นาสสะ อัคคิ วา วิสัง วา สัตถัง วากะมะติ (๘) ตุวะฏัง จิตตัง สะมาธิยะติ (๙) มุขะวัณโณ วิปปะสีทะติ (๑๐) อะสัมมุฬโห กาลัง กะโรติ (๑๑) อุตตะริง อัปปะฏิวิชฌันโต พรหมะโลกูปะโค โหติฯ เมตตายะ ภิกขะเว เจโตวิมุตติยา อาเสวิตายะ ภาวิตายะ พะหุลีกะตายะ ยานีกะตายะ วัตถุกะตายะ อะนุฏฐิตายะ ปะริจิตายะ สุสะมารัทธายะ อิเม

เอกาทะสานิ สังสา ปาฏิกังขา ฯ

อัตถิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ อัตถิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ อัตถิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

กะตีหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ กะตีหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ กะตีหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ

ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ

กะตะเมหิ ปัญจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโต วิมุตติ ฯ

(๑) สัพเพ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตูติ อิเมหิ ปัจจะหากาเรหิ อะโนธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

กะตะเมหิ สัตตะหากาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

(๑) สัพเพ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตูติ อิเมหิ สัตตะหา กาเรหิ โอธิโส ผะระณา เมตตาเจโตวิมุตติ ฯ กะตะเมหิ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโตวิมุตติ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ สัตตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา

อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปาณา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ภูตา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา

อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุคคะลา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อัตตะภาวะปะริยาปันนา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพพา ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพพา ปัจฉิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพพา อุตตะรายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพพา ทักขิณายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพพา ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพพา ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพพา อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพพา ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพพา เหฏฐิมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพพา อุปะริมายะ ทิสายะ อิตถิโย อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา

อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ ปุริสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยา

ปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ อะนะริยา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ เทวา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา

อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ มะนุสสา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑) สัพเพ ปุรัตถิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๒) สัพเพ ปัจฉิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๓) สัพเพ อุตตะรายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๔) สัพเพ ทักขิณายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๕) สัพเพ ปุรัตถิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๖) สัพเพ ปัจฉิมายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๗) สัพเพ อุตตะรายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๘) สัพเพ ทักขิณายะ อะนุทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

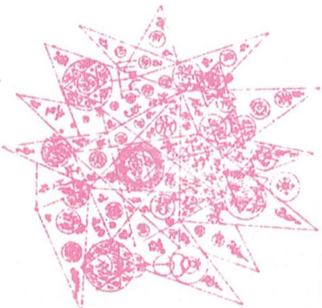
(๙) สัพเพ เหฏฐิมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ ฯ

(๑๐) สัพเพ อุปะริมายะ ทิสายะ วินิปาติกา อะเวรา อัพยาปัชฌา อะนีฆา สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตูติ ฯ อิเมหิ ทะสะหากาเรหิ ทิสา ผะระณา เมตตา เจโตวิมุตติ ฯ

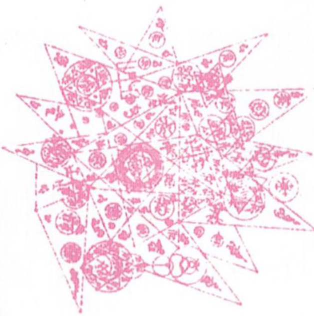
สัพเพสัง สัตตานัง ปีฬะนัง วัชเชตวา อะปีฬะนายะ อุปะฆาตัง วัชเชตวา อะนุปะฆาเตนะ สันตาปัง วัชเชตวา อะสันตาเปนะ ปะริยาทานัง วัชเชตวา อะปะริยาทาเนนะ วิเหสัง วิชเชตวา อะวิเหสายะ สัพเพสัตตา อะเวริโน โหนตุ มา เวริโน สุขิโน โหนตุ มา ทุกขิโน สุขิตัตตา โหนตุ มา ทุกขิตตาติ อิเมหิ อัฏฐะหาการเรหิ สัพเพ สัตเต เมตตายะตีติ เมตตา ตัง ธัมมัง เจตะยะตีติ เจโต สัพพะพยาปาทะปะริยุฏฐาเนหิ มุจจะตีติ เมตตา จ เจโตวิมุตติ จาติ เมตตาเจโตวิมุตติฯ เมตตา พรหมะวิหาระภาวะนา นิฏฐิตา.

คาถาพระเจ้า 5 พระองค์
ของหลวงพ่อโสธร แปดริ้ว
ตั้งนะโม 3 จบ

นะทรงฟ้า โมทรงดิน พุทธทรงสินธุ์ ธาทรงสมุทร
ยะทรงอากาศ พุทธังแคล้วคลาด ธัมมังแคล้วคลาด
สังฆังแคล้วคลาด ศัตรูภัยพาล วินาศสันติ
นะกาโร กุกกุสันโธ สิโรมัชเฌ โมกาโร โกนาคะมะโน
นานาจิตเต พุทธกาโร กัสสะโป พุทโธ จะ ทะเวเนเต
ธะกาโร อะริยะเมตตรัยโย ชิวหาทีเต ปัญจะพุทธา
มะนามิหัง

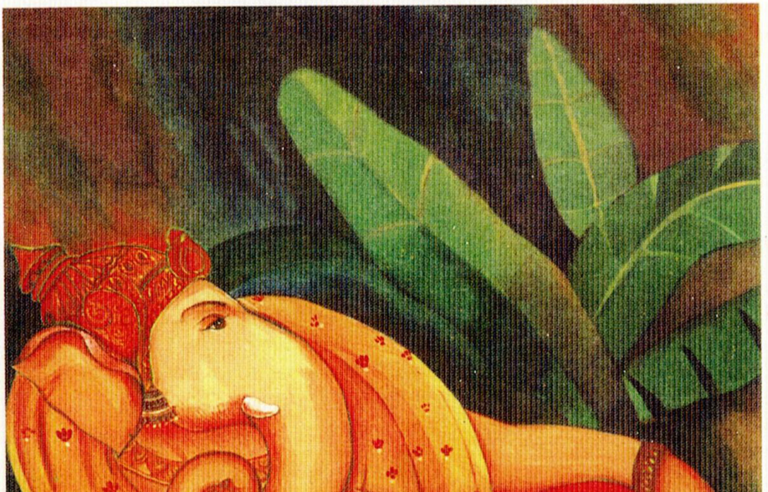
ภาวนาทุกเช้าค่ำจะประสบความร่มเย็นเป็นสุข
แคล้วคลาดปลอดภัยดีนักแล

LORD

Ganesha

God of Auspiciousness.....
the Beginning of all Beginnings

โอม ศรีคเณศายะ นะมะ

2005

พุท โธ

พระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร
(พระแก้วมรกต)

พระพุทธชินราช

หลวงพ่อโสธร

พระพุทธไตรรัตนนายก
(หลวงพ่อโต ซำปอกง)

หลวงพ่อโต

พระพุทธชินสีห์

Avalokiteshvara

ศีล (SIL.)

ปัญญา (PANYA)

สมาธิ (SAMADHI)

บทสวดมนต์

(หนังสือฉบับนี้แจกเป็นธรรมทาน สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามซื้อขาย)

หนังสือพุทธมนต์ ได้ผ่านพิธีมหาพุทธาภิเษก ให้วางไว้ที่สูง